Slujba Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria

VECERNIA

Se începe cu Binecuvântarea în faţa Sfintei Mese (şi, dacă nu s-a citit Ceasul 9, mai întâi se spun rugăciunile începătoare, apoi Doamne miluieşte de 12 ori, Slavă... Şi acum), apoi:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru.

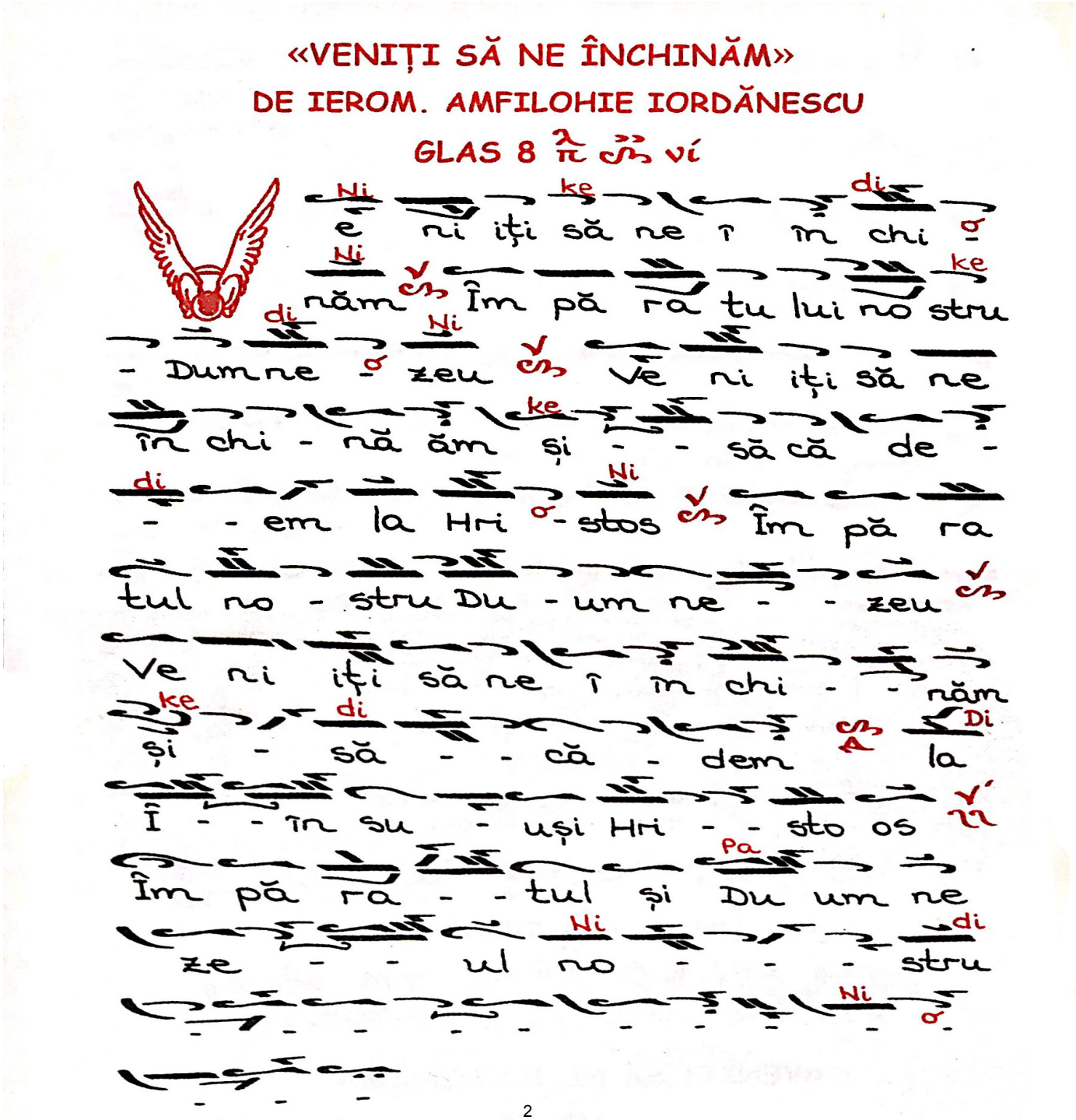

Psalmul 103 (despre Facerea lumii)

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu,
măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire şi în mare podoabă Te-ai îmbrăcat.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Cel ce întinzi cerul ca un cort, Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui, Cel ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli peste aripile vânturilor, Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc, Cel ce întăreşti pământul pe temelia lui, încât nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui, peste munţi vor sta ape; de certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa; urcă munţi şi coboară văi, până în locul în care le-ai aşezat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece şi nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiţi izvoare în văi, prin mijlocul munţilor vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea îşi vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munţii din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul; Cel ce răsari iarbă dobitoacelor şi verdeaţă spre trebuinţa oamenilor, ca să scoată pâine din pământ şi vinul *ce* veseleşte inima omului; ca să-i veselească faţa cu untdelemn şi pâinea *ce* întăreşte inima omului. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările îşi vor face cuib, locaşul cocostârcului le călăuzeşte pe ele. Munţii cei înalţi – *adăpost* cerbilor, stâncile – *scăpare* iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi; soarele şi-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte, când vor ieşi toate fiarele pădurii; puii leilor răcnesc ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele şi s-au adunat şi în culcuşurile lor se vor culca. Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă şi largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăţi mici şi mari. Acolo corăbiile umblă şi fiarele pe care le-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine aşteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna;

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăţi. Dar întorcându-Ţi Tu faţa Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi şi în ţărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ şi-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munţi şi fumegă. Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoşii de pe pământ şi cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Iarăşi:

Soarele şi-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut! Slavă... Şi acum..., Aliluia (de 3 ori).

ANIXANDARE MICI
DE DIMITRIE SUCEVEANU
GLAS 8 λπ ν̇ί

Ni
es chi zând Tu mâ - na - Ta toa
te se vor um plea - - - - de
ke Ni
bu nă ta - - - te q k Bi ne ești cu vân
ta - at Doa - am ne

2.

Ni
ia ră în tor câ ân du-Ți Tu fa ța Ta
se vor tul bu ra lu a vei du hu ul
lor și se vor sfâr și - - și în ță
di
rà na - lor se vo or în toa-ar ce
Ni
Bi ne ești cu vân ta - at Doa - - am ne

3.

Ni
ri mi te vei Du hu ul Tău și
se vor zi di - - și vei în no i

fa - ța pă - mân tu lui Bi ne ești
cu vân ta - at Doa - am ne

4.
i - - e - sla va Dom nu lui
în vea - ac ve se li - - se
va Dom nul de lu cru ri le Sa - -
- le Bi ne ești cu vân ta - at Doa
- am ne

5.
el ce ca - ută spre pă mânt și-l
fa ce pe el de se cu tre - -
- mu - - ră Cel ce Se a tin ge
de munți și fu - me - gă - - -
- Mi nu na - - te - - e-s
lu cru ri le Ta le - Doa - -
am ne

6.
ân ta voi Dom nu lui în vi a ța

Di
mea cân ta - - vo - oi Dum ne
Ni
ze u lui meu pâ nă ce voi fi - - -
Di
- Mi nu na - - te - -
Ni
e-s Tu cru ri le - Ta le - -
Doa - - am ne

7. Di
În dul cea şcă se Lui vo or ba -
- - mea şi eu mă voi ve se
li - de - - Do - - om nul
Mi nu nă - - - - te - e-s
Ni
Tu cru ri le Tă le - Doa - -
am ne

8. Ni Pa
ip sea - scă pă că to - - şii
Ni 2
de pe - - pă - - mânt şi ce ei fă
ră de le - ge ca să nu - fi e
Di
e - ei Bi ne cu vin tea - -

zăz - - su fle - te al meu pe -
- Do - - om nul Mi nu na
- - - - te - e-s lu cru ri le
Ta le - - Doa - - am ne

9. oa re le - și-a cu nos cut a
pu - su ul său pu s-ai în tu
ne - - ric și s-a fă cu - ut noa ap
te Sla vă Ți e Doam ne Ce lui
ce ai fă cu - ut toa - - te

10. â - ât s-au mă ri it lu cru ri
le Ta le Doa - am ne toa - -
te - - - în tru în te - lep ciu ne
le-ai fă cu ut Sla vă Ți e Doam ne
Ce lui ce ai fă cu - ut toa - -
te

11.
Ni
la vă Ta tă lui și Fi u lui și
Sfân tu lui Duh Di Sla vă Ți e Doa am
A Ni
ne Ce - lui ce ai fă cu - ut
toa - - te

12.
Ni
i a cum și pu ru rea și m
Di
ve - cii ve ci lor A min Sla vă Ți
A Ni
e Doa am ne Ce - lui ce ai fă
cu - ut toa - - te

13.
14. Ni
a li lu - i - a A
Di
li lu i - a - - A li lu -
A Ni
- i - a Sla vă Ți e Dum ne
ze - u - le

15.
Ni
a li lu - i - a A
Di
li lu i - a - - A li lu
A
- - i - a Sla vă - Ți e Dum

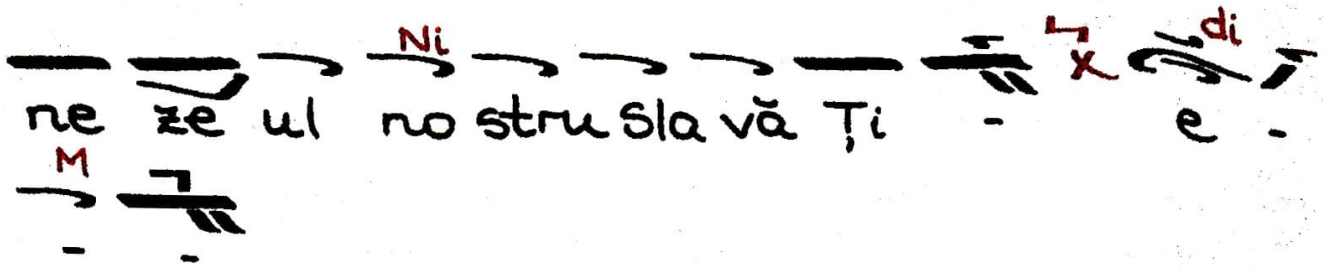

«DOAMNE MILUIEȘTE»

PE LARG

DUPĂ STILUL TRADIȚIONAL AGHIORITIC

TONISIT DE IEROM. IEROTEI

✠

STRANA ÎNTÂI

GLAS 8 πα νί

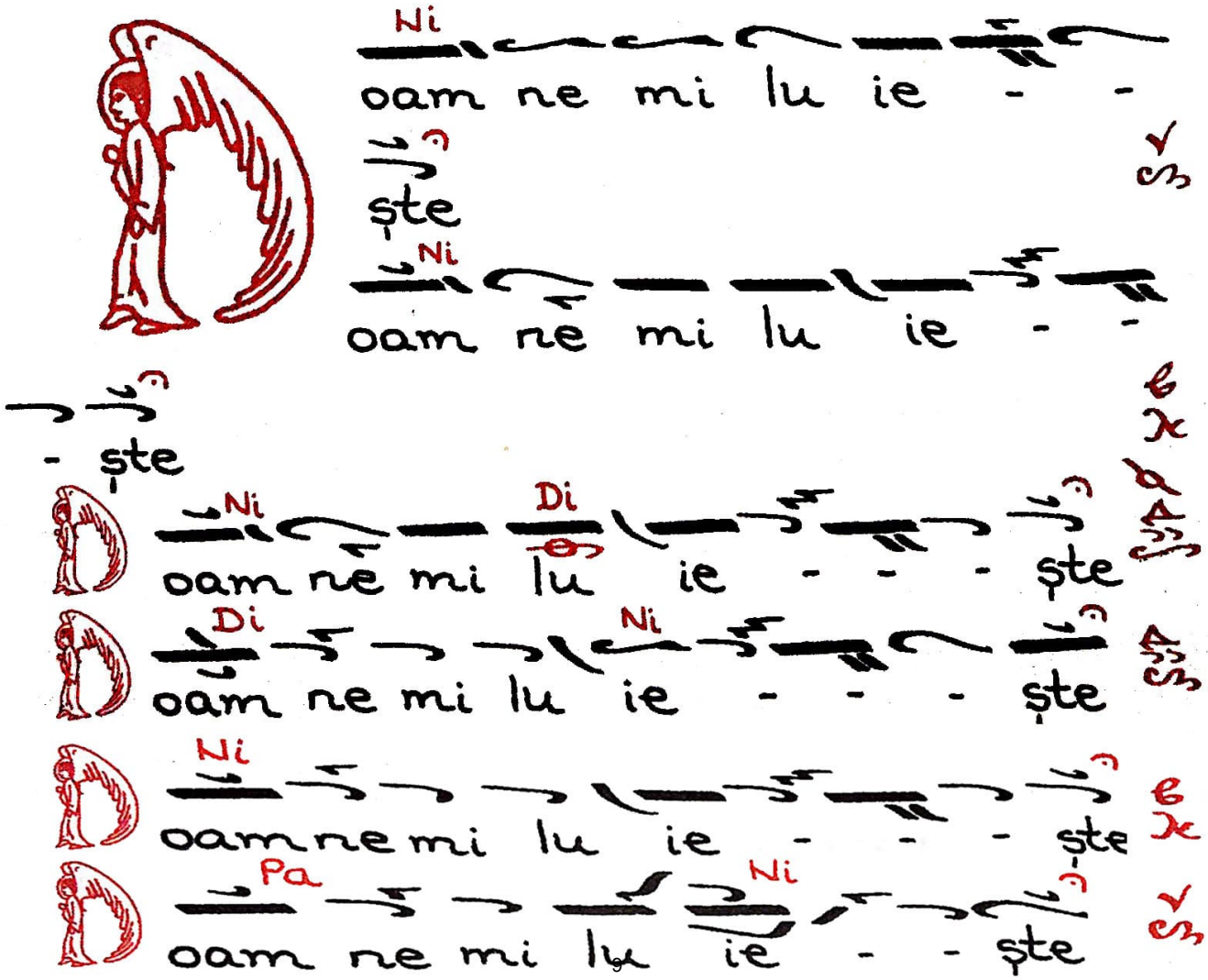

după Ectenia Mare,
se cântă:

Fericit bărbatul

1. Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioşilor [şi pe calea păcătoşilor n-a stat şi pe scaunul pierzătorilor n-a şezut]; Aliluia (după fiecare stih).

2. Că ştie Domnul calea drepţilor şi calea necredincioşilor va pieri.

3. Slujiţi Domnului cu frică şi vă bucuraţi Lui cu cutremur.

4. Fericiţi toţi care nădăjduiesc spre Dânsul.

5. Scoală Doamne mântuieşte-mă Dumnezeul meu.

6. A Domnului este mântuirea şi peste poporul Tău binecuvântarea Ta.

7. Slavă... (Aliluia); Şi acum...

8. Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie Dumnezeule. (de 3 ori)

«FERICIT BĂRBATUL»
-STIHURI ALESE-
DE IEROD. DIONISIE MARIN
SF MITROPOLIE-IAȘI
GLAS 5

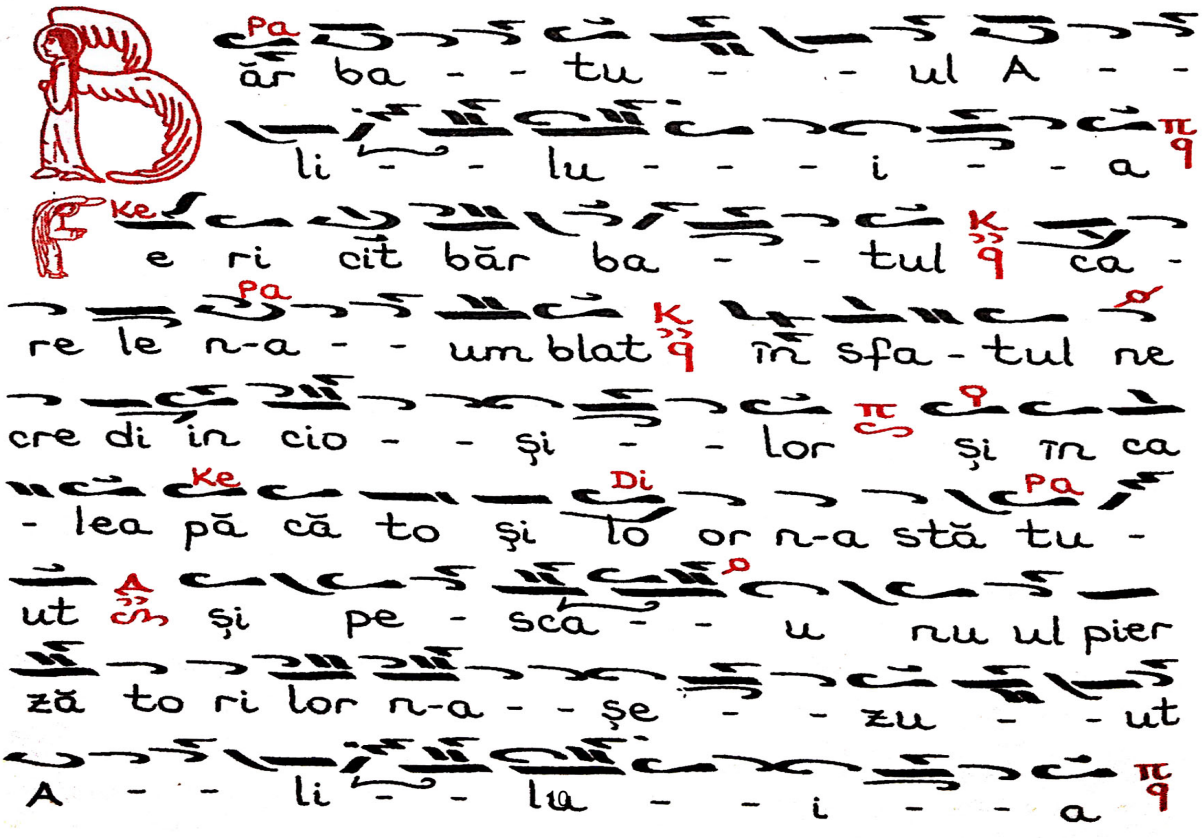

2.
Ca ști e Domnul ca - - lea - drep
ți lor și ca - - lea ne cre di in cio
și lor va - - pie - - ri - - - - A - -
li - - lu - - - i - - a

3.
Lu jiți Domnului cu fri - - că
șivă bu cu ra - - - - ați Lu - ui cu - cu
tre - - - - - mur A - - li - -
lu - - i - - a

4.
E ri ci iți toți ca rii nă dăj du -
ie - esc spre - - Dâ - - ân su -
- - - - ul A - - li - - lu - -
- i - - a

5.
Coa - lă scoa - - lă - - Doa - -
- - am ne mân tu ie - - ște mă Du
- um ne - - ze - - - - u - ul me -

- - eu A - - li - - lu - - i -

- a

6.
a Do om nu lui e - ste mâ - ân

tu i - - - rea și pe ste po - po

ru ul Tă - ău bi ne cu - vân ta rea Ta

A - - li - - lu - - - i - - a

7.
la vă Ta - - tă lui și Fi - - u

- - lui și Sfâ - ân tu lu - ui Duh

A - - li - - lu - - i - - a

8.
i a cum și pu - ru rea și în

ve cii ve ci lor A - - min A - -

li - - lu - - - i - - a

9.
10. a li lu i - - a A li lu -

i a A li lu - i - a - -

Sla vă Ți e Dum ne ze u - - le

11.

Pa M Pa

a li lu - i - a A li lu - -

Ke Di

i - - - a A li lu - i - a -

Ke Di Pa

- Sla - vă Ți - - e - Du - um

Ni

ne - - ze - - - u - - le - -

Pa

- - - - - - -

«FERICIT BĂRBATUL»

-STIHURI ALESE-

DE SCHIM. NECTARIE PROTOPSALTUL

GLAS 8 πλ ʃ νί ϱ

Ni
e ri cit bă - ăr ba - -
- tu - - - ul A li lu - -
- i - - - a ca - re le -
n-a u umblat în sfa - tul ne cre
- - di in cio și - lo - or A
li lu - i - - - a

2.

ă ști - - - e Do - om nul
ca lea drepți - lor și ca - -
lea ne cre din cio - și lor va ple - ri
- - A li lu - - i - - a

3.

lu ji iți Dom nu lui cu fri - -

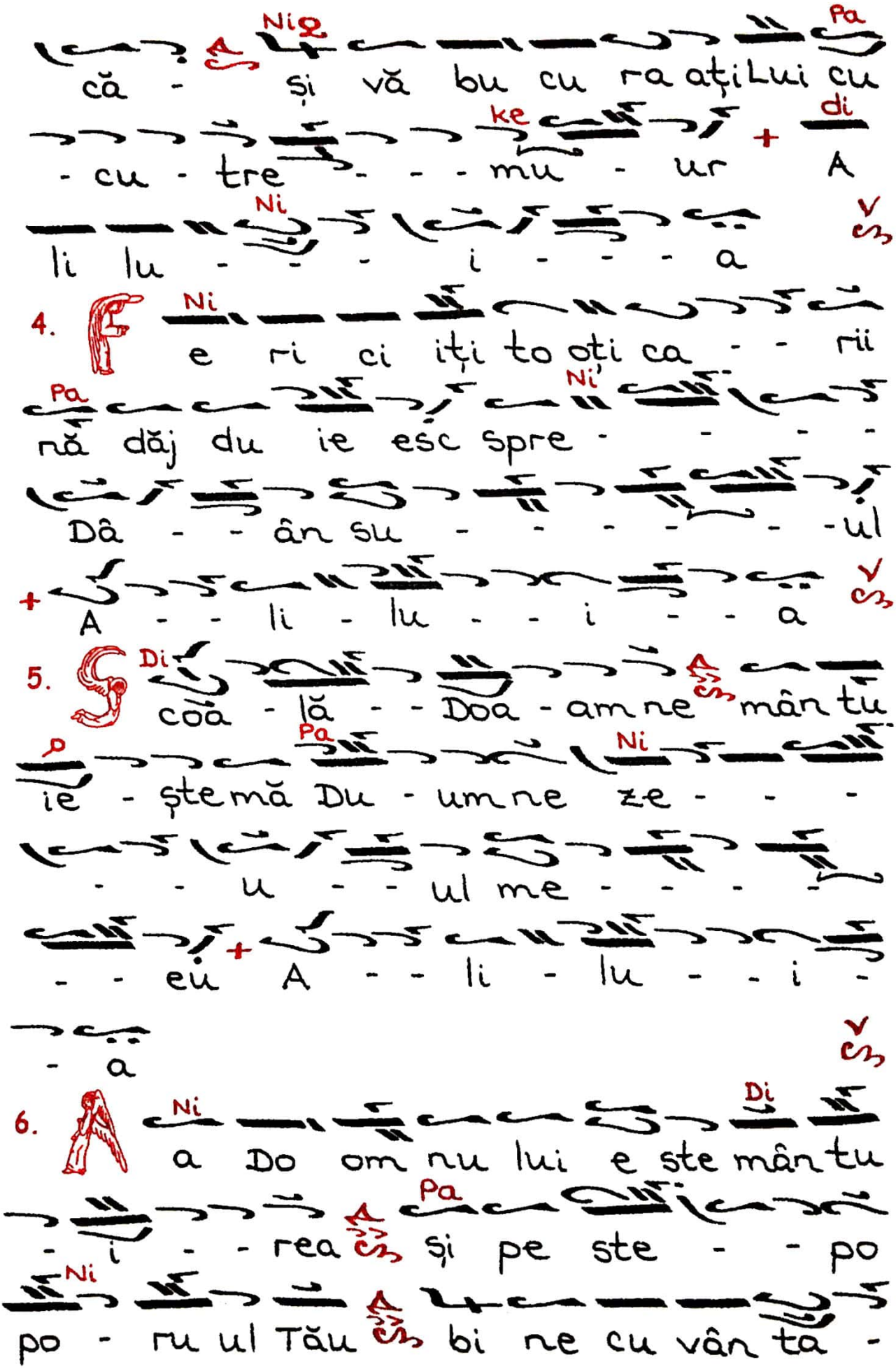
Ni Pa
că - și vă bu cu ra ați Lui cu
ke di
- cu - tre - - - mu - ur A
Ni
li lu - - - i - - - a
4. Ni
e ri ci iți to oți ca - - rii
Pa Ni
nă dăj du ie esc spre - - - -
Dâ - - ân su - - - - - - -ul
A - - li - lu - - i - - a
5. Di
coa - lă - - Doa - am ne mân tu
Pa Ni
ie - ște mă Du - um ne ze - - -
- - u - - ul me - - - -
- - eu A - - li - lu - - i -
- a
6. Ni Di
a Do om nu lui e ste mân tu
Pa
- i - - rea și pe ste - - po
Ni
po - ru ul Tău bi ne cu vân ta -

M Ni V
rea - - - Ta - - A li lu -
D V
- i - - - a -

7. Ni
la vă - Ta tă - lu ui și - Fi
A
- u - lui și - sfâ - - ân tu lu
V
ui Duh A li lu - - - - - i -
V
- - a

8. Ni A
i a cu um și - pu ru - rea
Di Pa Ni
Și în ve - - cii ve - - ci lo -
V
- - - - or A - - - min A
V
li lu - - - - - i - - - a

9. Ni V
10. a li lu i - a A li lu
b A
i - - a x A li lu i - a
Pa Ni
Sla vă Ți - - e Dum ne ze - -
V
- - - u - - - le

11. Ni V
a li lu i - a A li lu

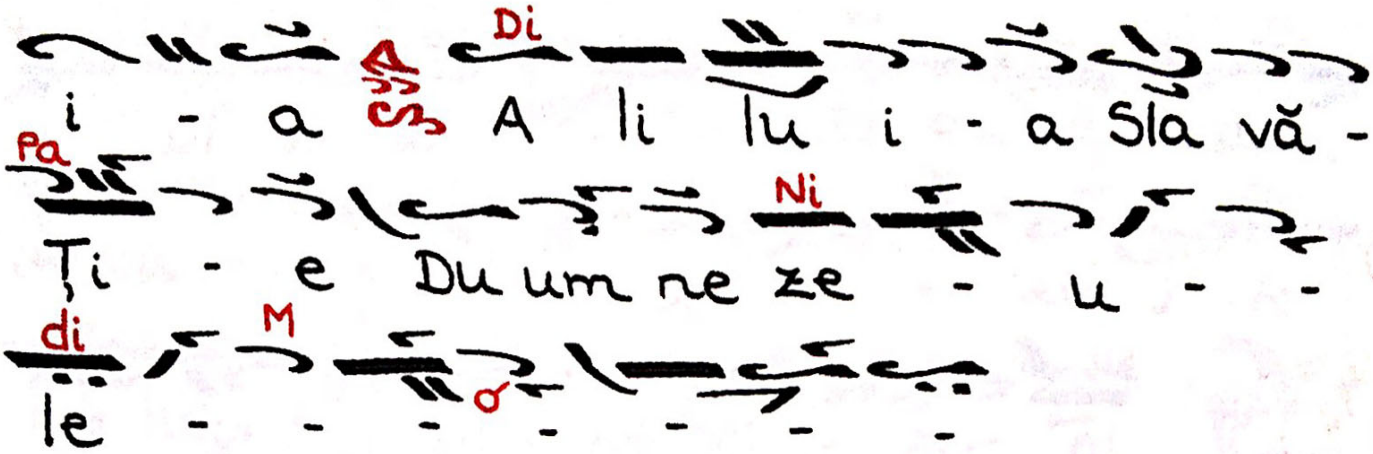
Di
i - a A li lu i - a Sla vă -
Pa
Ni
Ți - e Du um ne ze - u - -
di
M
le - - - - - - -

Urmează Ectenia Mică, apoi se cântă „Doamne strigat-am”,
cu stihurile (psalmii 140, 141, 129, 116) şi stihirile după glasul de rând:

Doamne, strigat-am către Tine auzi-mă, auzi-mă Doamne; Doamne, strigat-am către Tine auzi-mă, ia aminte (la) glasul rugăciunii mele, când strig către Tine, auzi-mă Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă Doamne!

Stihuri:

1. **Pune, Doamne, pază gurii mele şi uşă de îngrădire, împrejurul buzelor mele.**
2. **Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să nu-mi dezvinovăţesc păcatele mele…**
3. **Cu oamenii cei ce fac fărădelege şi nu mă voi însoţi cu aleşii lor.**
4. **Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, iar untdelemnul păcătoşilor să nu ungă capul meu.**
5. **Că încă şi rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; zdrobise-vor de stâncă judecătorii lor.**
6. **Auzi-vor graiurile mele şi s-au îndulcit. Precum brazda se desface în pământ, s-au risipit oasele lor lângă iad.**
7. **Căci către Tine, Doamne, Doamne – ochii mei; spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.**
8. **Păzeşte-mă de cursa care mi-au pus mie şi de smintelile celor ce fac fărădelege.**
9. **Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii, ferit sunt eu până ce voi trece.**
10. **Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.**
11. **Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.**
12. **Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.**
13. **În calea pe care am umblat, gătit-au cursa mie.**
14. **Luat-am seama de-a dreapta şi am privit, dar nu era cine să mă cunoască.**
15. **Închis-au calea pentru mine şi nu are cine să caute de sufletul meu.**
16. **Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: „Tu eşti nădejdea mea, partea mea eşti în pământul celor vii”.**
17. **Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.**
18. **Izbăveşte-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.**

Începutul cu Dumnezeu cel sfânt, al glasului întâiu

Glas I PA

Doam ne stri ga t-am că tre Ti - ne a u zi - mă a
u - - zi - mă - - Doam - - - ne Doam ne stri
ga t-am că tre Ti ne a u - - zi - mă ia a min - -
te gla - sul - ru - - gă ciu - nei me - - - le Când
strig că - tre - Ti - - - ne a u - - zi - mă - -
Doam - - - ne

PA

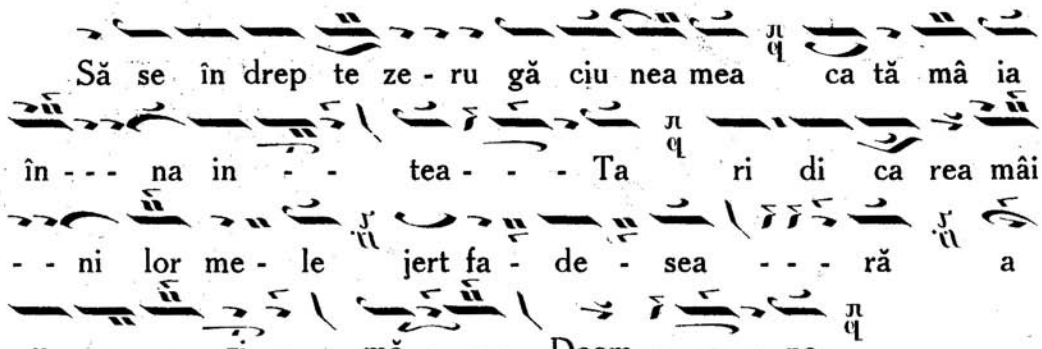
Să se în drep te ze - ru gă ciu nea mea ca tă mâ ia
în - - - na in - - tea - - - Ta ri di ca rea mâi
- - ni lor me - le jert fa - de - sea - - - ră a
u - - - zi - mă - - Doam - - - ne

T

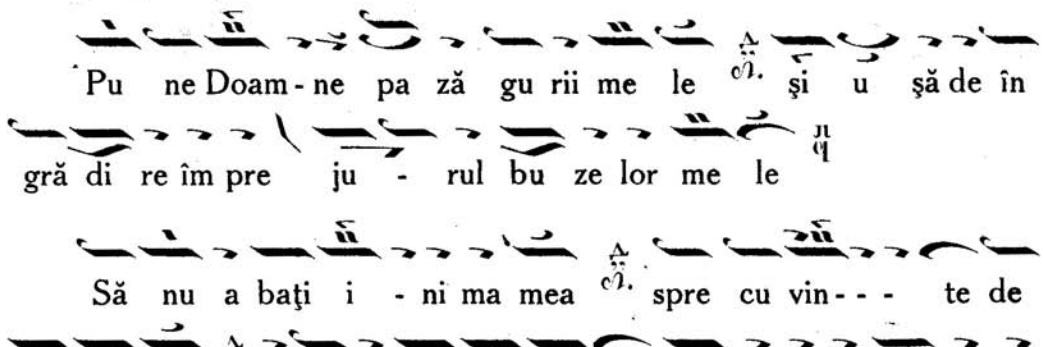
Pu ne Doam - ne pa ză gu rii me le şi u şă de în
gră di re îm pre ju - rul bu ze lor me le
Să nu a baţi i - ni ma mea spre cu vin - - - te de
vi cle şug ca să tă gă du esc ră spun su ri le ce le din
pă ca te

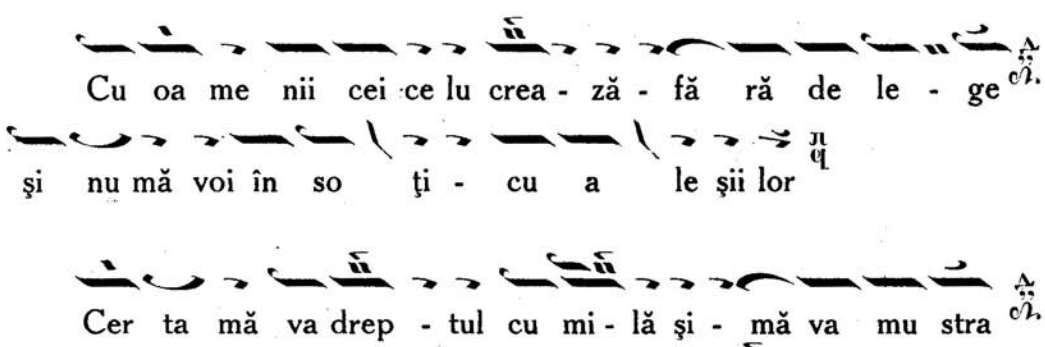
Cu oa me nii cei ce lu crea - ză - fă ră de le - ge
şi nu mă voi în so ţi - cu a le şii lor
Cer ta mă va drep - tul cu mi - lă şi - mă va mu stra
iar un tul de lemn al pă că to su lui să - nu un gă ca pul meu

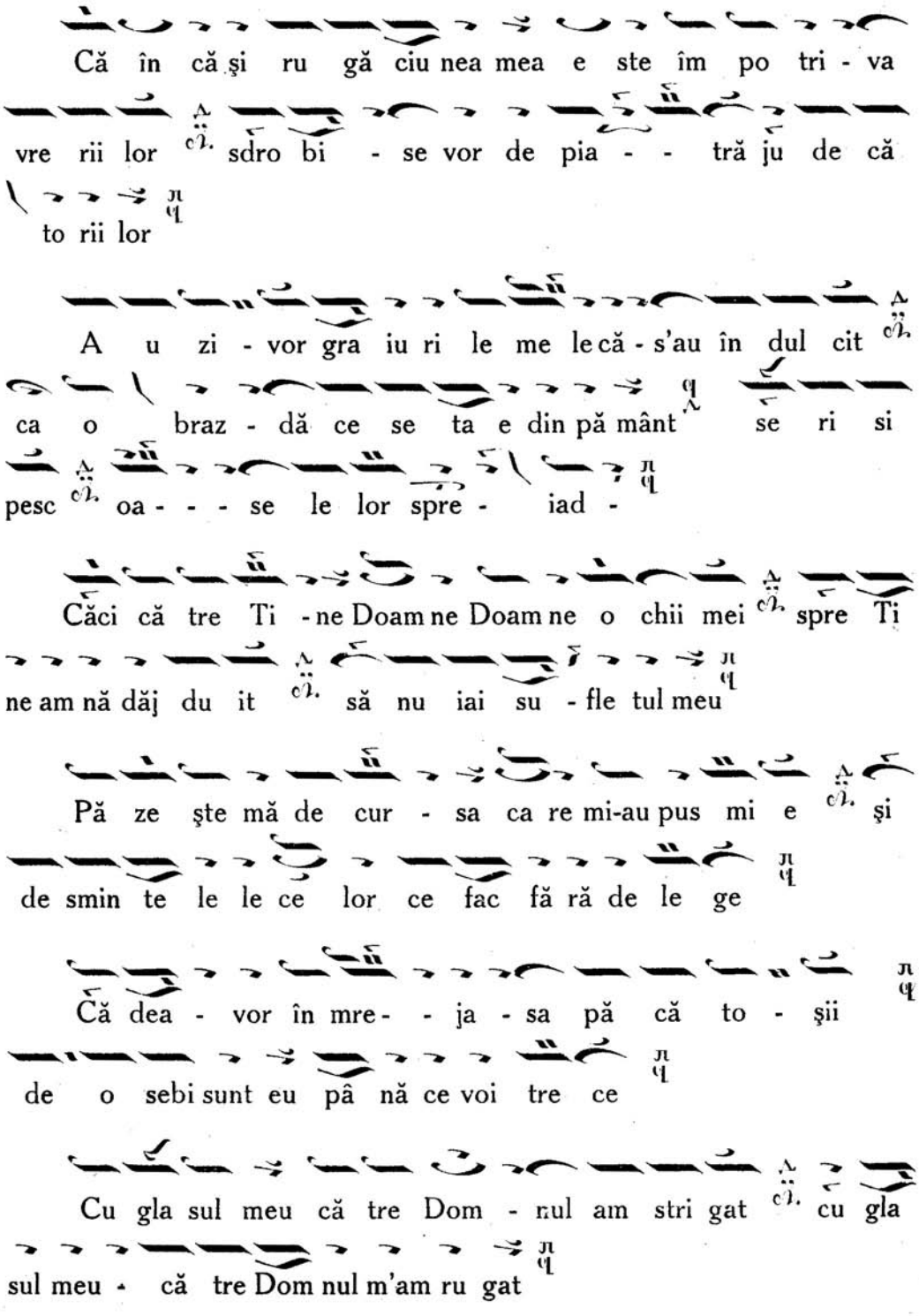
Că în că şi ru gă ciu nea mea e ste îm po tri - va
vre rii lor sdro bi - se vor de pia - - tră ju de că
to rii lor
A u zi - vor gra iu ri le me le că - s'au în dul cit
ca o braz - dă ce se ta e din pă mânt se ri si
pesc oa - - - se le lor spre - iad -
Căci că tre Ti - ne Doam ne Doam ne o chii mei spre Ti
ne am nă dăj du it să nu iai su - fle tul meu
Pă ze şte mă de cur - sa ca re mi-au pus mi e şi
de smin te le le ce lor ce fac fă ră de le ge
Că dea - vor în mre - - ja - sa pă că to - şii
de o sebi sunt eu pâ nă ce voi tre ce
Cu gla sul meu că tre Dom - nul am stri gat cu gla
sul meu - că tre Dom nul m'am ru gat

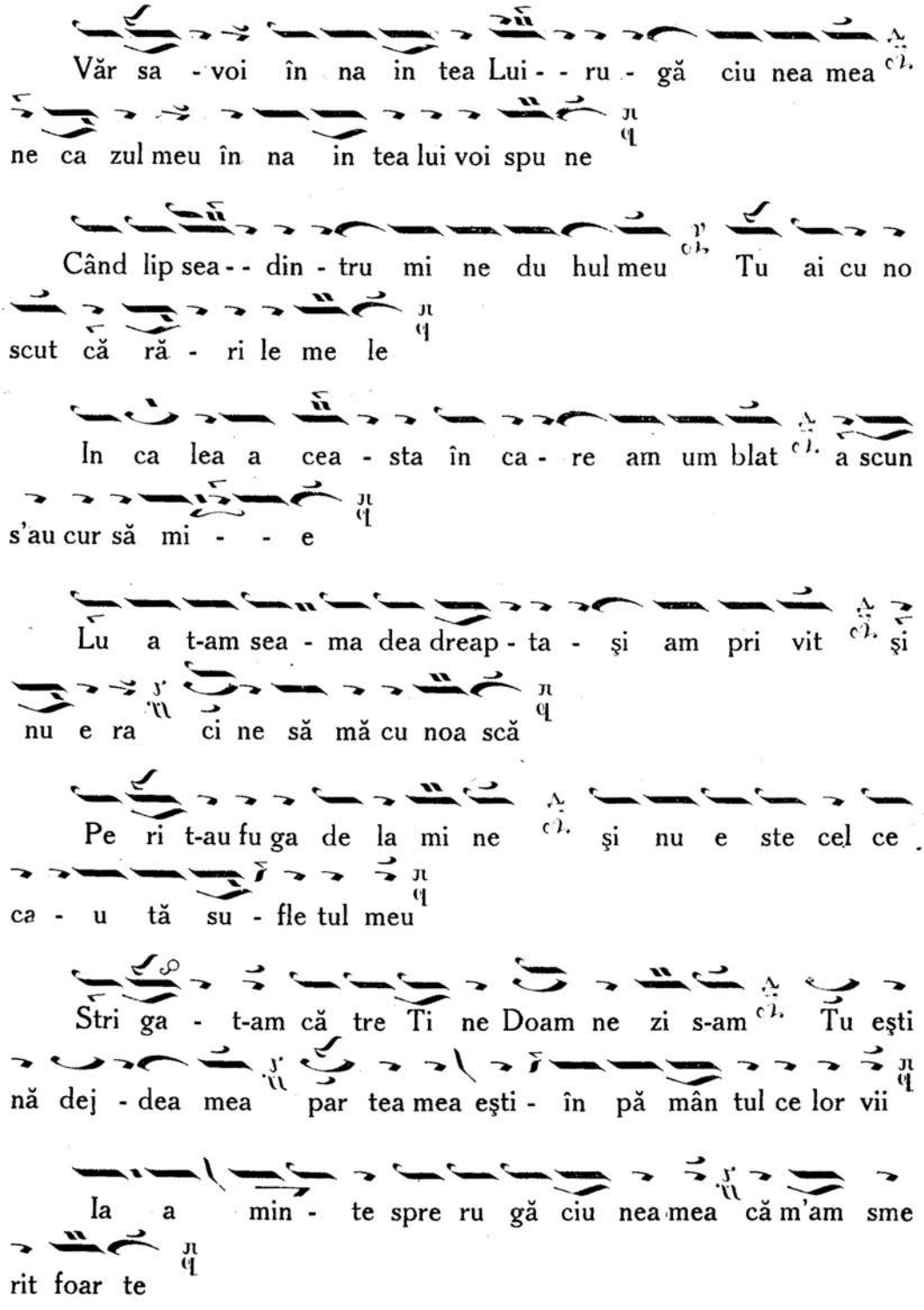
Văr sa - voi în na in tea Lui - - ru - gă ciu nea mea
ne ca zul meu în na in tea lui voi spu ne
Când lip sea - - din - tru mi ne du hul meu Tu ai cu no
scut că ră - ri le me le
In ca lea a cea - sta în ca - re am um blat a scun
s'au cur să mi - - e
Lu a t-am sea - ma dea dreap - ta - şi am pri vit şi
nu e ra ci ne să mă cu noa scă
Pe ri t-au fu ga de la mi ne şi nu e ste cel ce
ca - u tă su - fle tul meu
Stri ga - t-am că tre Ti ne Doam ne zi s-am Tu eşti
nă dej - dea mea par tea mea eşti - în pă mân tul ce lor vii
Ia a min - te spre ru gă ciu nea mea că m'am sme
rit foar te

Iz bă ve şte mă de cei ce - mă pri go nesc că sau
în tă rit - mai mult de cât mi ne

Începând de la stihul 8 se intercalează stihirile prevăzute de Tipic (din Octoih, Minei sau Triod-Penticostar).

pe 8

8. Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

7. Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

pe 6

6. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?, că la Tine este milostivirea.

5. Pentru numele Tău, Te-am aşteptat, Doamne; aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

pe 4

4. Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii să nădăjduiască Israel spre Domnul.

3. Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El, şi El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

2. Lăudaţi pe Domnul toate neamurile; lăudaţi-L pe El toate popoarele.

1. Că s-a întărit mila Lui peste noi şi adevărul Domnului rămâne în veac.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, GLASUL 1.

Însăşi Podobia:

O, preaslăvită minune! Izvorul Vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimani, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: Cea plină de dar bucură-te, căci cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă (de trei ori).

Minunate sunt tainele tale, curată: Celui de sus scaun te-ai arătat, stăpână, şi de pe pământ la cer te-ai mutat astăzi. Mărirea ta cu bună cuviinţă, cu daruri de lumini dumnezeieşti strălucind, fecioare, cu Maica Împăratului, la înălţime suiţi-vă. Cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă (de trei ori).

A ta Adormire măresc: Stăpâniile, Scaunele, Căpeteniile, Domniile, Puterile, Heruvimii şi Serafimii. Se bucură pământenii, înfrumuseţându-se cu dumnezeiască mărirea ta. Înaintea ta cad împăraţii, cu Arhanghelii şi cu Îngerii, cântând: Cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă (de două ori).

Stihirile de seară, glas 1

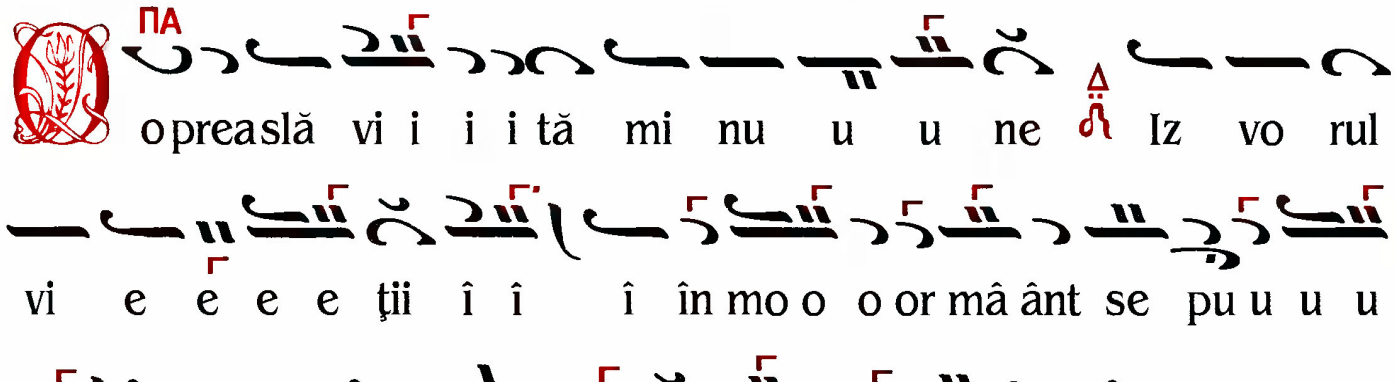

pe Ga vri il a vând în ce e pă ă to o o or ce e

e e te e lo or cea pli nă de Ha ar bu u u u cu

u u ră ă ă te e e cu ti i ne e e e ste Do o o om

nu ul Cel ce dă lu u u u mii prin ti i i i ne e e ma

a a re e e mi i i i i i lă De trei ori.

Mi nu na a a te e sunt tai ne le ta a a a le Cu

ra a a tă Ce lui de su u us sca a a un te-ai a a

a a ră ta at Stă pâ â â â â â â nă ă şi

de pe e e e pă mânt la a a Ce er te-a a ai mu u ta a

a a at a a a as tăzi Sla va a ta cu bu nă cu u u

vi i i i i in ţă ă ă ă cu da ruri de lu mi ni dum

ne e e ze e ie e e eşti străă ă ă lu u ci ind fe

cioa a a a a a re cu Mai ca Î î îm pă ra a tu u u

lu ui la î năl ţi i i i i me su u u i i i i

ţi i vă ă cea pli nă de Ha ar bu u u u cu u u
ră ă ă te e e cu ti i ne e e e este Do o o o
o om nu ul Cel ce dă lu u u u u mii prin ti i ne ma
a a re e e mi i i i i i lă

De trei ori.

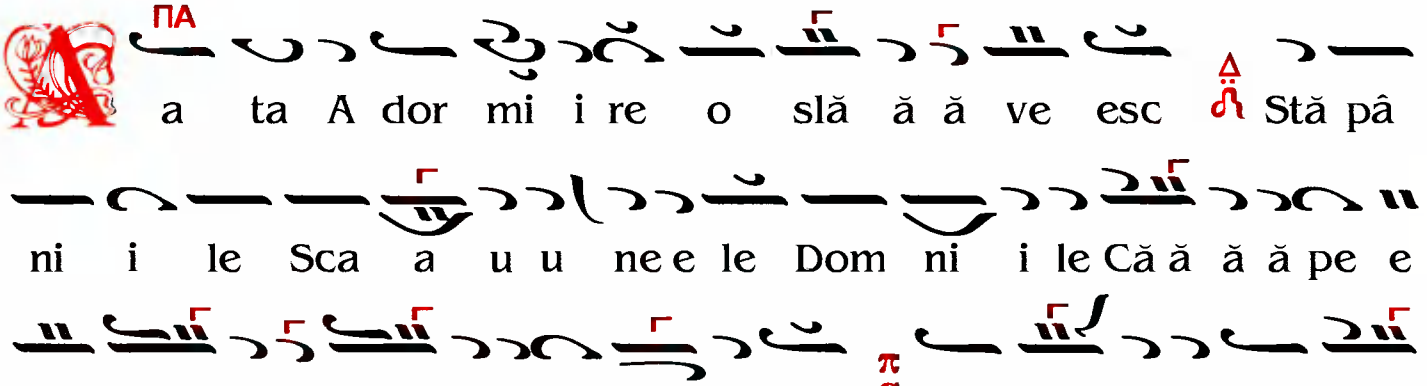
a ta A dor mi i re o slă ă ă ve esc Stă pâ
ni i le Sca a u u ne e le Dom ni i le Că ă ă ă pe e
te e e e e ni i i i i i i le Pu te e ri le He e
e e ru vi i i mi ii şi în fri co şa a ţi i ii
Se e e e ra a a fimi se bu cu ră pă ă ă ă mân te
e e nii în frum se ţâ â ân du u se cu dum ne
ze ia a a a scă ă sla a a a a va a a a ta î
na i i in tea a ta cad Îm pă ra a a ţii cu u u u Ar ha
an ghe e e li ii cu Î î î î în ge e ri i i i câ â
â ân tâ ând cea pli i i i nă de Ha ar bu u u u

Slavă... Şi acum..., se cântă pe 8 glasuri:

Glasul 1:

Cu voia cea dumnezeiește stăpânitoare, de pretutindeni purtătorii de Dumnezeu Apostoli au fost ridicaţi pe nori şi aduşi pe sus...

Glasul al 5-lea:

Ajungând la preacuratul şi de viaţă purtătorul tău trup, cu dragoste l-au sărutat...

Glasul al 2-lea:

Iar puterile cereşti, cele mai înalte, cu al lor Stăpân au venit...

Glasul al 6-lea:

De Dumnezeu primitorul şi precuratul trup petrecându-l, de spaimă fiind cuprinse, frumos mergeau înainte şi în chip nevăzut strigau mai-marilor cetelor celor mai de sus: Iată Împărăteasa tuturor, dumnezeiasca Fiică, a venit...

Glasul al 3-lea:

Ridicaţi porţile şi în chip frumos primiţi pe aceasta, pe Maica Luminii celei pururea fiitoare...

Glasul al 7-lea:

Că printr-însa, spre care a căuta nu putem, s-a făcut mântuire la tot neamul omenesc...

Glasul al 4-lea:

Şi acesteia a-i da cinstire după vrednicie cu neputinţă este, căci slava ei covârşeşte toată mintea...

Glasul al 8-lea:

Pentru aceasta, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pururea cu purtătorul de viaţă Împărat şi Cel născut al tău vieţuind, roagă-te neîncetat să păzească şi să mântuiască de toată asuprirea cea potrivnică pe poporul tău cel nou. Că pe tine folositoare te-am câştigat...

Glasul 1:

Şi în veci în chip luminat te fericim.

Slavă, Şi acum, pe opt glasuri.

Glas 1

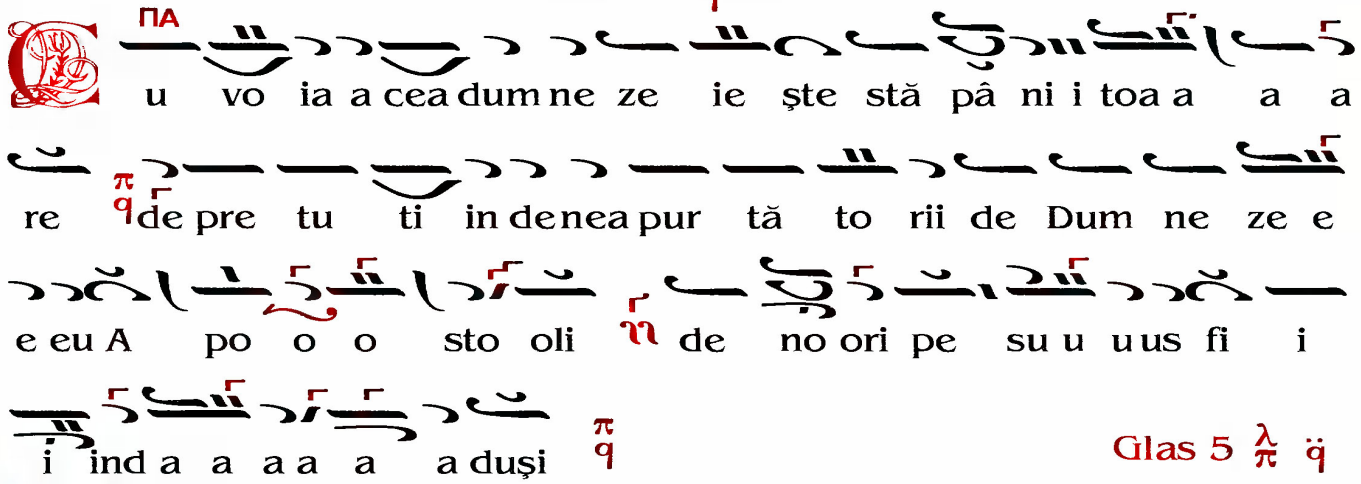

Glas 5

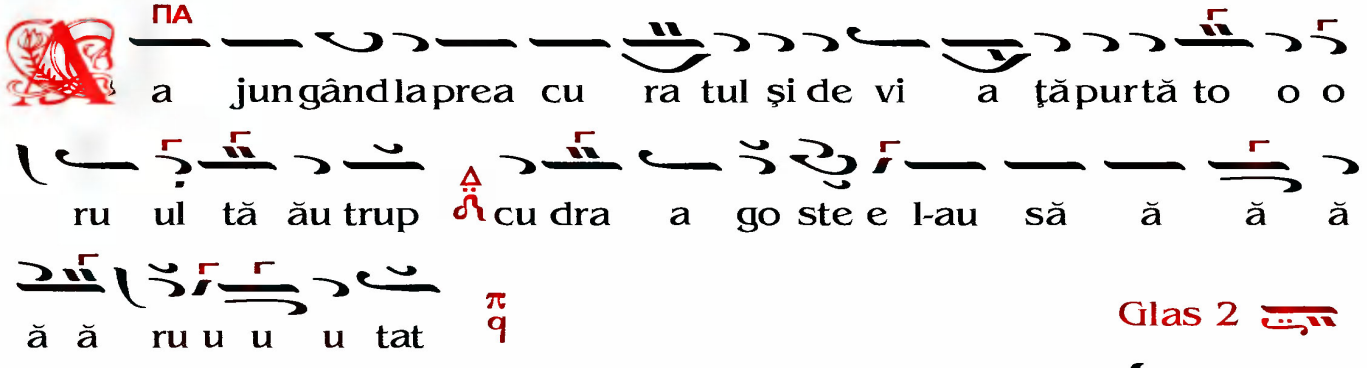

Glas 2

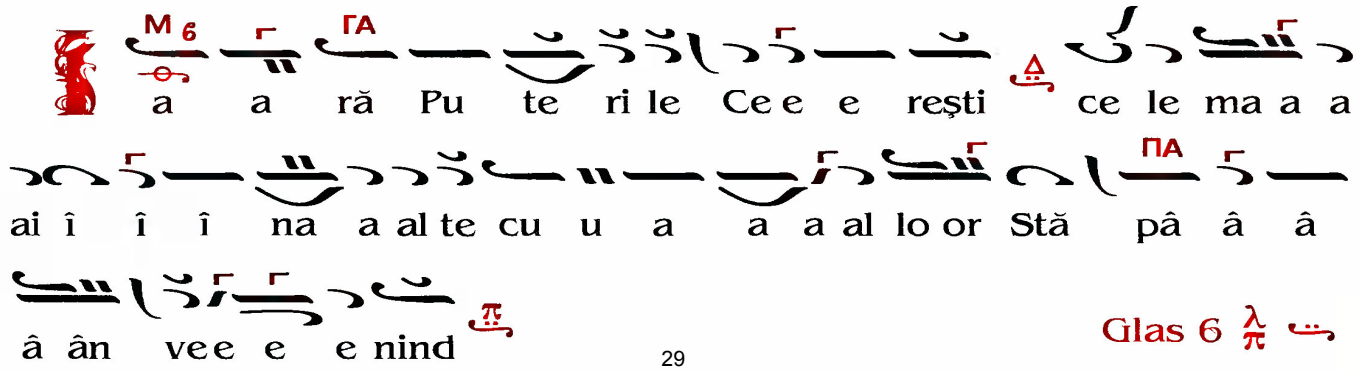

Glas 6

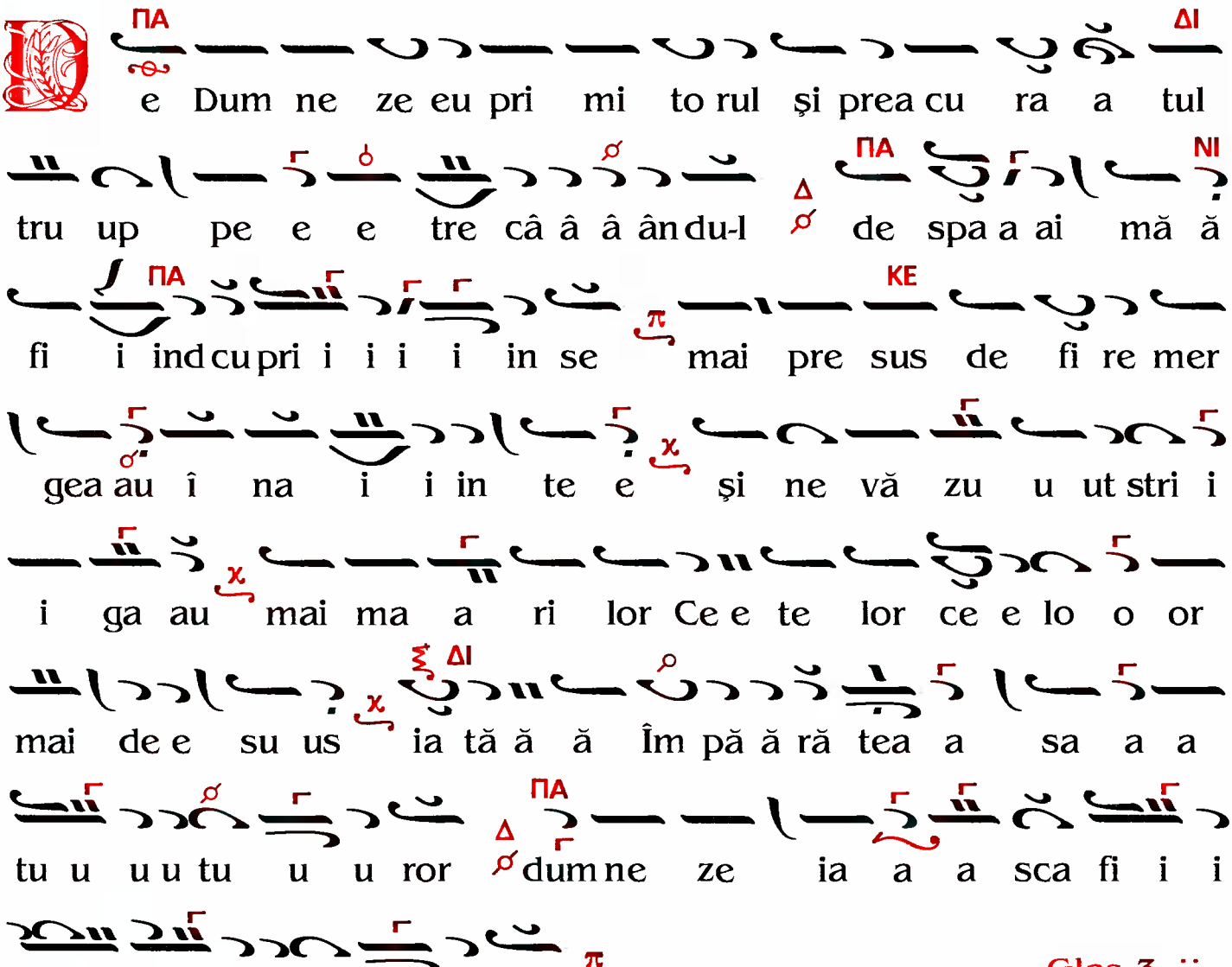
ΠΑ
ΔΙ
e Dum ne ze eu pri mi to rul şi prea cu ra a tul
tru up pe e e tre câ â â ân du-l de spa a ai mă ă
ΠΑ
ΝΙ
ΚΕ
fi i ind cu pri i i i i in se mai pre sus de fi re mer
gea au î na i i in te e şi ne vă zu u ut stri i
i ga au mai ma a ri lor Ce e te lor ce e lo o or
mai de e su us ia tă ă ă Îm pă ă ră tea a sa a a
ΠΑ
tu u u u tu u u ror dum ne ze ia a a sca fi i i
ii că ă a a a a ve e e nit

Glas 3

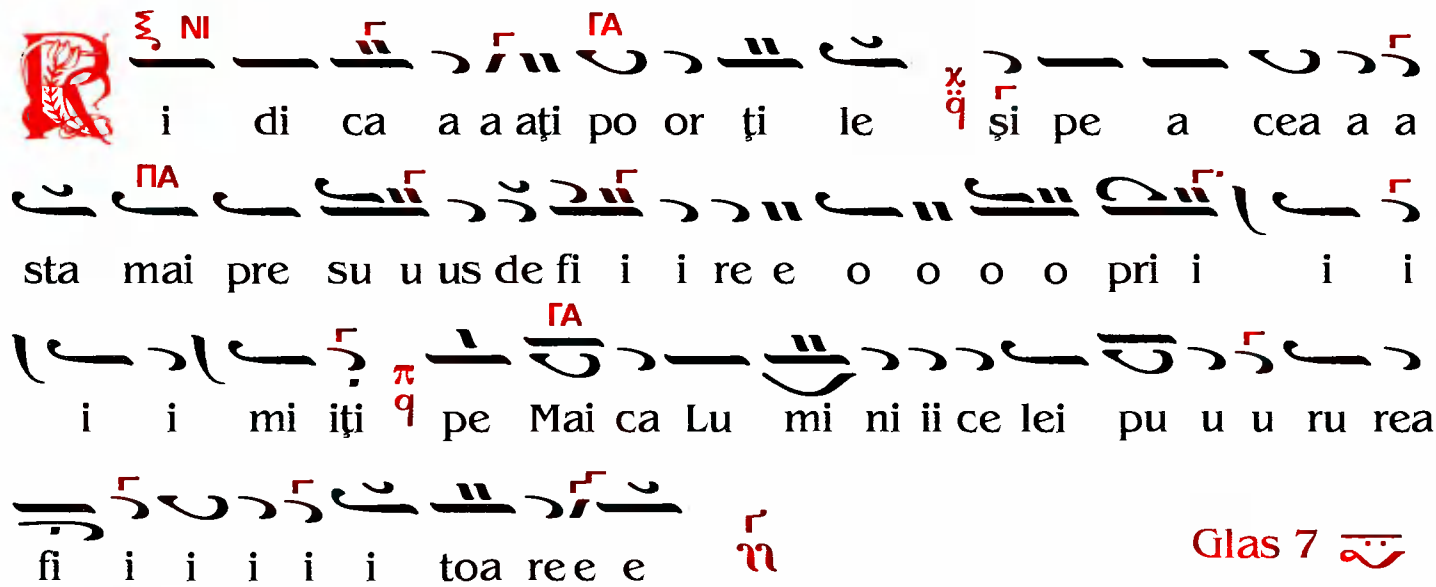
ΝΙ
ΓΑ
i di ca a a aţi po or ţi le şi pe a cea a a
ΠΑ
sta mai pre su u us de fi i i re e o o o o pri i i i
ΓΑ
i i mi iţi pe Mai ca Lu mi ni ii ce lei pu u u ru rea
fi i i i i i toa re e e

Glas 7

ΝΙ
ă prin tr-î î în sa s-a fă ă cut mân tu i i i re e
ΠΑ
ΝΙ
la tot nea a mu ul o me e ne esc spre ca a a a

re e e e a că u ta a a nu u pu te em

Glas 4

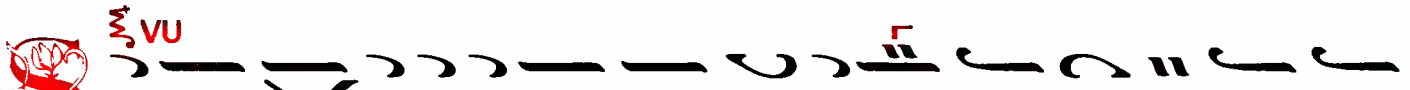
i a ce e ste ia a-i da cin ste vre ed ni i că cu

ne e pu u tin ţă ă e e e e ste că ă ăci sla va a

e ei co vâ â â âr şe e e e şte toa a a tă ă ă

mi i i i i in tea

Glas 8

en tru a cea sta Prea cu ra a tă de Dum ne zeu

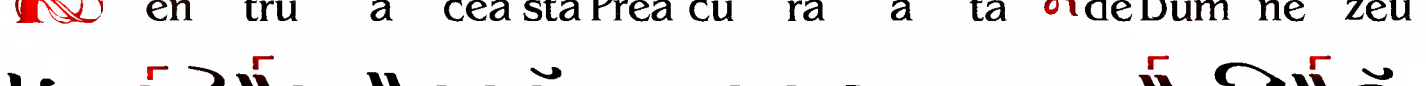
Nă ă scă ă toa a a re pu ru rea cu Pur tă to o o rul

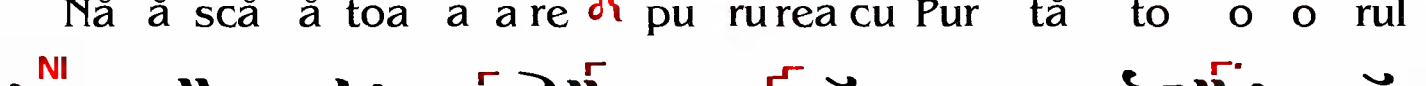
de vi a ţă ă Î îm pă ă ă ra a at şi Cel nă scu u ut al

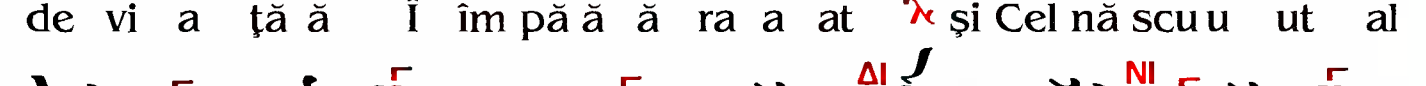
Tă ă ă ău vie e e e ţu u u ind roa gă ă te ne în ce e

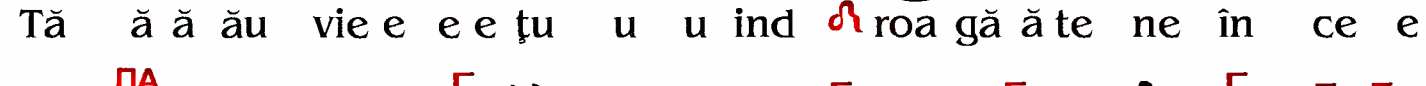
tat să pă zea a a scă şi să i iz bă ă ă vea a a a a

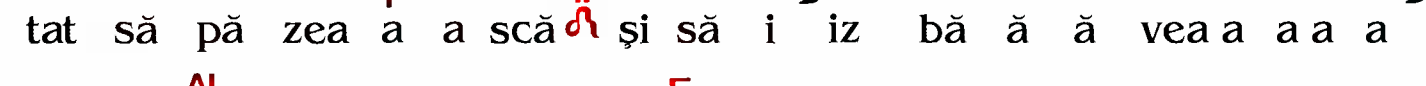
a scă de toa a a tă ă ă ă ă a su pri i i rea a

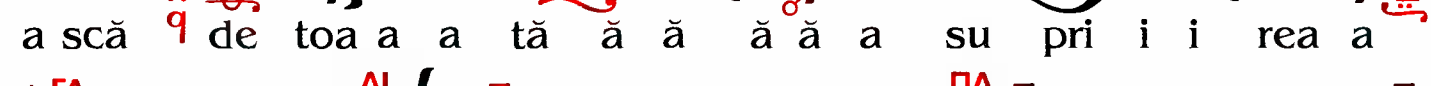
cea a po o tri i i iv ni i i i că pe e e po po o o o

rul tă ă ău ce e e el nou

Glas 1

ă pe ti ne fo lo si toa re te-am câ â âş ti i ga a a

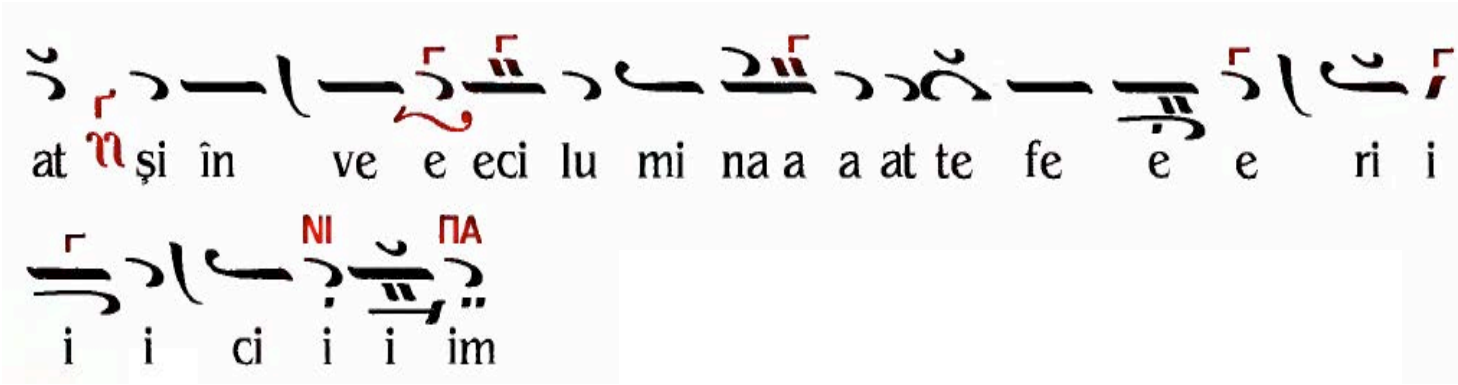

După. Urmează Vohodul cu cădelniţa, apoi se cântă:

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, sfânt şi fericit, Iisuse Hristoase! Venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul, şi pe Sfântul Duh Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

Prochimenul: Cine este Dumnezeu... (de 4 ori)

CINE ESTE DUMNEZEU

glasul VII Ga

melodii tradiționale

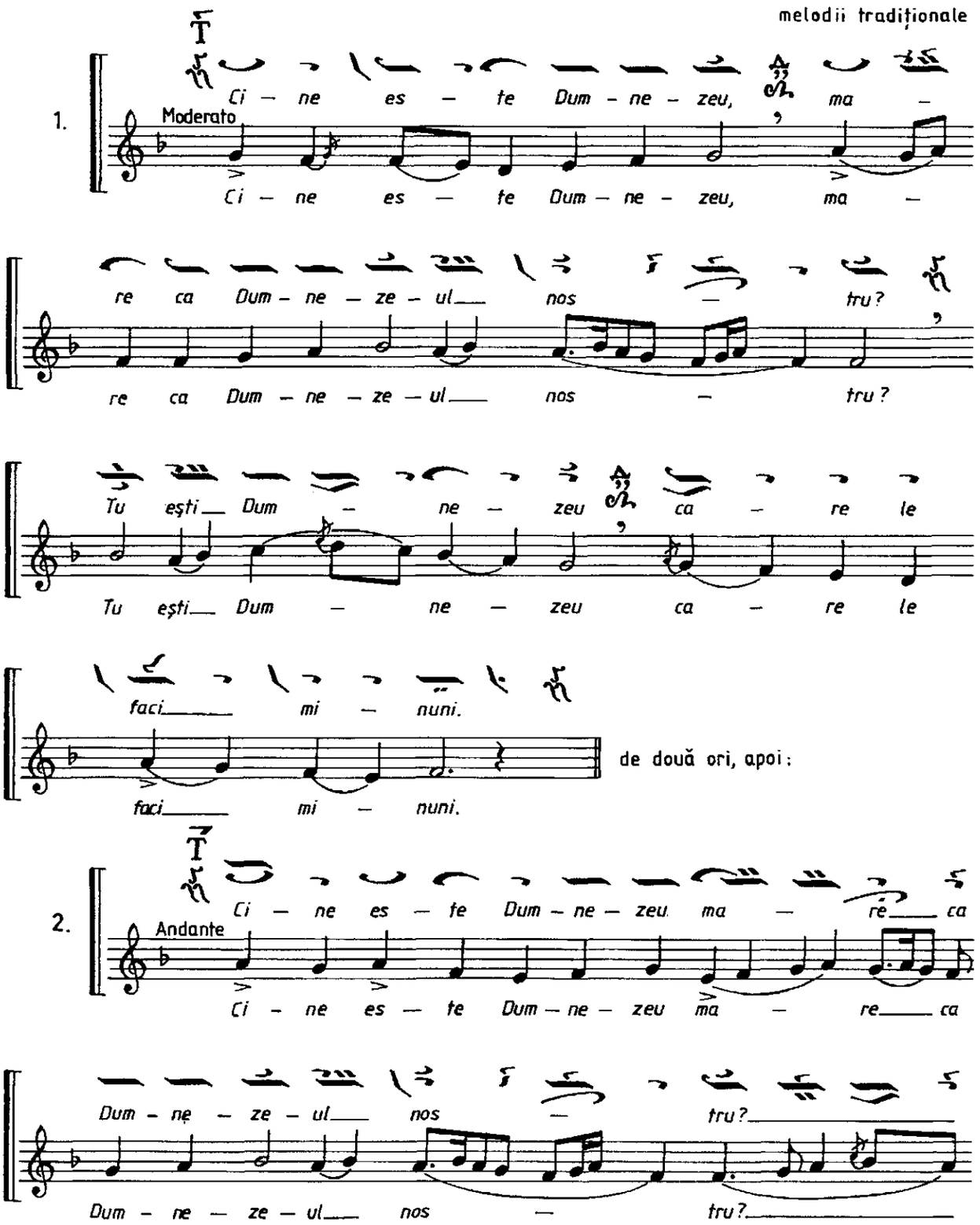

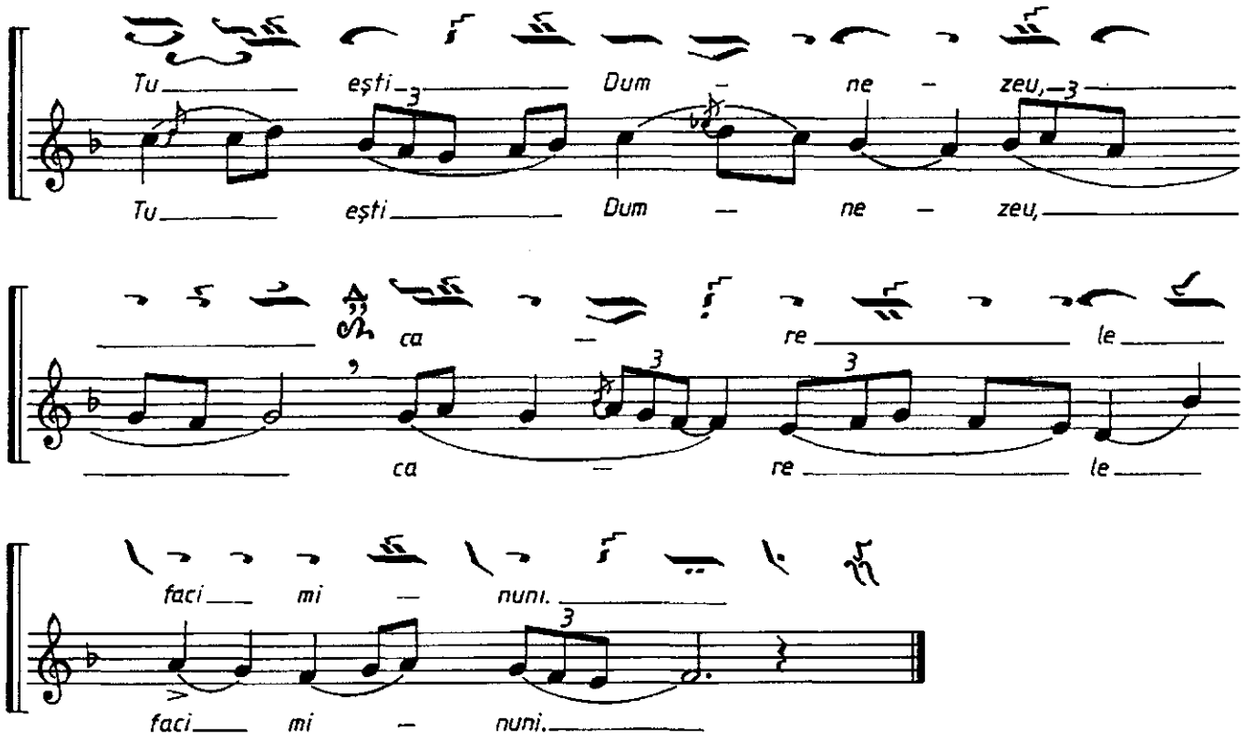

ÎNVIEREA LUI HRISTOS

glasul VII Ga

notată de Chiril Popescu
(1897 - 1992)

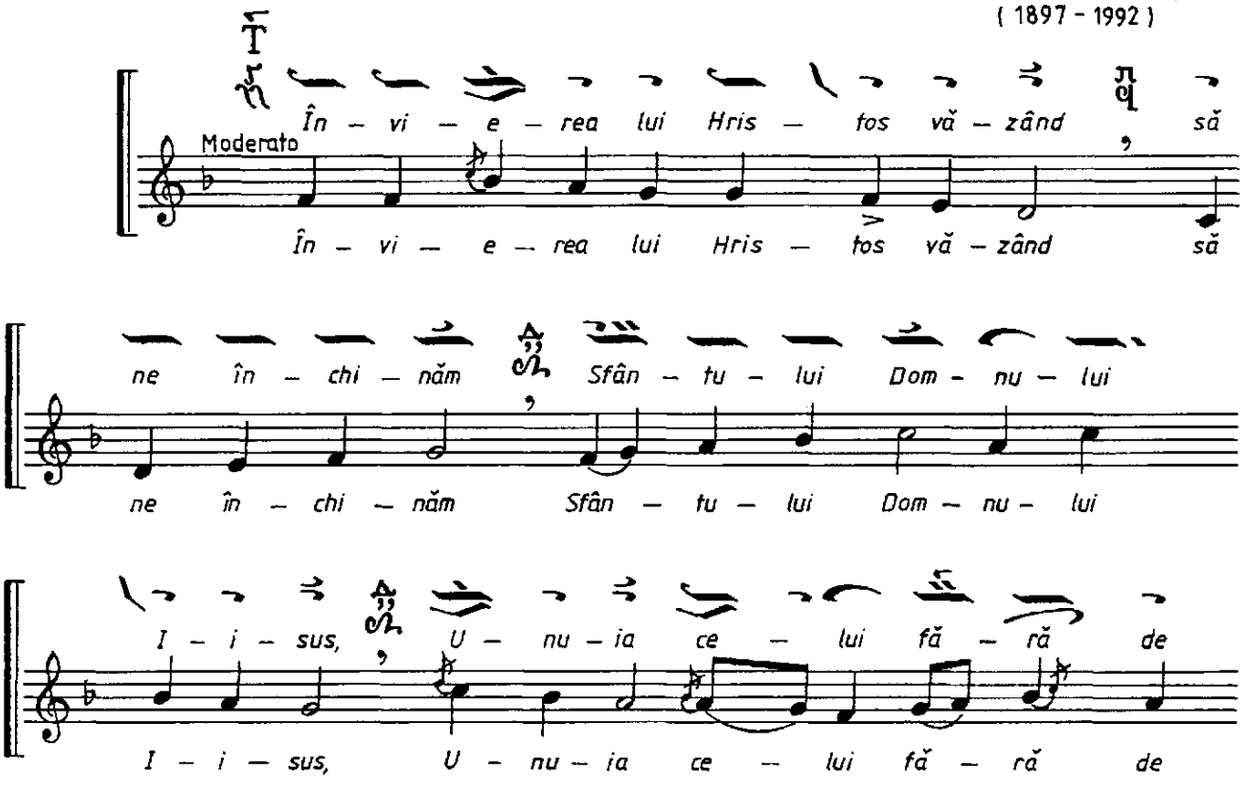

335

PAREMIILE

De la Facere (28:10-17), citire:

Ieşind Iacov din Beer-Şeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfinţise soarele. Şi luând una din pietrele locului aceluia şi punându-şi-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Şi a visat că era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau şi se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării şi i-a zis: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, şi Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ţi-l voi da ţie şi urmaşilor tăi. Urmaşii tăi vor fi mulţi ca pulberea pământului şi tu te vei întinde la apus şi la răsărit, la miazănoapte şi la miazăzi, şi se vor binecuvânta întru tine şi întru urmaşii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine şi te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta şi nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ţi-am spus." Iar când s-a deşteptat din somnul său, Iacov a zis: „Domnul este cu adevărat în locul acesta şi eu n-am ştiut!". Şi, spăimântându-se Iacov, a zis: Cât de înfricoşător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!".

Din Proorocia lui Iezechiel (43:26-44:4), citire:

Aşa grăieşte Domnul: „Şapte zile să facă ispăşire pentru jertfelnic, să-l cureţe şi să-l sfinţească. Iar după sfârşitul acestor zile, în ziua a opta şi mai departe, preoţii vor înălţa, pe jertfelnic, arderile de tot ale voastre şi jertfele de împăcare şi Eu Mă voi milostivi spre voi." Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, şi aceasta era închisă. Şi mi-a zis Domnul: „Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide şi nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă. Cât priveşte pe rege, el se va aşeza acolo ca să mănânce pâine înaintea Domnului; pe calea porţii

va intra şi pe aceeaşi cale va ieşi." După aceea m-a dus pe calea porţii de la miazănoapte, în faţa templului, şi am privit, şi iată slava Domnului umplea templul Domnului, şi am căzut cu faţa la pământ.

De la Pilde (9:1-11), citire:

Înţelepciunea şi-a zidit casă rezemată pe şapte stâlpi, a înjunghiat vite pentru ospăţ, a pregătit vinul cu mirodenii şi a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârfurile dealurilor cetăţii: „Cine este neînţelept să intre la mine!". Şi celor lipsiţi de bunachibzuială le zice: „Veniţi şi mâncaţi din pâinea mea şi beţi din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiţi neînţelepciunea ca să rămâneţi cu viaţă şi umblaţi pe calea cea dreaptă a priceperii!". Cel ce ceartă pe batjocoritor îşi atrage dispreţul, şi cel ce dojeneşte pe cel fără de lege îşi atrage ocara. Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojeneşte pe cel înţelept şi el te va iubi. Dă sfat celui înţelept, şi el se va face şi mai înţelept; învaţă pe cel drept şi el îşi va spori ştiinţa lui. Începutul înţelepciunii este frica de Dumnezeu şi priceperea este ştiinţa Celui Sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulţi zilele tale şi se vor adăuga ţie ani de viaţă.

După ce se citesc Paremiile, diaconul / preotul rosteşte Ectenia întreită, după care citeţul rosteşte rugăciunea:

Învredniceşte-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci; Amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat eşti Doamne, învaţă-ne îndreptările Tale. Binecuvântat eşti Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat eşti Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Ectenia cererilor...
Strana: Dă Doamne.
Preotul: Pace tuturor.
Strana: Şi duhului tău.
Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.
Strana (rar): Ţie, Doamne.
Preotul: Fie stăpânirea împărăţiei Tale...
Strana: Amin.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1, însuşi glasul:

Cu cuviinţă era numai văzătorilor Cuvântului şi slugilor Lui, să vadă şi Adormirea Maicii Lui celei după trup. Şi să mărturisească taina ei cea mai de pe urmă: că au văzut nu numai înălţarea Mântuitorului de pe pământ, ci şi mutarea celei ce L-a născut pe El. Pentru aceasta de pretutindeni adunându-se cu dumnezeiască putere, la Sion au ajuns şi au petrecut pe cea mai înaltă decât Heruvimii care mergea la cer. Aceleia şi noi împreună cu dânşii ne închinăm, ca celei ce se roagă pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea, a lui Anatolie:

Ceea ce este mai înaltă decât cerurile şi mai mărită decât Heruvimii, şi mai cinstită decât toată făptura; cea care, pentru prea multa ei curăţie, a fost locaş Fiinţei celei pururea veşnice, astăzi în mâinile Fiului său şi-a dat preasfântul său suflet. Aceasta umple toate de bucurie şi nouă ne dăruieşte mare milă.

Acelaşi glas, a lui Ioan:

Mireasa cea cu totul fără prihană şi Maica bunăvoinţei Tatălui; ceea ce mai înainte a fost rânduită lui Dumnezeu spre locaş prin împreunarea Lui cea neamestecată, astăzi preacurat sufletul său înaintea Făcătorului şi Dumnezeu şi-a pus. Puterile celor fără de trup cu dumnezeiasca cuviinţă cuprind pe Maica Vieţii care se mută cu adevărat la viaţă, făclia Luminii celei neapropiate, izbăvirea credincioşilor şi nădejdea sufletelor noastre.

Glasul al 3-lea, a lui Gherman:

Veniţi toate marginile pământului să fericim cinstita mutare a Maicii lui Dumnezeu; că în mâinile Fiului său sufletul său cel fără prihană şi-a pus. Pentru aceasta cu sfântă Adormirea ei lumea la viaţă a fost adusă. Iar acum cu psalmi, cu laude şi cu cântări duhovniceşti, împreună cu cei fără de trup şi cu Apostolii, prăznuieşte luminat.

Slavă..., glasul al 5-lea, a lui Teofan.

Veniţi adunarea iubitorilor de praznic, veniţi să împreunăm ceată, veniţi să încununăm Biserica cu cântări la Adormirea cortului lui Dumnezeu. Că astăzi cerul îţi desface sânurile, primind pe ceea ce a născut pe Cel neîncăput de toate. Şi pământul, cel ce dă izvor de viaţă şi binecuvântare, se împodobeşte cu bună frumuseţe. Îngerii se împreună ceată cu Apostolii, cu frică privind cum ceea ce a născut pe Începătorul Vieţii se mută din viaţă la Viaţă. Toţi să ne

închinăm ei, rugându-ne: Nu uita stăpână părtăşia cea de un neam cu cei ce prăznuiesc cu credinţă preasfântă Adormirea ta.

Şi acum..., acelaşi glas:

Cântaţi popoare Maicii Dumnezeului nostru, cântaţi că astăzi prealuminat sufletul său l-a pus în preacuratele palme ale Celui ce S-a întrupat dintr-însa fără sămânţă. Căruia se şi roagă neîncetat să dăruiască lumii pace şi mare milă.

La Litie, Slavă, glas 5 λ/π q̈ Πα

ΠΑ

e niţi a du na rea iu bi to ri lo o or de e pra a

a a a az nic χ/q̈ ve ni iţi să îm pre e e e u u nă ă

ă ă ă ăm cea a a tă π/q ve niţi să în cu nu năm Bi se e

ri ca cu u u u cân tări χ/q̈ la A dor mi i i rea cor tu lu ui

lui Du u u u u um ne e e e zeu π/q că as tăzi Ce rul îşi

KE

des fa a a ce e sâ â â nu u u u ri i i le χ/q̈ pri

ΔΙ ΠΑ

mind pe ce ea ce a a nă ă scut Δ pe Ce el ne e î în

că pu ut de e toa a a a te π/q şi pă mân tul cel ce dă

iz vo or de vi i a ţă χ/q̈ şi bi ne cu vân ta a a a re

ΔΙ ΠΑ

se îm po do be e e şte cu bu u nă cu u vi i i i i

KE

in ţă π/q În ge rii stau de fa a a ţă cu u u A a po o

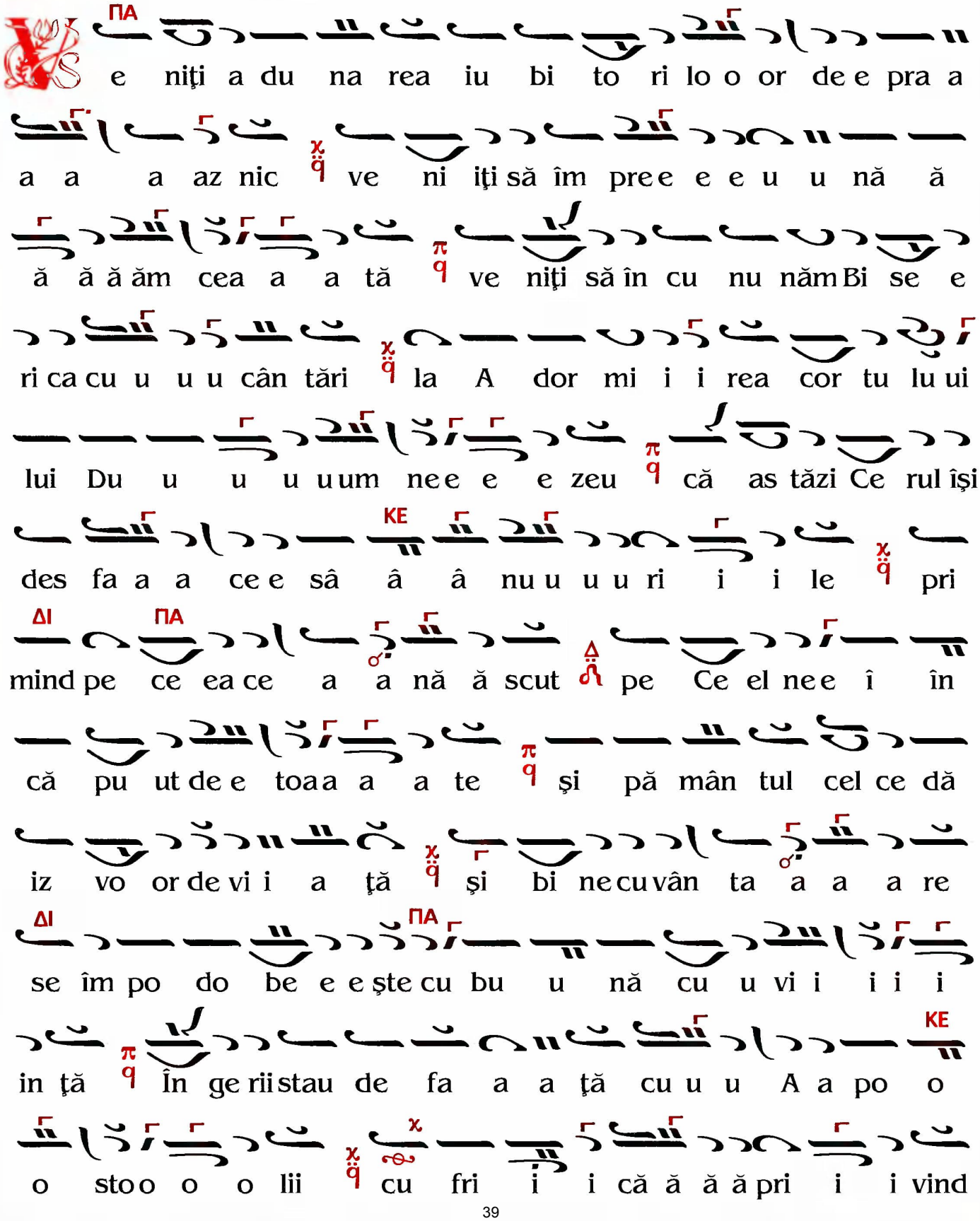

o sto o o o lii χ/q̈ χ cu fri i i că ă ă ă pri i i vind

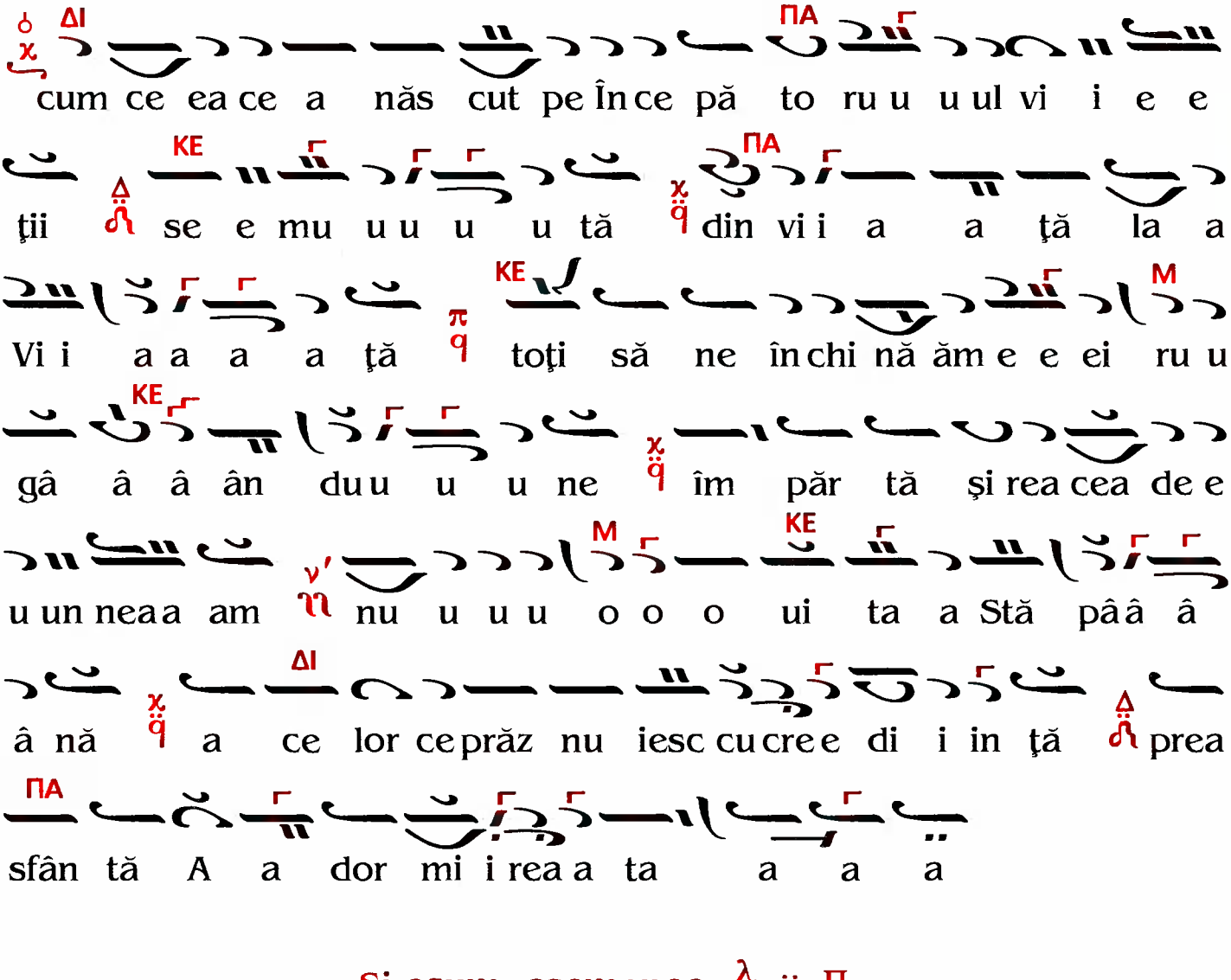

Şi acum, asemenea. λ̇ π̇ Πα

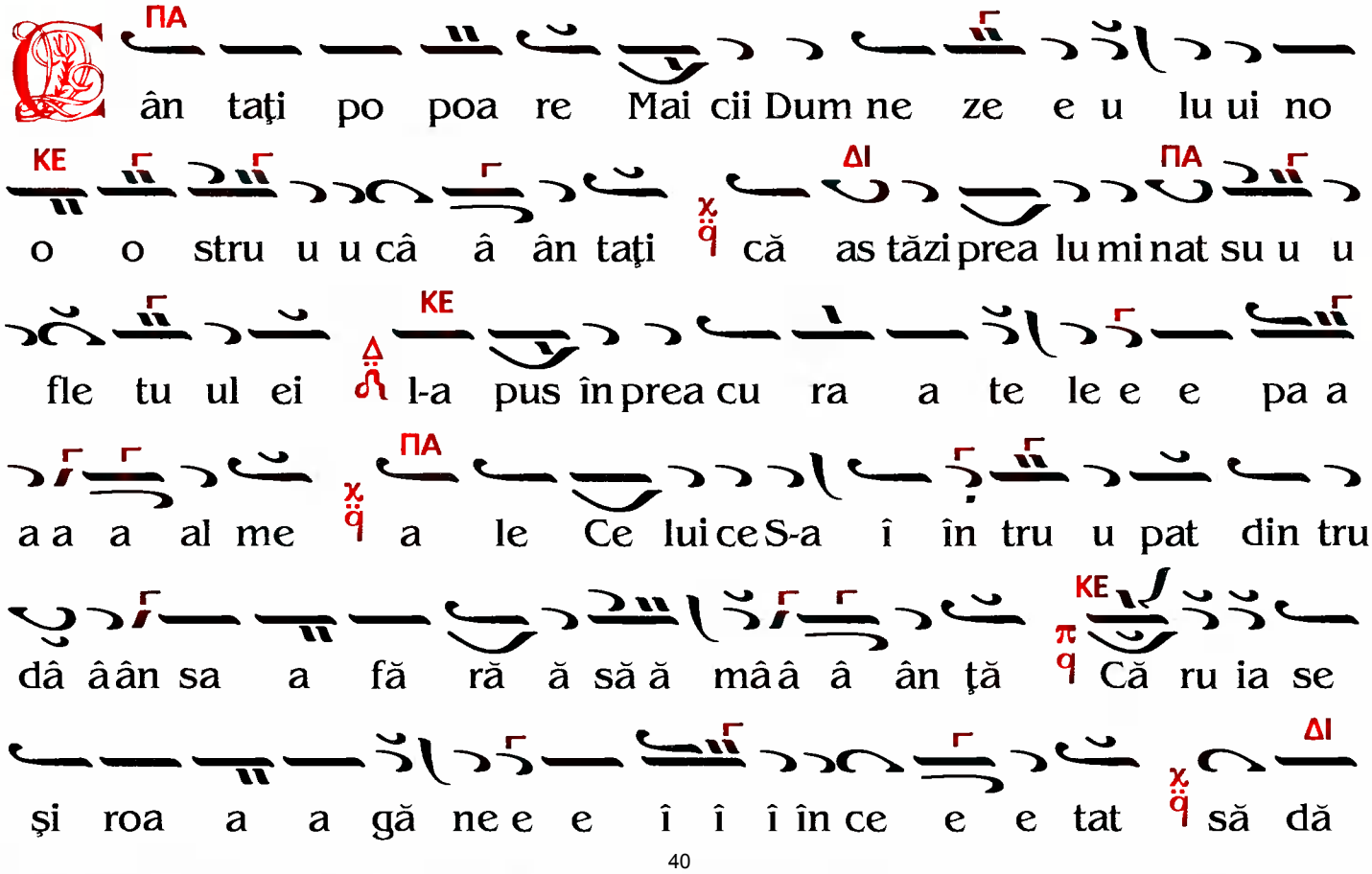

ru ia scă lu u mi ii pa a a ce și ma a re mi i i lă

ă ă ă ă ă ă ă ă

LA LITIE

«DOAMNE MILUIEȘTE»

DUPĂ STILUL TRADIȚIONAL AGHIORITIC

TONISIT DE IEROM. IEROTEI

GLAS 5

Pa Ke

oam ne mi lu ie - ște Doam

Di

ne mi lu - ie ște - - - -

Pa

- - - Doam ne mi lu ie - ște

Pa Ke

oam ne mi lu ie - ște - -

Pa

Doam ne mi lu ie ște - - - - -

- - Doa am ne mi lu - ie ște

Pa Ke

oam ne - mi lu ie - ște - -

- Doam ne mi - - lu ie - - ște

- - Pa - - - - Doam ne mi lu -

ie - - ște

Preotul: Ectenia „Mântuieşte Doamne”...
Strana: Doamne miluieşte... (întreit) după fiecare cerere.
Strana: Amin.
Preotul: Pace tuturor.
Strana: Şi duhului tău.
Diaconul: Capetele noastre, Domnului să le plecăm.
Strana: Ţie Doamne (scurt).
Preotul: rugăciunea „Stăpâne mult-milostive...”
Strana: Amin.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea, însuşi glasul:

Veniţi să lăudăm popoare pe Preasfânta curata Fecioara, din care în chip de negrăit a ieşit întrupat Cuvântul Tatălui. Şi să strigăm, grăind: Binecuvântată eşti tu între femei; fericit este pântecele care a încăput pe Hristos. Ceea ce ţi-ai dat sufletul în sfintele Lui mîini, roagă-te, Preacurată să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii Tale (Ps. 131:8).

Preacinstită Adormirea ta, Preasfântă Fecioară curată, mulţimile îngerilor în cer şi neamul omenesc pe pământ o fericim. Că Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu, Făcătorul tuturor. Pe Acesta nu înceta a-L ruga pentru noi, care, după Dumnezeu, ne-am pus nădejdile spre tine, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, ceea ce nu ştii de nuntă.

Stih: Juratu-S-a Domnul lui David adevărul şi nu-l va lepăda (Ps. 131,11).

Cântarea lui David să cântăm astăzi popoare, lui Hristos Dumnezeu, că zice: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei; aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, că cea care este din sămânţa lui David şi prin care noi neam îndumnezeit, în mâinile Fiului şi Stăpânului său s-a dat, cu preamărire şi mai

presus de cuvânt. Pe aceasta, ca pe Maica lui Dumnezeu, lăudând-o, strigăm şi zicem: Izbăveşte-ne pe noi, cei ce te mărturisim pe tine, de Dumnezeu Născătoare, de toată primejdia şi izbăveşte de nevoi sufletele noastre.

Slavă... Şi acum..., acelaşi glas:

Când te-ai dus, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, la Cel ce S-a născut din tine în chip de negrăit, fost-au de faţă Iacov, fratele lui Dumnezeu şi întâiul ierarh, şi Petru cel mai de cinste între Apostoli şi vârful cuvântătorilor de Dumnezeu, şi toată dumnezeiasca adunare a Apostolilor, cu adevărate învăţături lăudând dumnezeiasca şi minunata taină a rânduielii lui Hristos Dumnezeu. Şi îngropând trupul tău cel de Viaţă începător şi de Dumnezeu primitor, s-au bucurat, Prealăudată. Iar de sus preasfintele şi mai-marile puteri îngereşti spăimântându-se, privind unii la alţii, ziceau: Ridicaţi porţile voastre şi primiţi pe ceea ce a născut pe Făcătorul cerului şi al pământului, şi cu doxologii să lăudăm cinstitul şi sfântul trup care a încăput pe Cel nevăzut de noi şi Domnul. Pentru aceasta şi noi prăznuind pomenirea ta, strigăm către tine, Prealăudată: Înalţă fruntea creştinilor şi izbăveşte sufletele noastre.

La Stihoavnă, Stihirile, glas 4 Πα

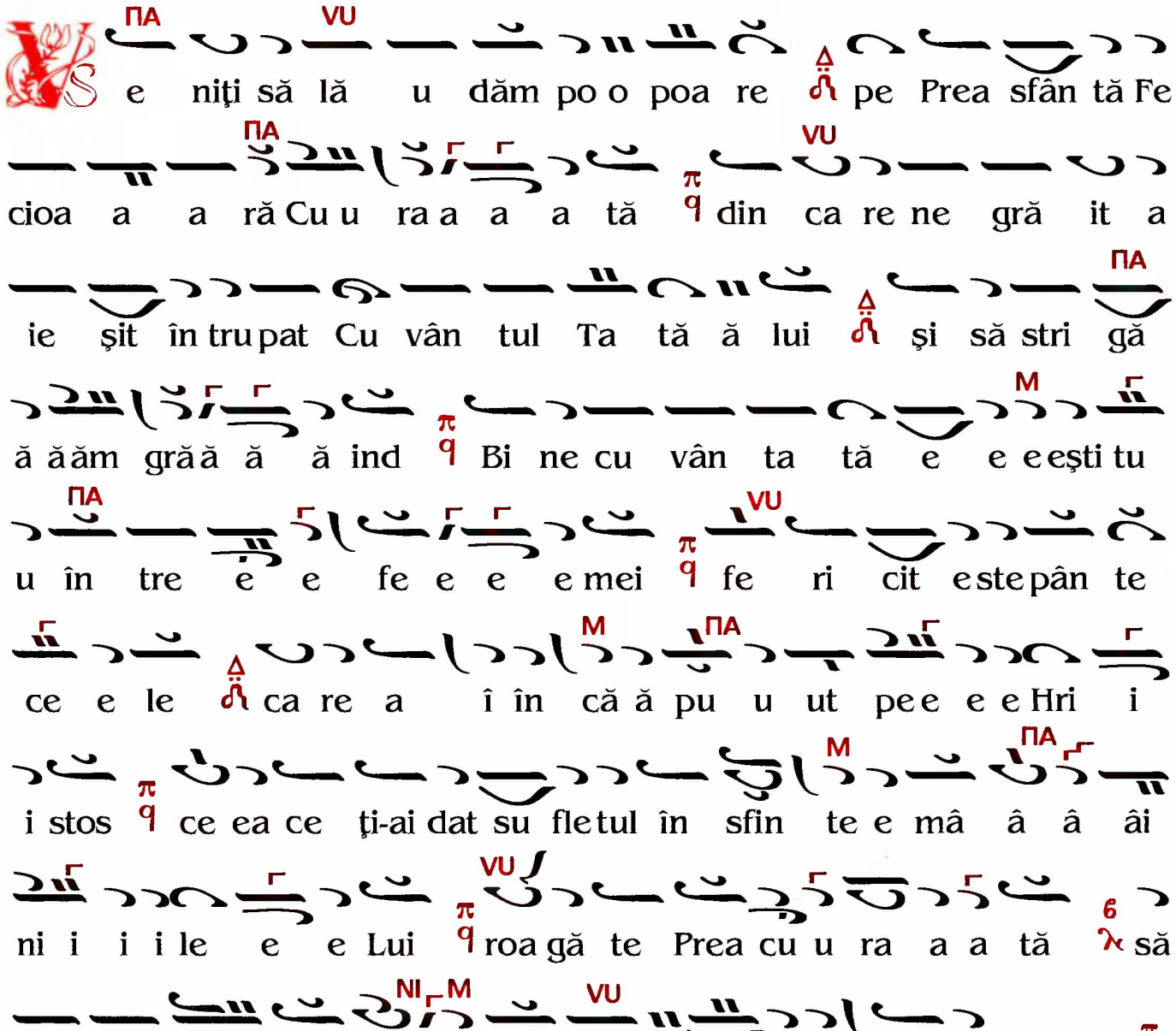

cim că Mai că ă te-ai fă cut lui Hri stos Dum ne zeu Fă că to o

o o o o rul tu u u tu u u u ror pe A ce sta

ru gâ â â ân du-L pen tru u noi nu în ce ta a-L ru ga a

a pen tru u noi cei ce ne-am pu us nă ă de e ej di i i i

le e e spre ti i ne e du pă ă Du u um ne e zeu

de Dum ne zeu Nă scă ă toa a a re e prea lă u u u

da a a a a tă ce ea ce e e nu şti ii de e nu u un

tă ă

Cân ta rea lui Da vid să cân tăm as tăzi po o poa re

lui Hri stos Dum ne zeu că ă ă zi i i i i ce a

du ce se vor Îm pă ra tu lui fe cioa a a a re e în u

u ur ma a a a ei a du ce se vor în tru ve se

li i i e e şi bu cu u u ri i i i e că ce ea ce

e e e ste di in să ă mân ţa a lu u ui Da a vid

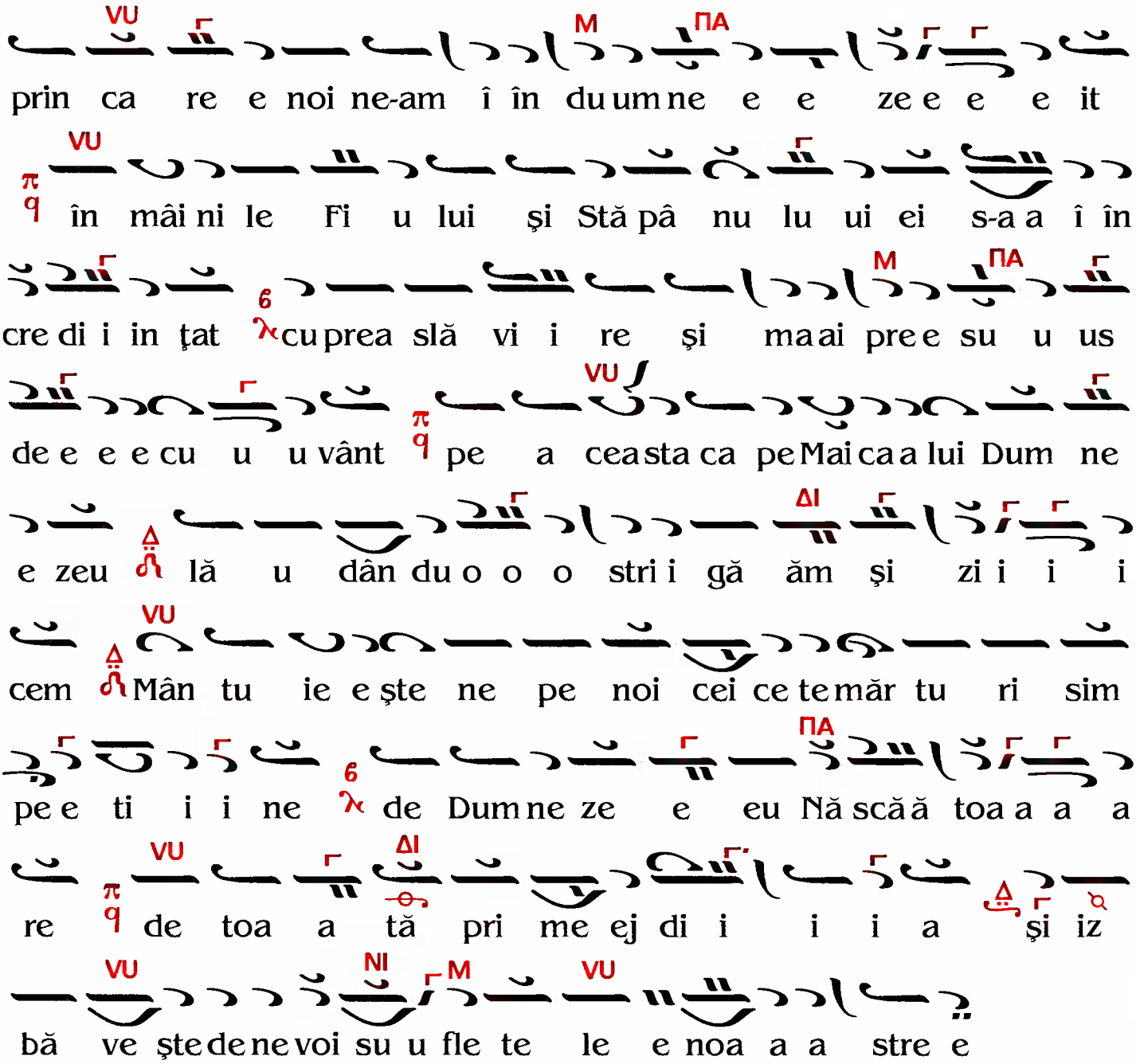

Slavă, Şi acum, glas 4 Πα

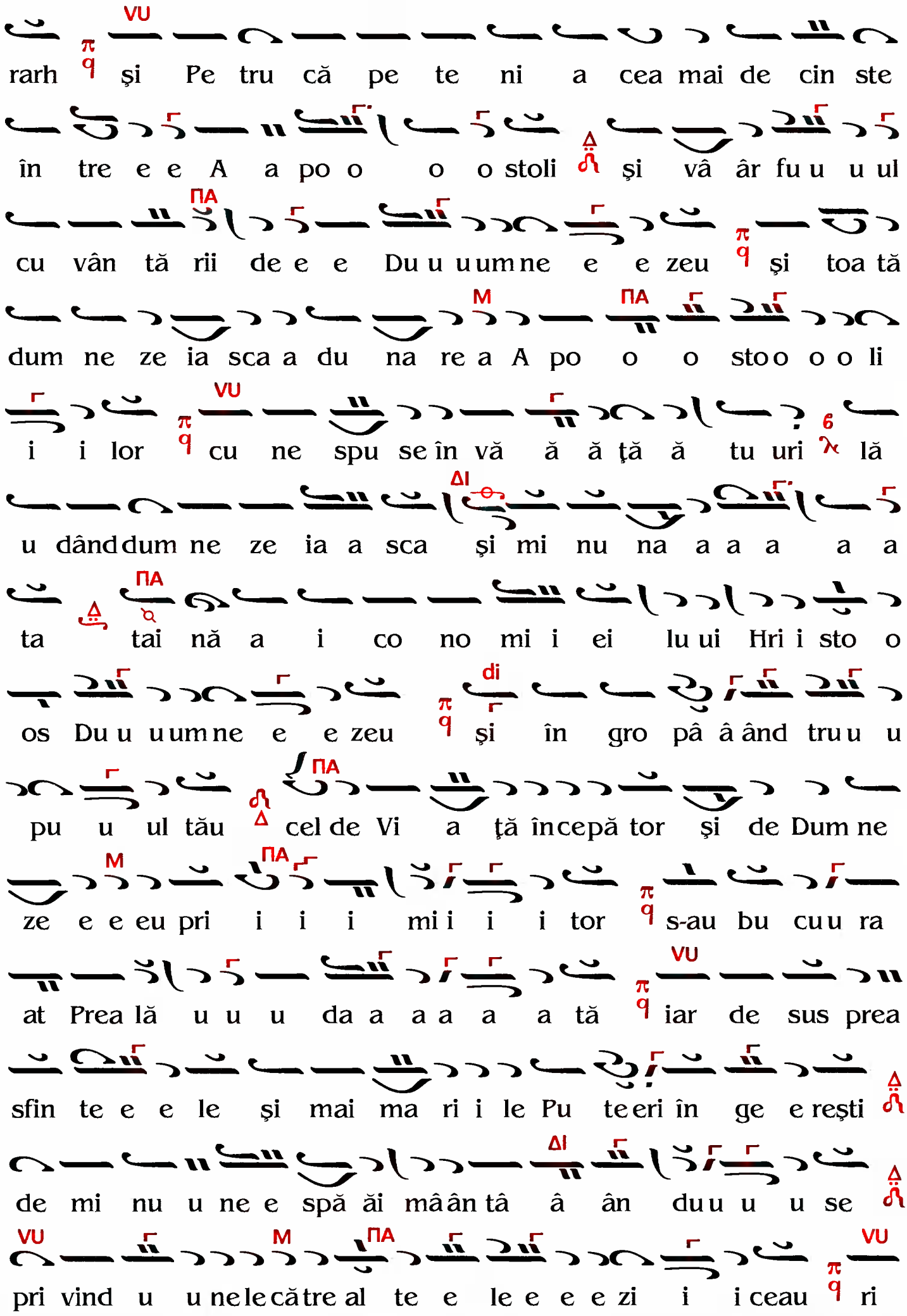
rarh şi Pe tru că pe te ni a cea mai de cin ste
în tre e e A a po o o o stoli şi vâ âr fu u u ul
cu vân tă rii de e e Du u uumne e e zeu şi toa tă
dum ne ze ia sca a du na re a A po o o stoo o o li
i i lor cu ne spu se în vă ă ă ţă ă tu uri lă
u dânddum ne ze ia a sca şi mi nu na a a a a
ta tai nă a i co no mi i ei lu ui Hri i sto o
os Du u uumne e e zeu şi în gro pâ â ând tru u u
pu u ul tău cel de Vi a ţă începă tor şi de Dum ne
ze e e eu pri i i i mi i i i tor s-au bu cu u ra
at Prea lă u u u da a a a a tă iar de sus prea
sfin te e e le şi mai ma ri i le Pu te eri în ge e reşti
de mi nu u ne e spă ăi mâân tâ â ân du u u se
pri vind u u ne le către al te e le e e e zi i i ceau ri

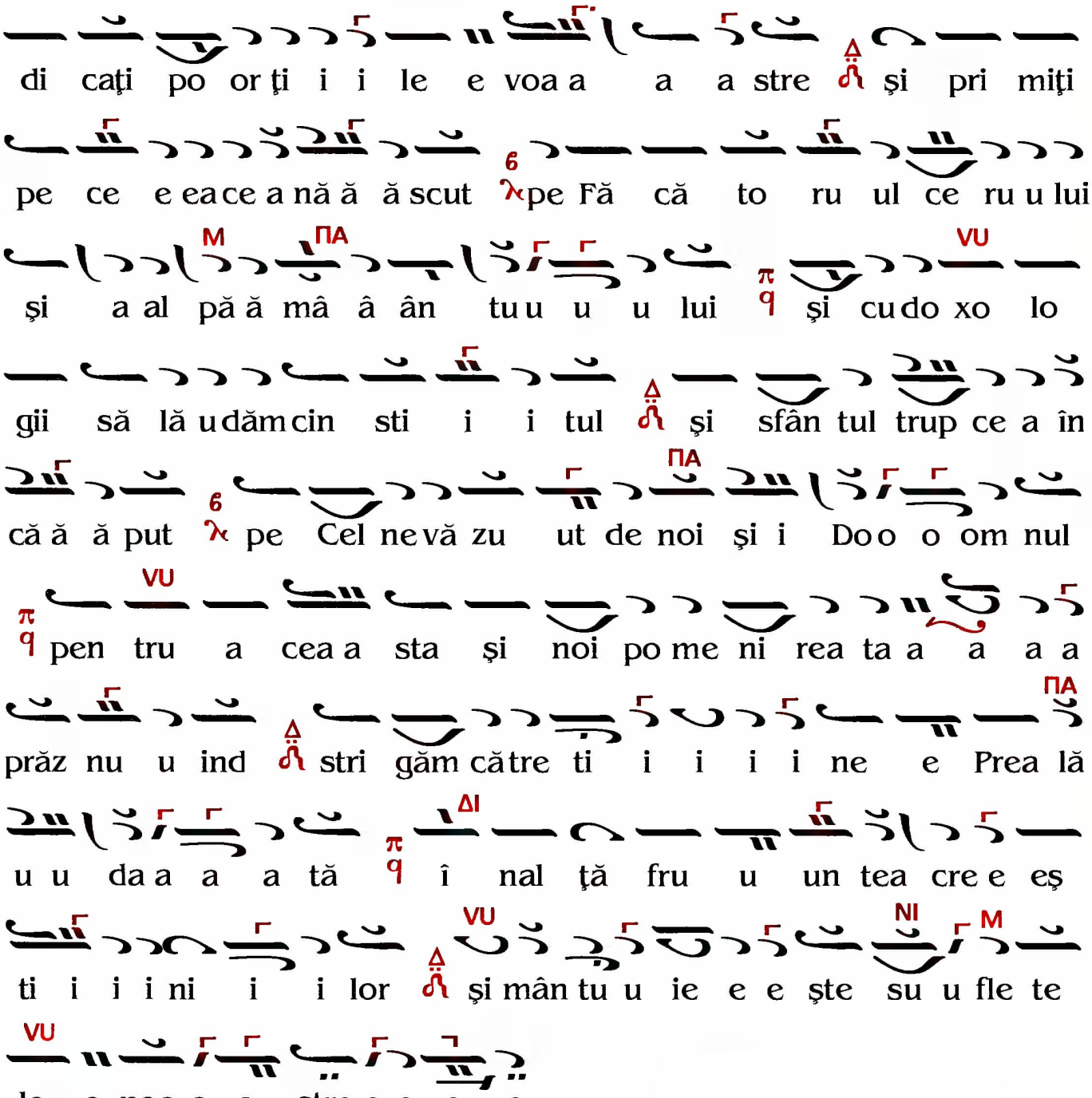
di caţi po or ţi i i le e voa a a a stre şi pri miţi
pe ce e ea ce a nă ă ă scut pe Fă că to ru ul ce ru u lui
şi a al pă ă mâ â ân tu u u u lui şi cu do xo lo
gii să lă u dăm cin sti i i tul şi sfân tul trup ce a în
că ă ă put pe Cel ne vă zu ut de noi şi i Do o o om nul
pen tru a cea a sta şi noi po me ni rea ta a a a a
prăz nu u ind stri găm către ti i i i i ne e Prea lă
u u da a a a tă î nal ţă fru u un tea cre e eş
ti i i i ni i i lor şi mân tu u ie e e şte su u fle te
le e noa a a stre e e e e

Apoi:

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul tău în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, care ai gătit înaintea feţei tuturor popoarelor: lumină spre descoperire neamurilor şi slavă poporului Tău celui binecredincios.

Sfinte Dumnezeule... şi celelalte. Preotul: Ecfonisul. Strana: Amin.

La binecuvântarea pâinilor.

TROPARUL, glasul 1:

Întru naştere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la Viaţă, fiind Maica Vieţii; şi cu rugăciunile tale, izbăveşti din moarte sufletele noastre (de trei ori).

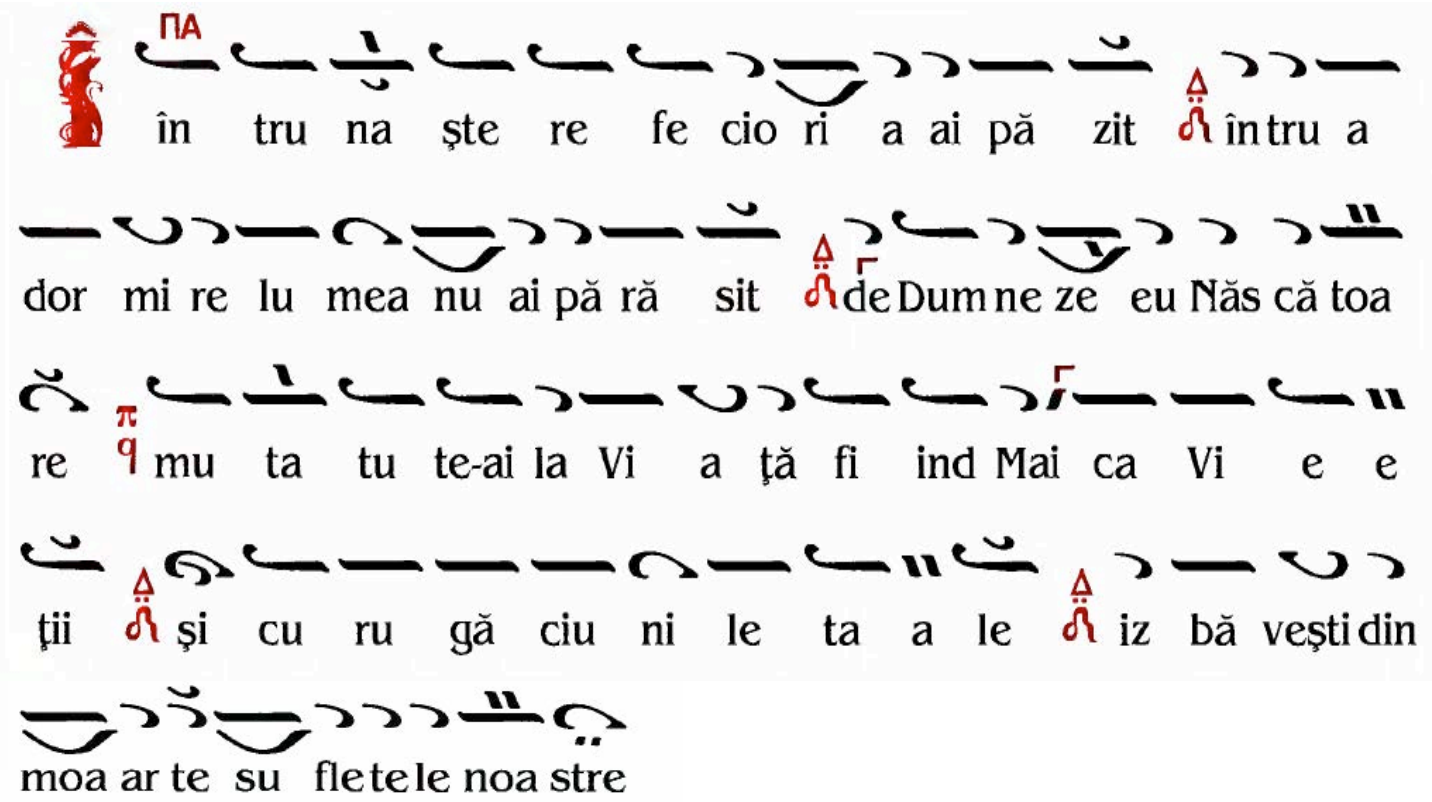

La 15 August, Tropar, glas 1 Πα

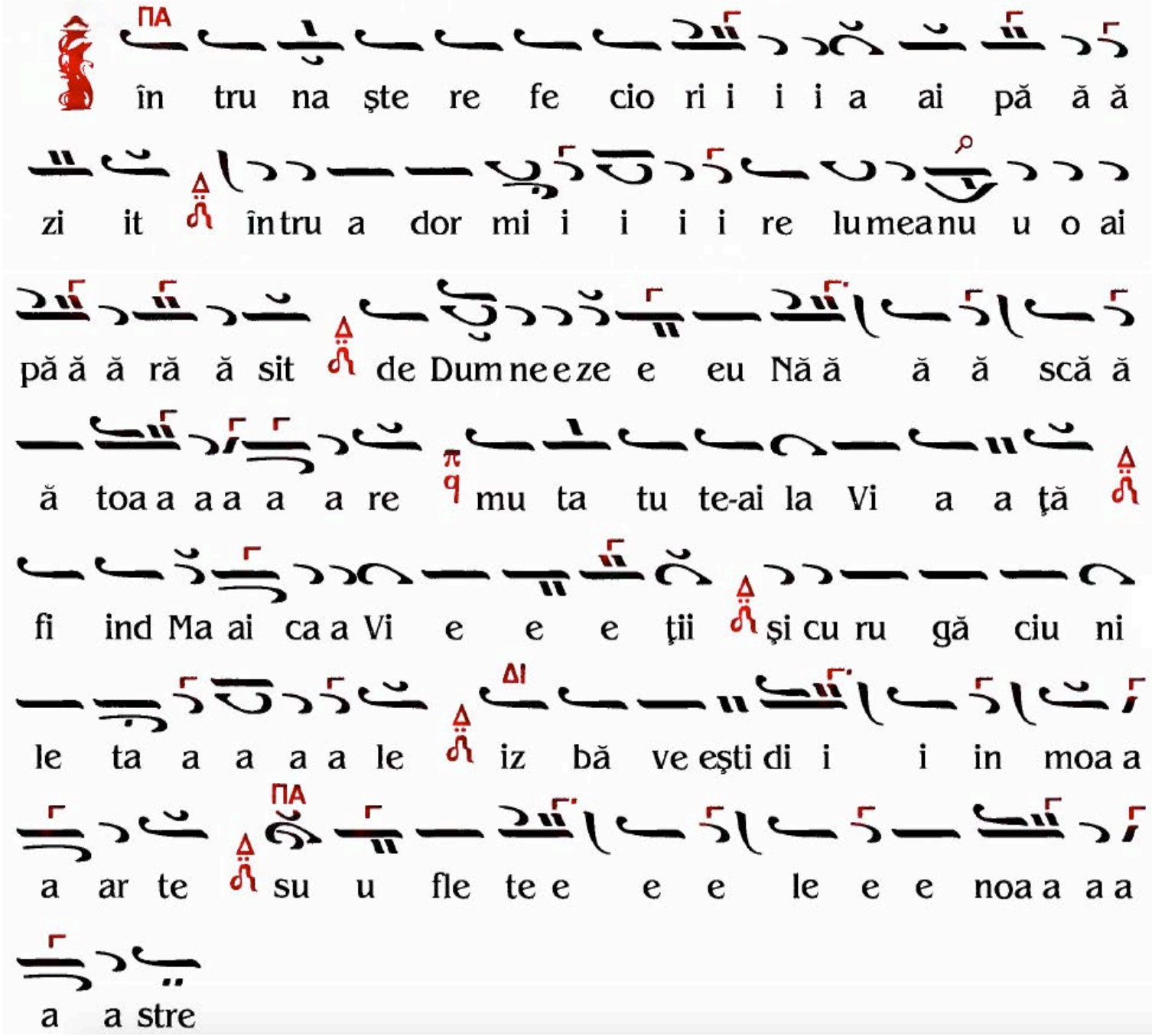

Preotul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluieşte. **Preotul:** Rugăciunea de binecuvântare a pâinilor... **Strana:** Amin. **Fie numele Domnului... Bogaţii au sărăcit...**

Preotul: Înţelepciune!

Poporul: Binecuvintează!

Preotul: Cel ce este binecuvântat...

Poporul: Amin. Întăreşte, Dumnezeule, sfânta şi dreapta credinţă a drepslăvitorilor creştini şi Sfântă Biserica Ta o păzeşte în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu...

Poporul: Ceea ce eşti mai cinstită...

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule...

Poporul: Slavă... Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori), Părinte binecuvintează!

UTRENIA

***Binecuvântat este Dumnezeul nostru…,* iar la strană se vor rosti rugăciunile începătoare, Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă… Şi acum…, apoi Veniţi să ne închinăm… (de 3 ori).**

Psalmul 19

Să te audă Domnul în ziua necazului, să te ocrotească numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ţie ajutor din locaşul Său cel sfînt, şi din Sion să te sprijine. Pomenească toată jertfa ta şi arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie. Dea ţie Domnul după inima ta şi tot sfatul tău să-l plinească. Ne vom bucura de mîntuirea Ta, şi întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mîntuit Domnul pe Unsul Său cu puterea dreptei Sale. Îl va auzi din cerul cel sfînt al Lui. Unii se laudă cu căruţele lor, alţii cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru. Aceştia s-au împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat. Doamne, mîntuieşte pe împăratul şi ne auzi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul şi întru mîntuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat, şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit. Că l-ai întîmpinat cu binecuvîntările bunătăţii, ai pus pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viaţă a cerut de la Tine şi i-ai dat lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mîntuirea Ta, slavă şi mare cuviinţă vei pune peste el. Că îi vei da binecuvântare în veacul veacului, îl vei veseli întru bucurie cu faţa Ta. Că împăratul nădăjduieşte în Domnul şi întru mila Celui Preaînalt nu se va clătina. Să se afle mîna Ta, peste toţi vrăjmaşii Tăi, dreapta Ta să afle pe toţi cei ce Te urăsc. Îi vei pune ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mînia Sa îi va tulbura, şi-i va mînca focul. Rodul lor de pe pămînt îl vei pierde, şi sămînţa lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe fugă şi cu arcul Tău vei ţinti capul lor. Înalţă-Te, Doamne, întru tăria Ta; vom cînta şi vom lăuda puterile Tale.

Slavă… Şi acum… Rugăciunile începătoare. Preotul: Că a Ta este împărăţia… Strana: Amin.

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra potrivnicului dăruieşte, şi cu Crucea Ta păzeşte poporul Tău.

Slavă...

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, noului Tău popor, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le biruinţă asupra potrivnicului, avînd ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Şi acum...

Ocrotitoare, neînfricată şi neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce eşti bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întăreşte viaţa de obşte a dreptslăvitorilor creştini. Mîntuieşte pe cei ce i-ai rânduit să conducă şi le dă biruinţă din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce eşti una binecuvîntată.

Preotul: Ectenie întreită cu 4 cereri.

Strana: Doamne miluieşte... (de 3 ori).

Preotul: Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti...

Strana: Amin. Întru numele Domnului binecuvintează, părinte!

Preotul: Slavă Sfintei şi Celei de o fiinţă şi de viaţă făcătoarei şi nedespărţitei Treimi, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta (de două ori).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulţit cei ce mă necăjesc! Mulţi se scoală asupra mea; mulţi zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!" Iar Tu Doamne, apărătorul meu eşti, slava mea şi Cel ce înalţi capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat şi m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mulţimea poporului, care dimprejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuieşte-mă Dumnezeul meu; că Tu ai bătut pe toţi ce mă vrăjmăşesc în zadar; dinţii păcătoşilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea, şi peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Şi iarăşi:

Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerţi. Că săgeţile Tale s-au înfipt în mine şi ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este

vindecare în trupul meu, din pricina mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea au apăsat peste mine. Împuţitu-s-au şi au putrezit rănile mele din pricina nebuniei mele; chinuitu-m-am şi m-am gârbovit până în sfârşit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că şalele mele s-au umplut de ocări, şi nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am şi m-am umilit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea şi suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea şi lumina ochilor mei, şi aceasta nu este cu mine. Prietenii mei şi vecinii mei în preajma mea s-au apropiat şi au şezut, iar apropiaţii mei departe au stat. Şi se sileau cei ce căutau sufletul meu, şi cei ce căutau cele rele mie grăiau deşertăciuni şi vicleşuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam şi ca un mut ce nu-şi deschide gura sa. Şi m-am făcut ca un om ce nu aude şi nu are în gura lui mustrări. Că în Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu. Că am zis: „Ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmaşii mei", iar când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semeţit. Că eu spre biciuiri gata sunt, şi durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti, şi mă voi îngriji pentru păcatul meu; iar vrăjmaşii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult decât mine şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Şi iarăşi:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, spre Tine caut dis-de-dimineaţă. Însetat-a de Tine sufletul meu, tânjit-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu şi neumblat şi fără de apă. Aşa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta şi slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viaţa; buzele mele Te vor lăuda. Aşa Te voi binecuvânta în viaţa mea, şi în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu şi de grăsime să se sature sufletul meu, şi cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în aşternutul meu, în dimineţi am cugetat la Tine, că Te-ai făcut ajutorul meu şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura; lipitus-a sufletul meu de Tine şi pe mine m-a sprijinit Dreapta Ta. Iar cei ce în zadar au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; vor fi daţi puterii sabiei, pradă vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; Se va lăuda tot cel ce se jură întru El, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăţi.

Şi iarăşi:

În dimineţi am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă... Şi acum..., Aliluia (de 3 ori); Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum...

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne, că s-a umplut de rele sufletul meu şi viaţa mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morţi slobod. Ca nişte oameni răniţi, ce dorm în mormânt, de care nu Ţi-ai mai adus aminte şi care au fost lepădaţi din mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate şi în umbra morţii. Asupra mea s-a întărit mânia Ta şi toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuţii mei de la mine, ajuns-am urâciune lor, închis am fost şi n-am putut ieşi. Ochii mei au slăbit de suferinţă. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare morţilor vei face minuni sau cei morţi se vor scula şi te vor lăuda pe Tine? Oare, va povesti cineva în mormânt mila Ta şi adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaşte întru întuneric minunile Tale şi dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat şi dimineaţa rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu şi întorci faţa Ta de la mine? Sărac sunt eu şi în osteneli din tinereţile mele, înălţat am fost, dar m-am smerit şi m-am strâmtorat. Peste mine a venit urgiile Tale şi înfricoşările Tale m-au tulburat; înconjuratu-m-au ca apa toată ziua şi m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten şi pe vecin, şi pe cunoscuţii mei din cauza suferinţei mele.

Şi iarăşi:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, şi toate cele dinlăuntrul meu – numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, şi nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta; pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătăţi dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale. Milostenii face Domnul şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise şi fiilor lui Israel voile Sale. Îndurător şi milostiv este Domnul, îndelung-răbdător şi mult-milostiv. Nu până în sfârşit Se va iuţi, nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă; că după înălţimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El. Că El a cunoscut alcătuirea noastră; adusu-şi-a aminte că ţărână suntem. Omul – ca iarba, zilele lui – ca floarea câmpului ce va înflori, apoi vântul va trece peste ea şi nu va mai fi, nici

nu se va mai cunoaşte locul ei. Dar mila Domnului este din veac şi până în veac, spre cei ce se tem de El şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit Scaunul Său şi Împărăţia Lui peste toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pe Domnul, toţi îngerii Lui, cei tari în putere, care faceţi cuvântul Lui şi ascultaţi de glasul cuvintelor Lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slujitorii Lui, care faceţi voia Lui. Binecuvântaţi pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Şi iarăşi:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzimă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul a prigonit sufletul meu şi viaţa mea până la pământ a smerit-o; aşezatu-m-a întru întuneric, ca pe morţii cei din veac. S-a mâhnit duhul în mine şi inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu – ca un pământ însetat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi, Doamne, calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne, că la Tine am scăpat. Învaţămă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu; Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viaţă. Întru dreptatea Ta, vei scoate din necaz sufletul meu şi întru mila Ta vei nimici pe vrăjmaşii mei, şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Şi iarăşi:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău! Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul dreptăţii.

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi preotul zice Ectenia mare. După ecfonis se recită stihurile de mai jos, iar după fiecare stih se cântă refrenul: *Dumnezeu este Domnul...* Stihurile:

1. **Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.**
2. **Înconjurând m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.**
3. **Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi povesti lucrurile Domnului.**
4. **Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului; de la Domnul s-a făcut aceasta şi este minunată în ochii noştri.**

Refrenul (cântat după glasul primului tropar):

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de 4 ori).

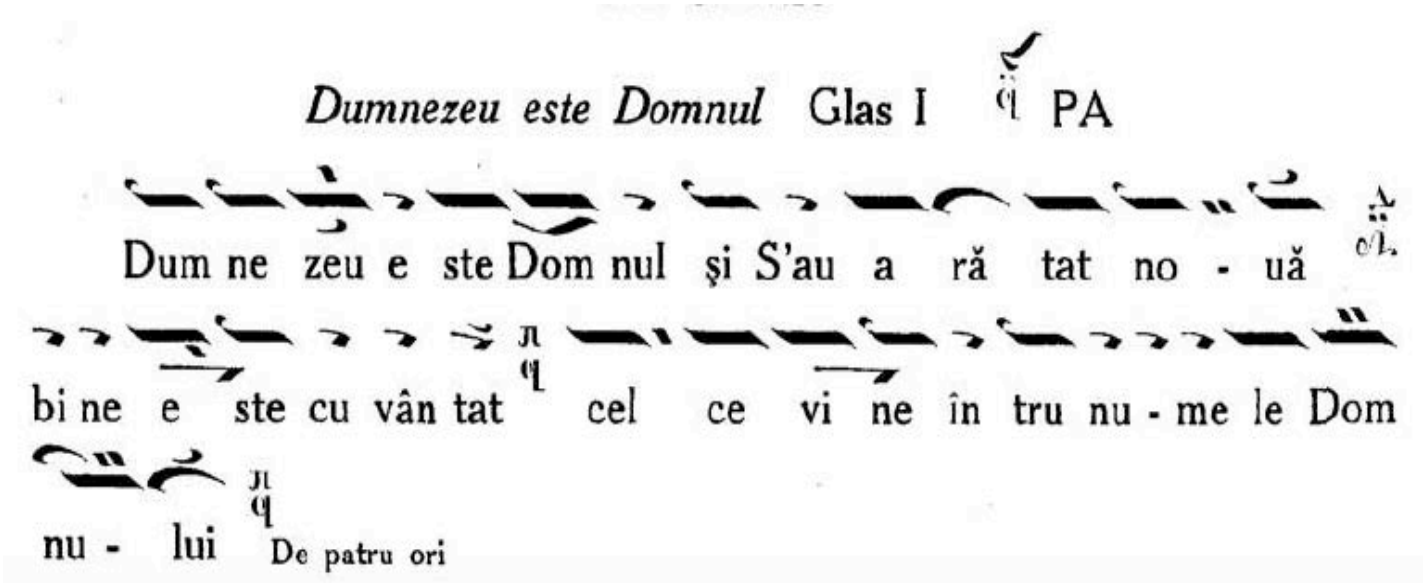

TROPARUL, glasul 1:

Întru naştere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la Viaţă, fiind Maica Vieţii; şi cu rugăciunile tale, izbăveşti din moarte sufletele noastre (de trei ori), **(vezi Troparele de la Litie).**

După Catisma întâia, Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău...

Preacinstita împreunare a înţelepţilor Apostoli s-a adunat în chip minunat să îngroape cu preamărire trupul tău cel preacurat, de Dumnezeu Născătoare, Prealăudată. Cu aceia împreună au cântat şi mulţimile îngerilor, lăudând cu cinste mutarea ta, pe care cu credinţă o prăznuim.

Slavă..., Şi acum..., iarăşi aceasta:

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Întru naşterea ta, zămislirea a fost fără sămânţă; întru Adormirea ta, moartea fără stricăciune; minune îndoită întru minune s-a adunat, de Dumnezeu Născătoare. Că în ce chip, neştiind de bărbat, ai fost hrănitoare de prunc, curată fiind, şi cum Maică lui Dumnezeu fiind, ca o purtătoare de moarte, miresme răspândeşti. Pentru aceasta cu îngerii grăim către tine: Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar.

Slavă.., Şi acum..., iarăşi aceasta:

Sedealna întâi, glas 1

Podobie: «Mormântul Tău». Κε

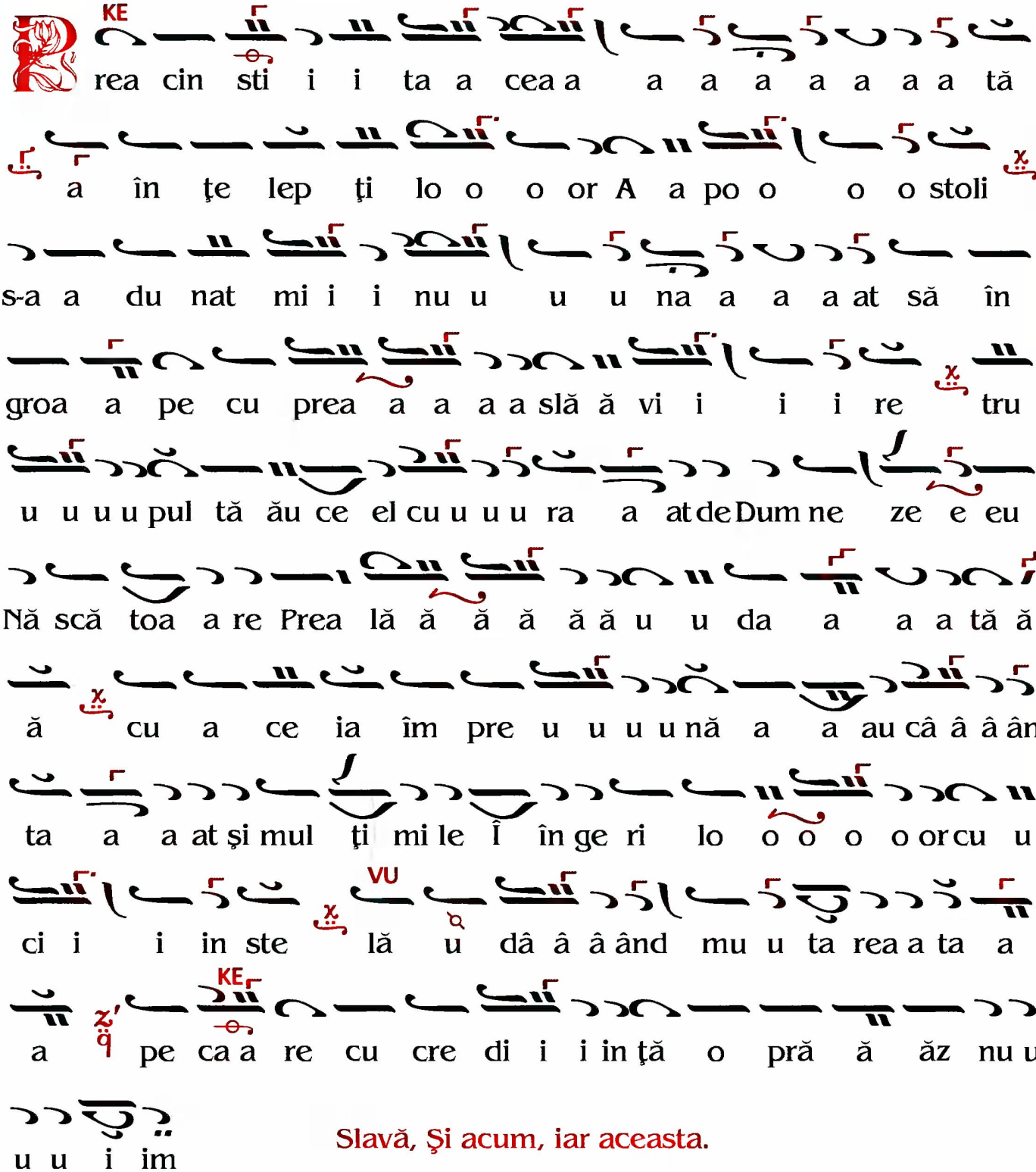

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

A doua Sedealnă, glas 3

Podobie: «De frumseţea fecioriei tale». Γα

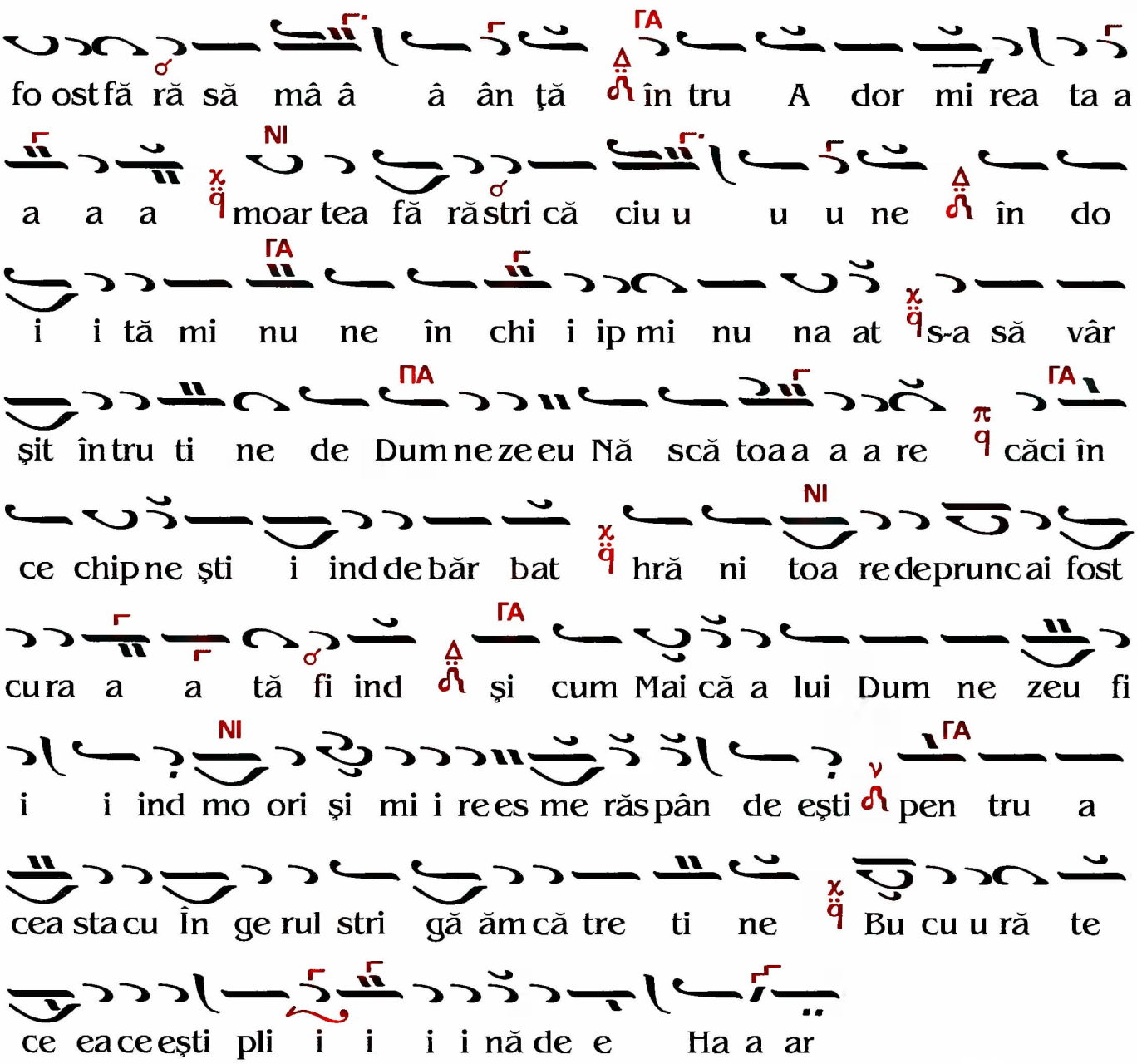
fo ost fă ră să mâ â â ân ţă în tru A dor mi rea ta a
a a a moar tea fă răstri că ciu u u u ne în do
i i tă mi nu ne în chi i ip mi nu na at s-a să vâr
şit întru ti ne de Dumnezeeu Nă scă toaa a a re căci în
ce chip ne şti i inddebăr bat hră ni toa redeprunc ai fost
cura a a tă fi ind şi cum Mai că a lui Dum ne zeu fi
i i ind mo ori şi mi i ree s me răspân de eşti pen tru a
cea sta cu În ge rul stri gă ăm că tre ti ne Bu cu u ră te
ce ea ce eşti pli i i i i nă de e Ha a ar

POLIELEU

care se cântă la Praznicul Adormirii Maicii Domnului!

Glasul al 4-lea:

1. **Cuvânt bun răspuns-a inima mea. Bucură-te, Împărătească prealăudată, Maica Iui Hristos-Dumnezeu. Aliluia.**
2. **Grăi-voi cântarea mea Împăratului. Bucură-te, împărăteasa îngerilor, stăpâna lumii. Aliluia.**
3. **Limba mea este trestie de scriitor, ce scrie iscusit. Bucură-te, propovăduirea proorocilor şi mărirea patriarhilor. Aliluia.**
4. **Împodobită eşti cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor. Bucură-te, Fecioară dumnezeiască, mireasă stăpână. Aliluia.**
5. **Revărsatu-s-a har în buzele tale. Bucură-te, nespurcată, neîntinată, nevătămată, preasfântă.**
6. **Pentru aceasta, te-a binecuvântat pe tine, Dumnezeu în veac. Bucură-te, nădejdea celor deznădăjduiţi şi celor biruiţi ajutătoare. Aliluia.**
7. **Încinge-Te cu sabia Ta peste coapsa Ta, Puternice. Bucură-te, cea plină de dar, cu tine este Domnul si prin tine cu noi. Aliluia.**
8. **Cu frumuseţea ta şi cu strălucirea ta. Bucură-te. Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău. Aliluia.**
9. **Încordează-ţi arcul, propăşeşte si împărăţeşte. Bucură-te, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti între femei binecuvântată. Aliluia.**
10. **Pentru adevăr, blândeţe şi dreptate. Bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor, Domnul Puterilor este cu tine. Aliluia.**
11. **Pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău. Bucură-te, scaun în chipul focului, mai preamărit decât cei în patru chipuri. Aliluia.**
12. **Cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtaşii tăi. Bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor, bucură-te, Maica Vieţii. Aliluia.**
13. **Stătut-a Împărăteasa de-a dreapta Ta. Bucură-te, binecuvântată şi preamărită. Aliluia.**
14. **Îmbrăcată în haină aurită si prea înfrumuseţată. Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre**
15. **Ascultă, fiică şi vezi şi pleacă urechea ta. Bucură-te, raiule preasfinte, bucură-te, mireasă nenuntită. Aliluia.**

16. **Și uită pe poporul tău și casa părintelui tău. Bucură-te, ceea ce ești mai mare decât sfinții, bucură-te, mireasă nenuntită. Aliluia.**
17. **Fetei tale se vor ruga mai-marii poporului. Preasfântă Fecioară, ascultă glasul netrebnicului tău rob și suspinurile inimii, ce se aduc ție, totdeauna, îndreptează, stăpână. Aliluia.**
18. **Pomeni-voi numele tău În tot neamul, zicând: Preasfântă Fecioară, dumnezeiască mireasă, slujba mea cea sărăcăcioasă primește-o și lui Dumnezeu Celui milostiv du-o pe ea, ca bucurându-mă, să te măresc pe tine, cu totul lăudată. Aliluia.**

«CUVÂNT BUN»
DE IEROD. MEMNON GLĂVAN
PRESCURTAT DE PROTOS.
VICTOR OJOG

GLAS 5 πα

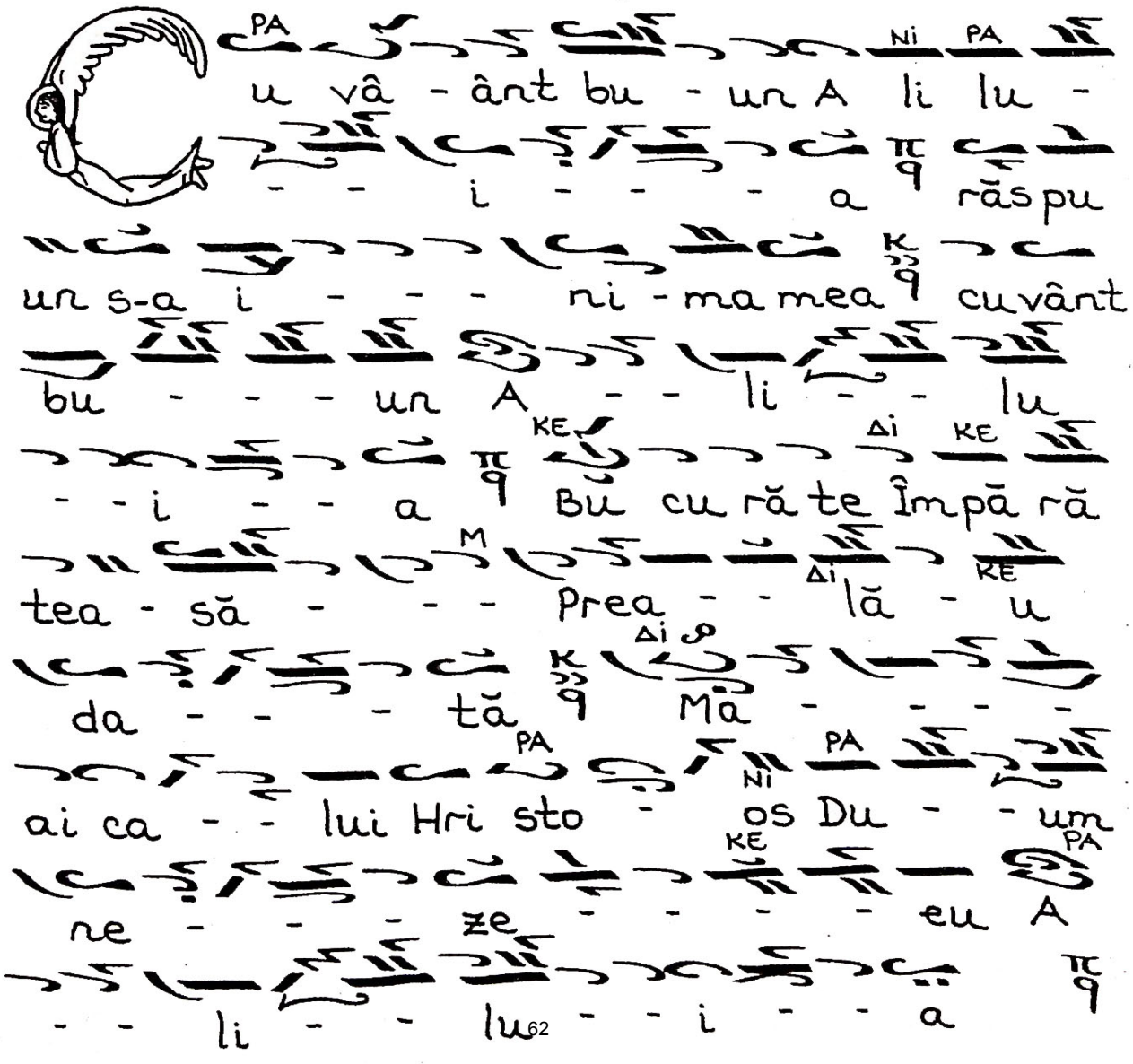

2.
gră e esc eu lu cru ri - le - me
- - le Î - - îm pă - - ra -
- - tu - - lui Bu cu ră te Îm pă
ră tea - sa - Î - în ge - - ri -
- lor stă pâ - - - - - - na -
- - lu - - - - mi ii A
- - li - - lu - - i - - a

3.
i - - - - im ba - - mea e
ste tre - - sti - - - - e a scri
i to ru lui ce scri - - e - - - - de
- - - - grab Bu cu ră te Fe cioa ră
pro po vă du i rea Pro - - ro -
- - ci - - - - - lor și Sla va Pa
tri a - - ar hi - - - - lo - -
- - or A - - li - - lu - - i

- - a

4.

m po do bi - - it cu fru - um
se - - - - - ţea mai mu - ult de cât
fi - - i ii o - - - - me - -
- neşti Bu cu ră te Fe cioa - ră Dum
ne - - ze - - ia - - - scă
Mi rea - să - Stă - - pâ - - -
nă - - - - - - A - - li - -
lu - - i - - a

5.

ăr sa - - - - - tu - s-a dar
în bu - - - - - ze - - le - - ta
- - - - - le Bu cu ră te ne spur ca
- - - tă - - ne ţ ţn ti na - -
- tă nestri ca - - - - - tă - -
Fe - - cioa - - - - ră - - -

- - A - - li - - lu - - i -

- a

6.

en tru a cea - sta Te-a bi ne cu

vân ta - at Du - - um ne - - - - ze

- eu î - nveac Bu cu ră te Fe cioa

ră nă dej dea ce - - lor de ez nă - -

dă - ăj du - - iți și ce - lo or

bi - ru - i - iți a ju - - tă -

- toa - - - re - - - - - -

A - - li - - lu - - i - - a

7.

n ci - - - in ge - Te

cu a - - - ar ma - - - Ta pe

ste coap sa Ta - - Pu - - te - er ni

- - ce Cea pli nă de da ar bu - -

- cu - - ră - - te cu ti - ne -

e - ste Do - - - om nu ul şi

prin ti - - - ne şi - prin ti

- - - ne - - cu - - no - - -

- oi A - - li - - lu - - i

- - a

8.
u po doa ba Ta - - - - - -

şi - - - - - - - - cu - - fru-

um se - - ţea - - Ta Bu cu ră te

Ma ri - e bi ne cu vân ta tă eşti tu

- - în tre - - - - fe - - - mei

şi bi ne cu vân tat e ste ro du ul

pâ - ân te ce - - - lu - - -

ui tă - - - - ău A - - li -

- lu - - i - - a

9.
n cor dea - - ză şi bi - ne -

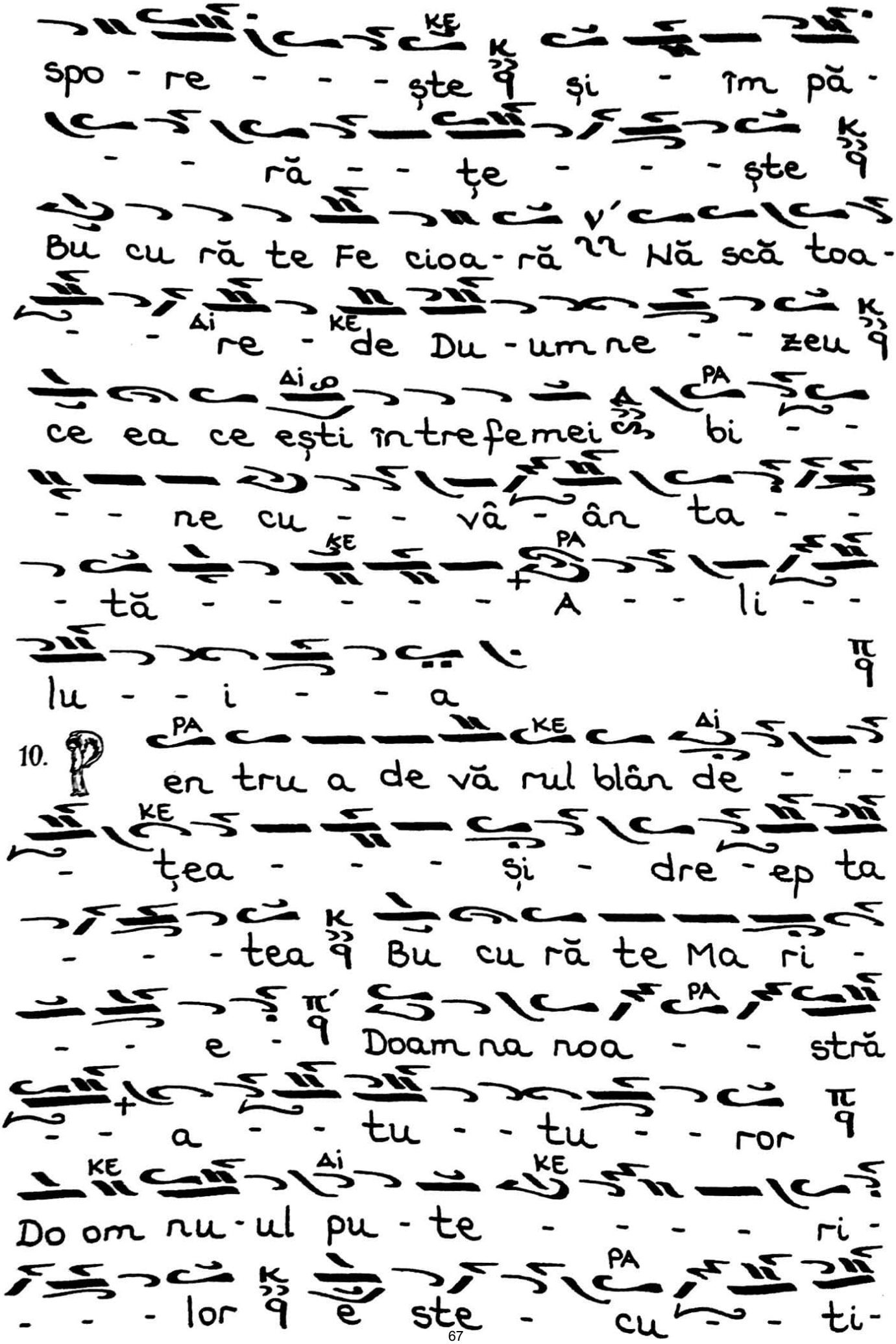
spo - re - - - ște și - îm pă -
- - - ră - - ță - - - ște
Bu cu ră te Fe cioa - ră Nă scă toa -
- - re - de Du - um ne - - zeu
ce ea ce ești în tre fe mei bi - -
- - ne cu - - vâ - ân ta - -
- tă - - - - - A - - li - -
lu - - i - - a
10.
en tru a de vă rul blân de - - -
- ța ea - - - și - dre - ep ta
- - - tea Bu cu ră te Ma ri -
- - e - Doam na noa - - stră
- - a - - tu - - tu - - ror
Do om nu - ul pu - te - - - - ri -
- - - lor e ste - cu - ti -

- - - ne - - - - - - A - -

li - - lu - - i - - a

11.

en tru a cea - sta Te-a u unspe

- - Ti - - - - ne Dumne - ze

- u - le - - - Du - um ne - -

ze - eu - în veac Bu cu ră te Sca

u ne în chi pu ul fo - - cu - - lui

de cât cei în pa tru chi puri mai de -

sfă - - ta - - - - tă - - - -

- A - - li - - lu - - i - -

a

12.

u u un tul de Întunericul bu - cu -

ri - - - ei mai mu - ult de cât

pe - - pă ăr ta - - - Și - - -

ii Tăi Bu cu ră te Mai că a - - vi -

- e - - - - ți - - - - - ii A

- - li - - lu - - i - - a

13.
tă tu - t-a Îm pă ră tea - - sa

a proa - pe dea - - drea - - ap ta

- - - - Ta Bu cu ră te bi ne cu

- - vâ - ân ta - - - - tă Și -

- - - - prea - - slă - - vi - -

- - tă A - - li - - lu - i -

- a

14.
m bră ca tă îm po - - do - -

bi - - - - tă Bu cu ră te Cu ra -

tă Nă scă toa - - - re - de Du

- um ne - - zeu că ai nă - scu -

- - - ut pe Mân tu i to - - - ru

- - ul su - - - fle te - - lo

or noa - - - stre - - - - - A
- - li - - lu - - i - - a

15.
scu ul tă Fi - - - că - și vezi
și plea că u re - - chea - - ta
Bu cu ră te Ra - iu le - - Prea - sfi
- - in te Bu cu ră te Mi rea să ne
- - nu - un ti - - - tă - - -
- - A - - li - - lu - - i - -
a

16.
i ui tă - pe - - - po - - po
ru ul tă - - - - ău și ca sa pă
ri - in te - - lu - ui tău Bu cu
ră te de cât sfi in ții ma - ai ma - -
- re Bu cu ră te Mi rea să ne - - -
nu - un ti - - - - tă - - - -

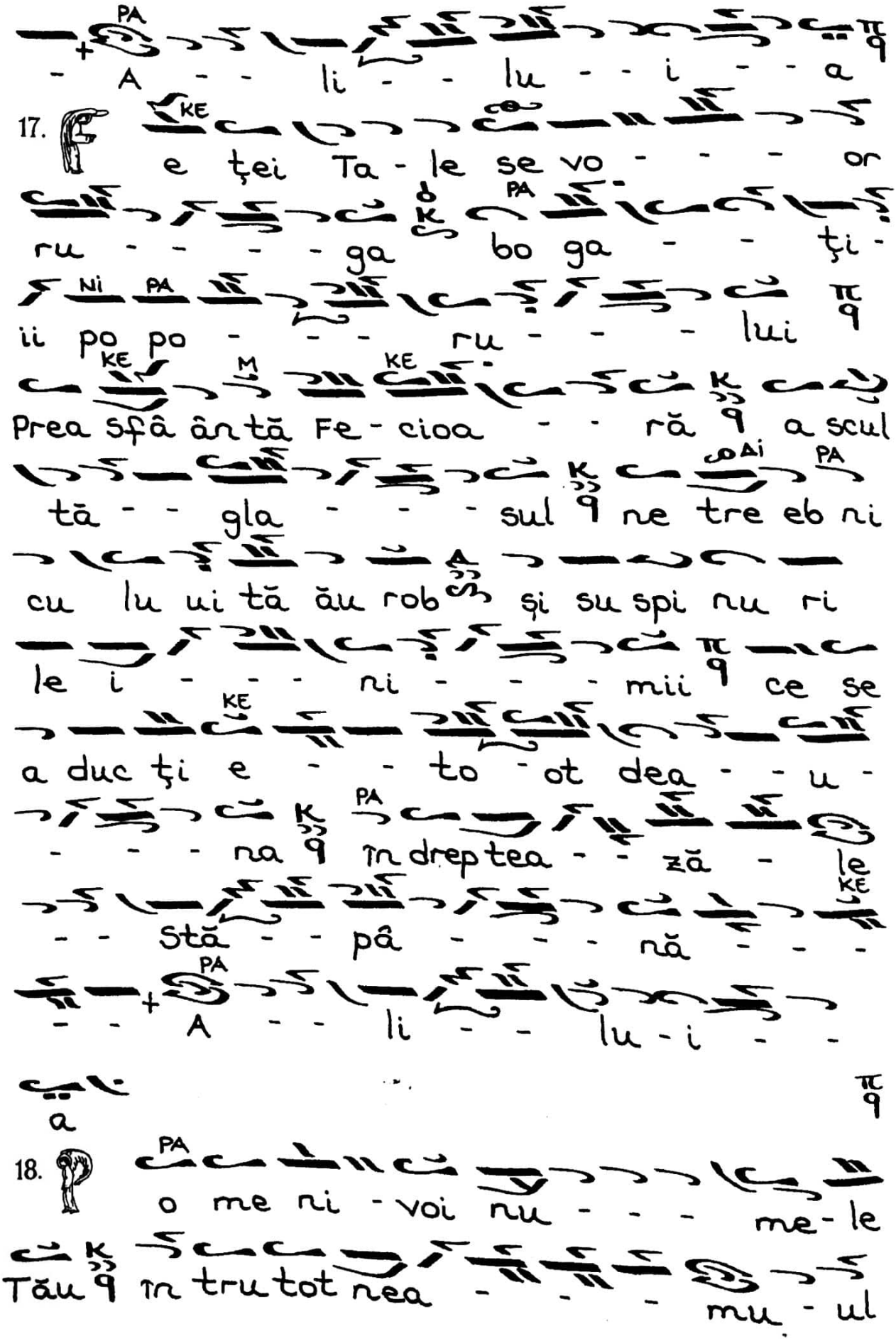
- A - - li - - lu - - i - - a
17.
e ţei Ta - le se vo - - - or
ru - - - - - ga bo ga - - ţi -
ii po po - - - ru - - - lui
Prea sfâ ân tă Fe - cioa - - - ră a scul
tă - - gla - - - - sul ne tre eb ni
cu lu ui tă ău rob şi su spi nu ri
le i - - - ni - - - mii ce se
a duc ţi e - - to - ot dea - - u -
- - - na în drep tea - - zză - le
- - Stă - - pâ - - - nă - - -
- - A - - li - - lu - i - -
a
18.
o me ni - voi nu - - - me - le
Tău în tru tot nea - - - mu - ul

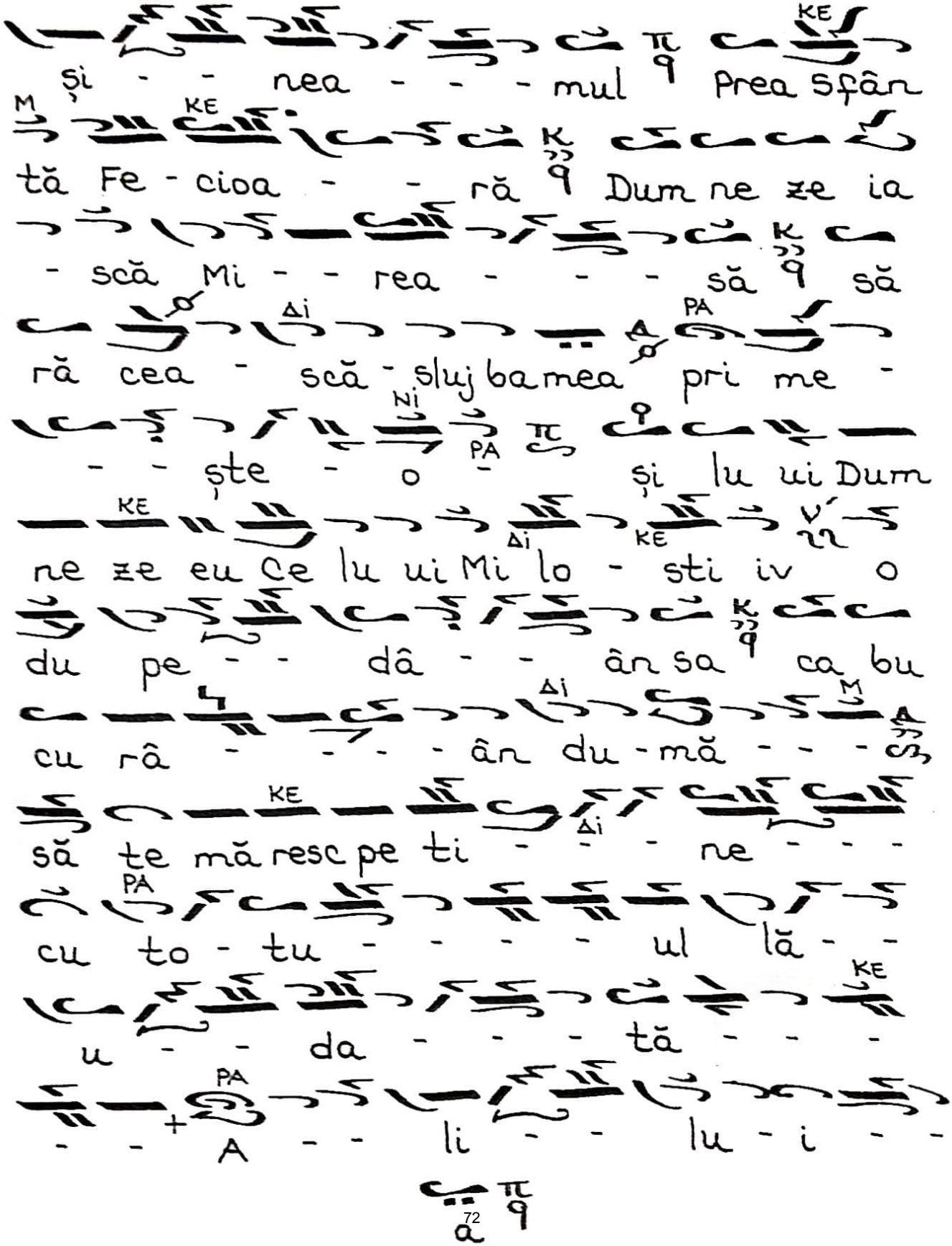
Și - - nea - - - mul Prea Sfân
tă Fe - cioa - - - ră Dum ne ze ia
- scă Mi - - rea - - - - să să
ră cea - scă - slujba mea pri me -
- - ște - o - și lu ui Dum
ne ze eu Ce lu ui Mi lo - sti iv o
du pe - - dâ - - ân sa ca bu
cu râ - - - - ân du - mă - - - să
să te mă resc pe ti - - - ne - - -
cu to - tu - - - - - ul lă - -
u - - da - - - - tă - - -
- - A - - li - - lu - i - -

Mărimurile

Stih: Strigați Domnului tot pământul, lăudati si vă bucurați și cântați

Stihiră:

Mărimu-te pe tine, cea fără prihană, Maica lui Hristos-Dumnezeul nostru, și slăvim preaslăvită adormirea ta.

Altă stihiră:

Cântare de ieșire aducem ție, Mărie, că te-ai mutat de la cele pământești, zicând: la veșnicele locașuri.

Stihuri:

1. **Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.**
2. **Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ți-a făcut ție bine.**
3. **In mâinile Tale îmi voi da duhul meu.**
4. **Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.**
5. **Pomeni-voi numele Tău În tot neamul și neamul.**

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum... , același glas:

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi. Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori).

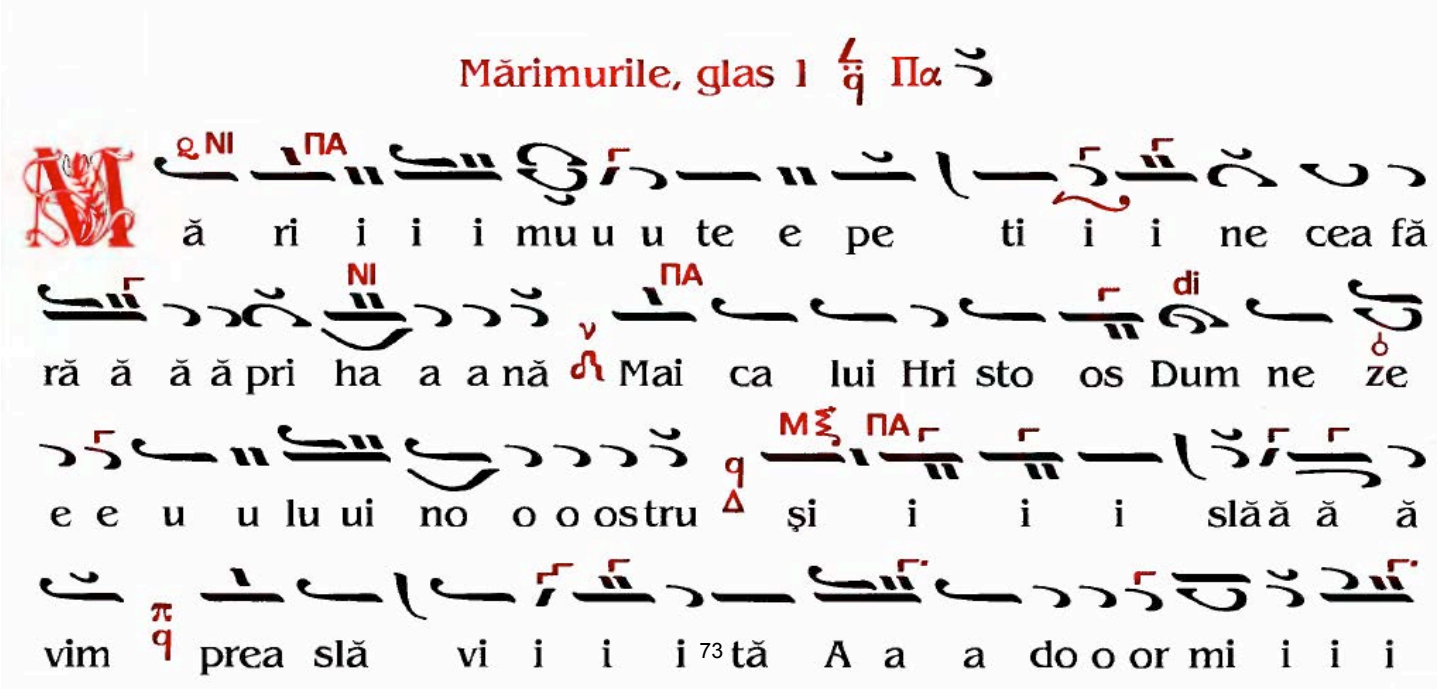

i i rea ta

Altele.

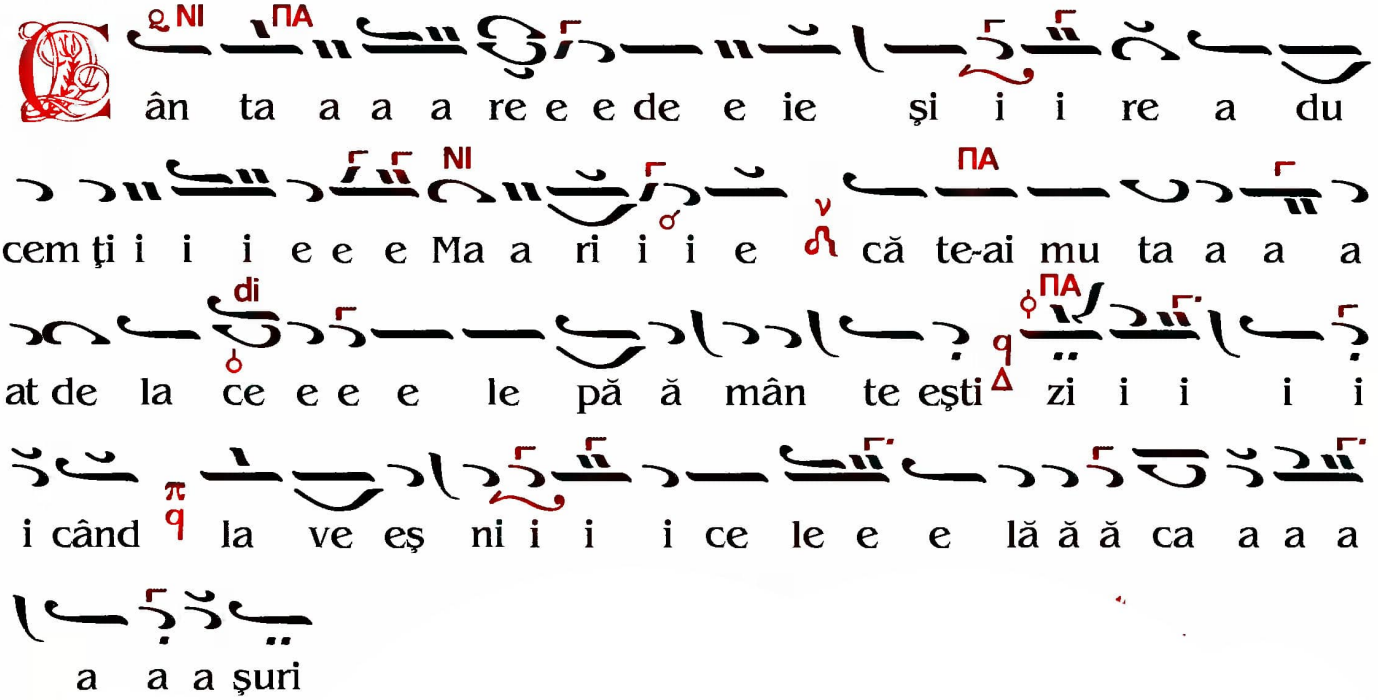

Slava Mărimurilor, glas 1

Noul Idiomelar, pag.15

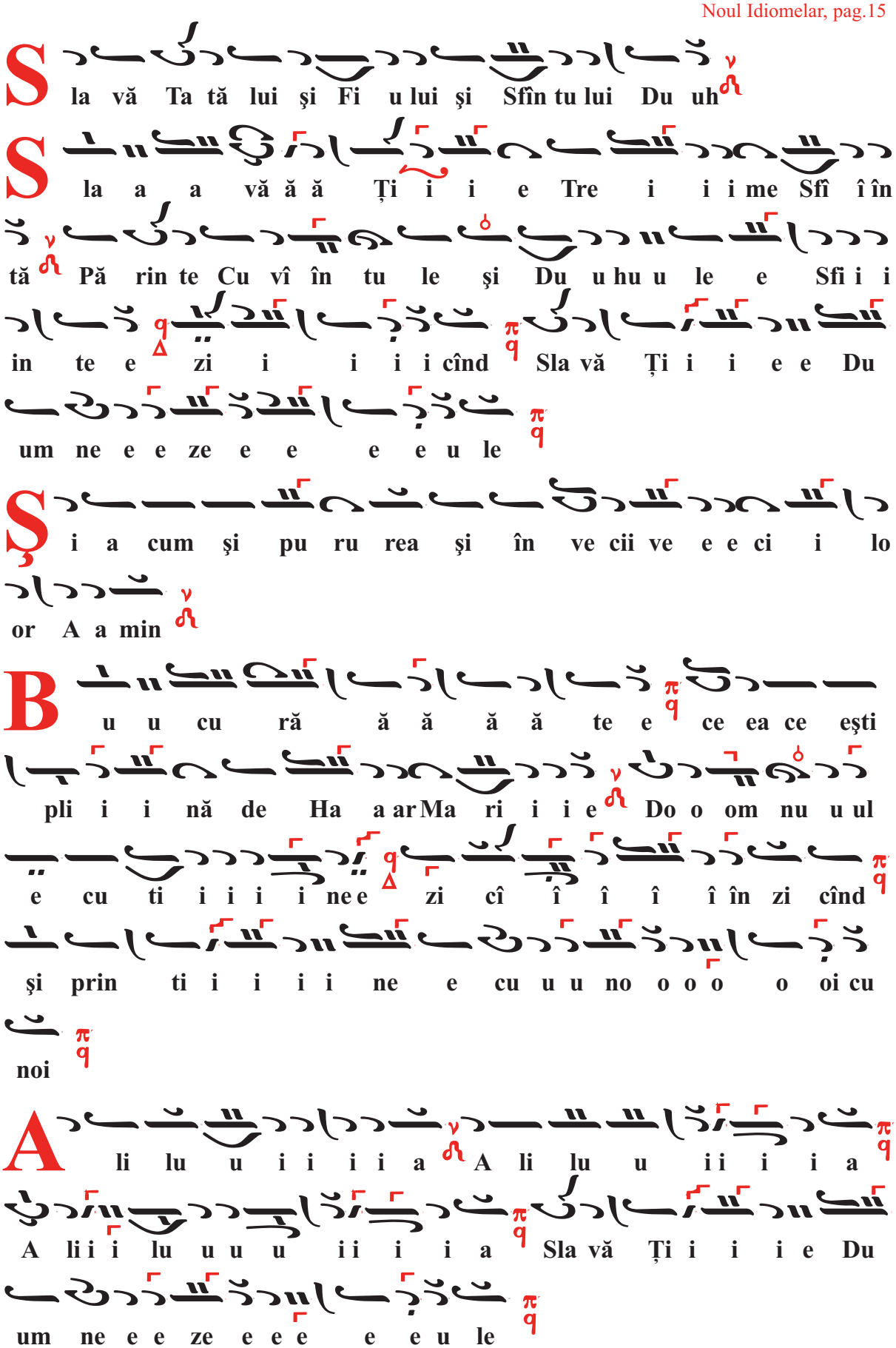

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Strigă Davide: Ce praznic este acesta, pe care l-ai lăudat oarecând în cartea psalmilor: că pe fiica, Maica lui Dumnezeu şi Fecioara, a mutat-o la locaşurile cele de acolo, Hristos, Cel ce S-a născut dintr-însa fără sămânţă? Pentru aceasta se bucură maicile, fecioarele şi miresele lui Hristos, grăind:
Bucură-te, ceea ce te-ai mutat la împărăţiile cele de sus.

Slavă... Şi acum..., iarăşi aceasta:

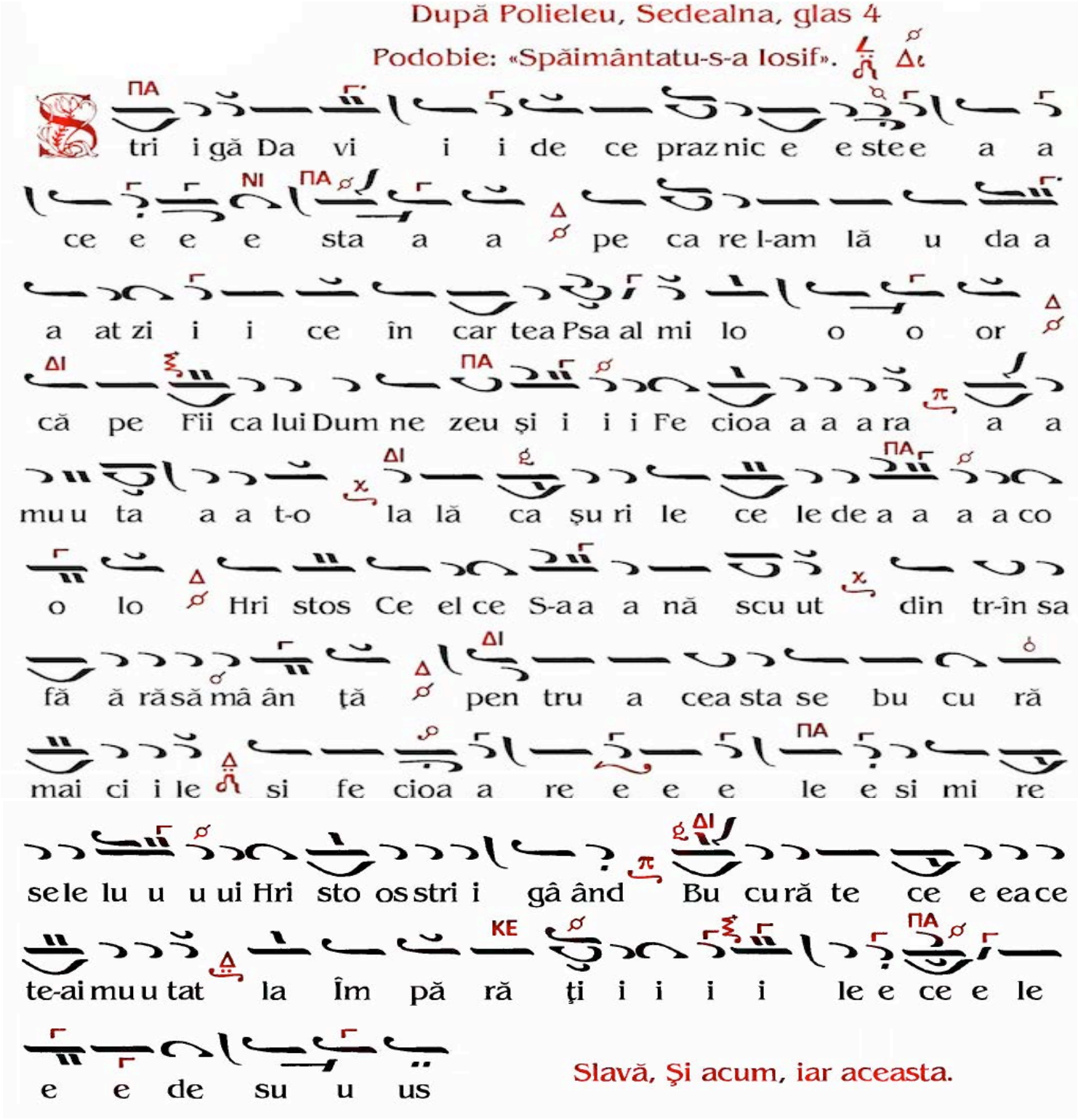

Preotul: **Ectenia Mică**. **Apoi Antifonul întâi, al glasului al 4-lea:**

Din tinereţile mele multe patimi se luptă cu mine, dar [Tu] Însuţi mă sprijineşte şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu.

Cei ce urâţi Sionul ruşina-vă-veţi de Domnul, că precum iarba de foc aşa vă veţi usca.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază şi prin curăţie se înalţă luminează-se întru Unimea Treimii cu sfinţenie de taină.

Antifonul glas 4 leghetos Bȣ T

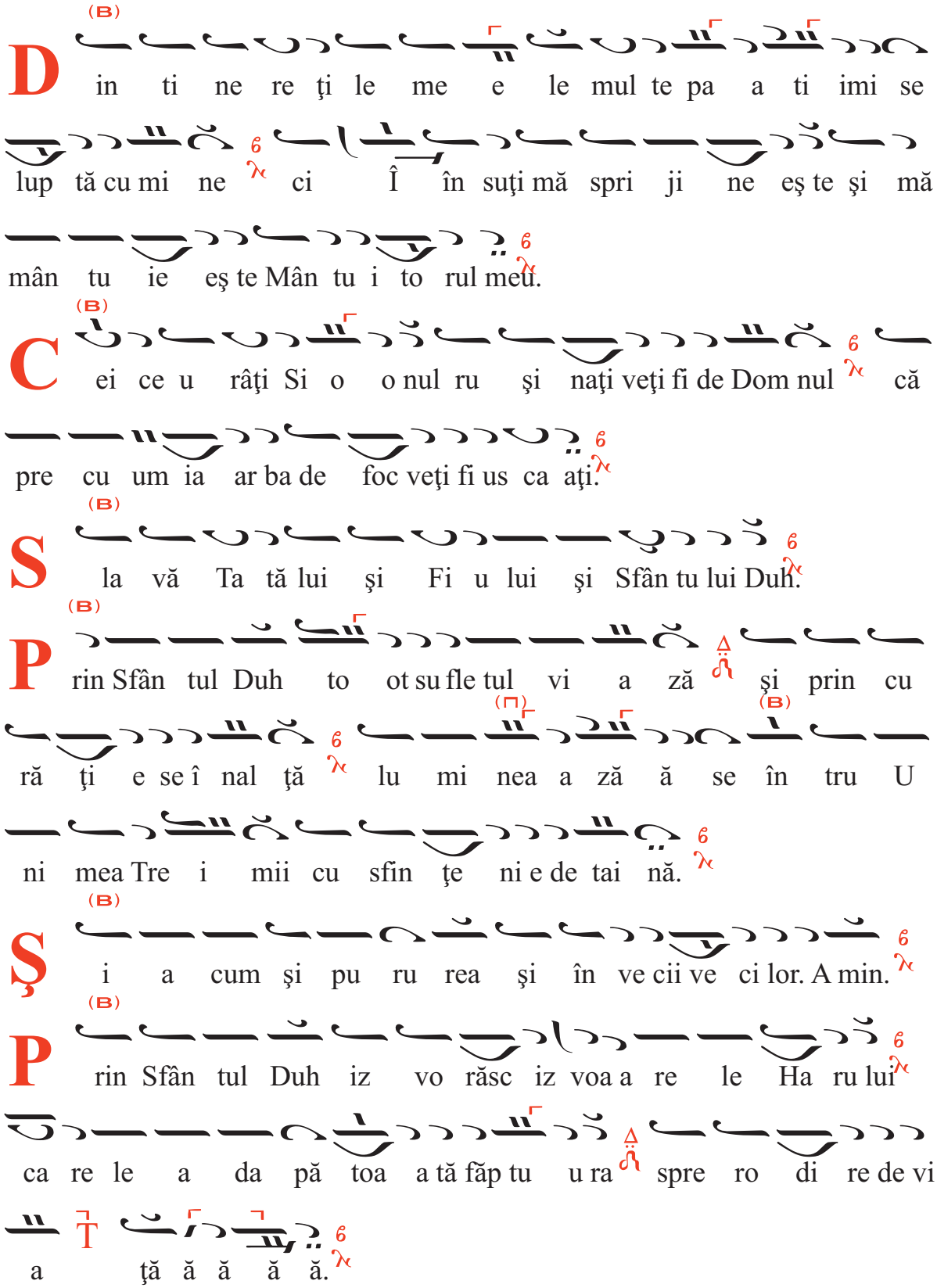

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele tău, în tot neamul şi neamul (Ps. 44, 20).

Stih: Ascultă fiică şi vezi, şi pleacă urechea ta (ps.44,12).

Toată suflarea... (de 2 ori) şi a 3-a oară: Suflarea toată şi toată făptura...

Preotul: Şi pentru ca să ne învrednicim... Strana: Doamne miluieşte(de trei ori).

Evanghelia de la Luca (I, 39-46,56): În zilele acelea sculându-se Maria...

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Spală-mă cu totul de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururi.

Ţie Unuia am greşit şi răul înaintea Ta l-am făcut, aşa încât drept eşti întru cuvintele Tale şi biruitor când judeci Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea; Tu însă adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei nelegiuiţi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de osânda sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta; Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Căci jertfă de ai fi voit, Ţi-aş fi dat, dar nici arderile-de-tot nu le binevoieşti. Jertfa lui Dumnezeu este duhul zdrobit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Şi acum..., iarăşi aceasta.

Apoi: **Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegile noastre.**

Şi Stihira, glasul al 6-lea, a lui Vizantie.

Când mutarea preacuratului tău trup se gătea, atunci Apostolii, stând împrejurul patului, cu cutremur te vedeau. Şi unii căutând spre trup, de spaimă erau cuprinşi, iar Petru cu lacrimi a grăit către tine: O, Fecioară! Te văd limpede întinsă pe pat pe tine viaţa tuturor, în care S-a sălăşluit îndulcirea vieţii celei ce va să fie şi mă minunez. Ci, o, Preacurată, roagă-te cu deadinsul Fiului şi Dumnezeului tău să păzească cetatea ta nevătămată.

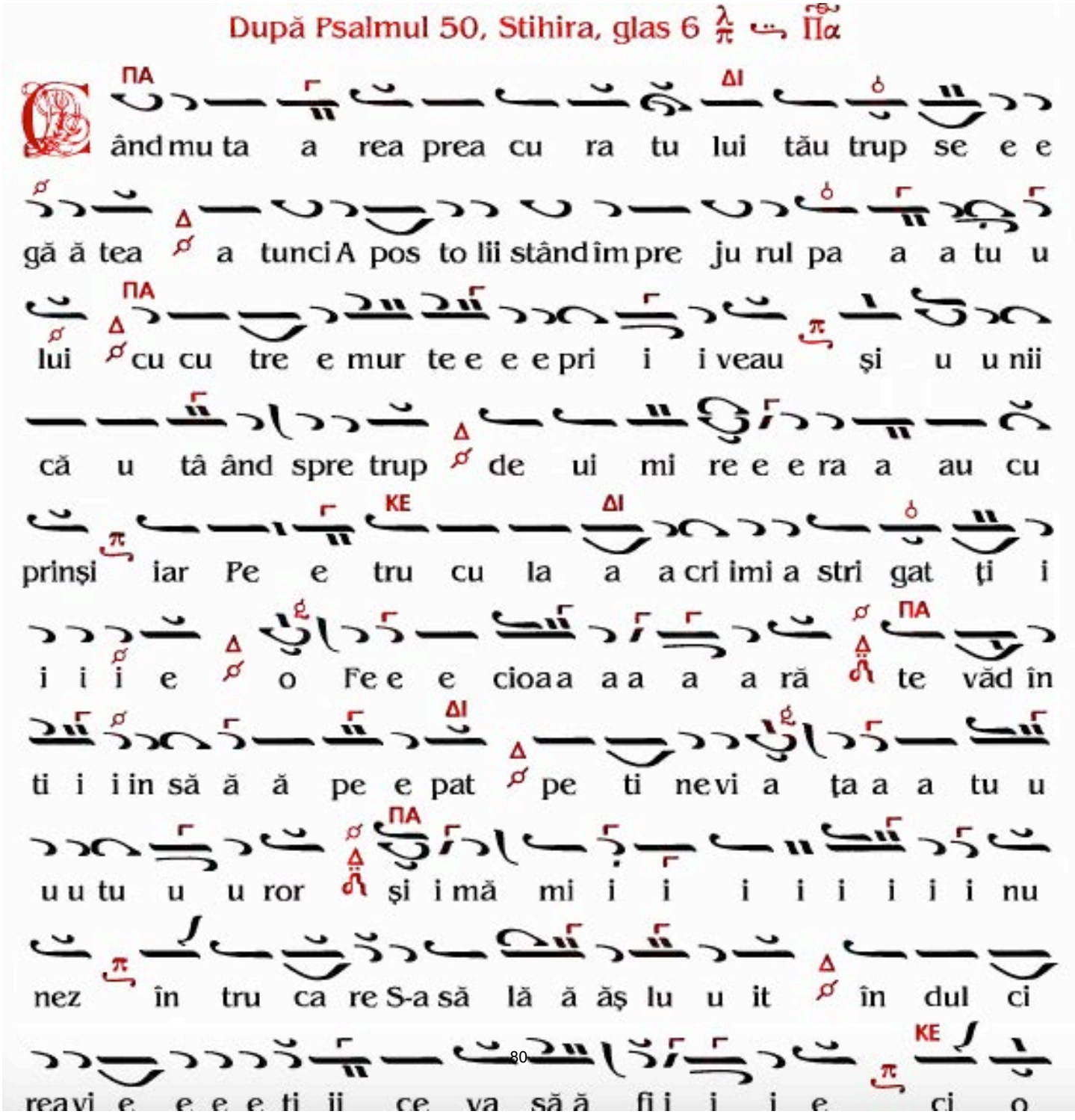

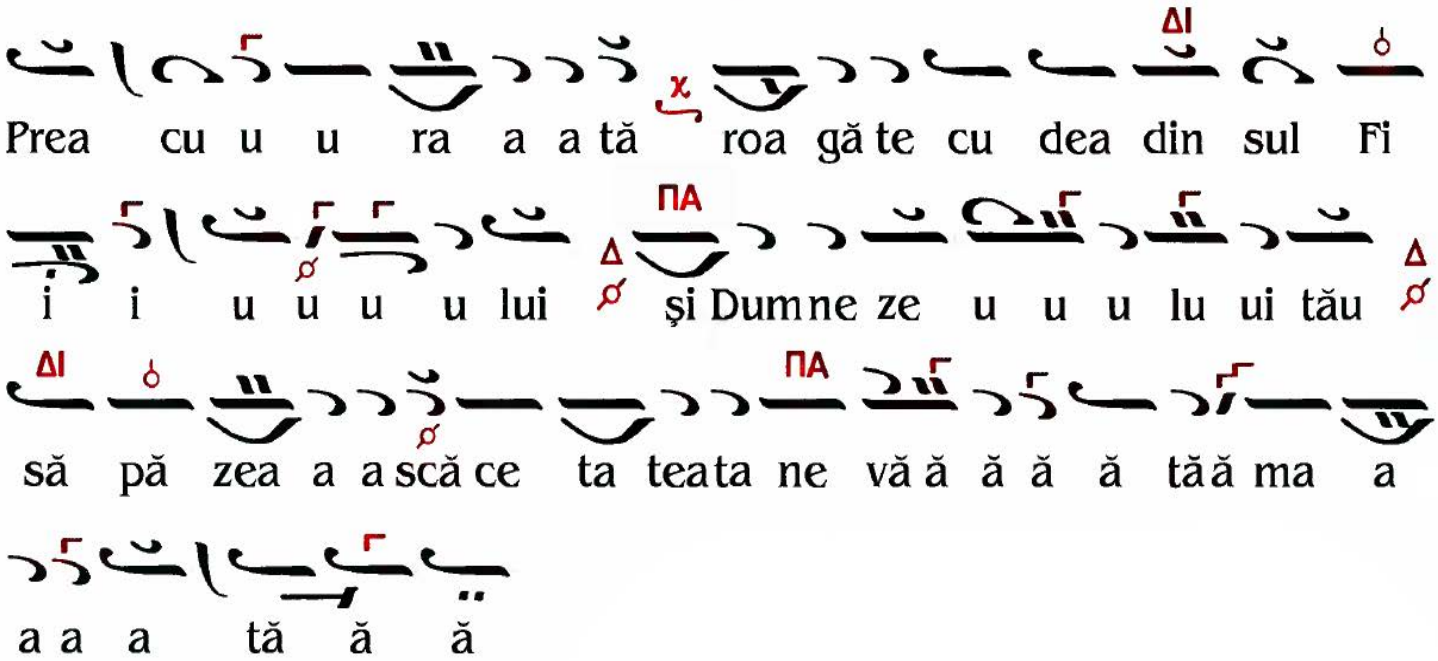

CANOANELE

Irmoasele ambelor Canoane, de câte 2 ori, iar troparele de la amândouă Canoanele, pe 12.

CÂNTAREA 1-A

Canonul întâi, al lui Cosma.

Irmosul, glasul 1:

Cea împodobită cu dumnezeiasca mărire, sfinţita şi lăudata pomenirea ta, Fecioară, pe toţi credincioşii la veselie i-a adunat; şi începând Mariam, cu timpane şi cu hore, cântă Unuia-Născut al tău, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne/miluieşte-ne pe noi.

Petrecut-au cetele celor fără trup în Sion dumnezeiescul tău trup cel ce mergea la cer. Şi fără de veste adunându-se mulţimea Apostolilor de la margini, a stat îndată înaintea ta Născătoare de Dumnezeu. Cu aceia, Preacurată Fecioară, cinstită pomenirea ta prăznuim.

Răsplătiri de biruinţă ai luat asupra firii, curată, pe Dumnezeu născând. Însă urmând Făcătorului şi Fiului tău, mai presus de fire te-ai supus legilor firii. Pentru aceasta după ce ai murit, te-ai sculat, cu Fiul tău în veci vieţuind.

Canonul al doilea, al lui Ioan Damaschin Irmosul,

glasul al 4-lea:

Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta Adormirea ei, bucurându-mă.

Fecioare tinere, cu Mariam proorociţa, cântare de petrecere acum cântaţi. Că Fecioara şi singura de Dumnezeu Născătoarea la odihna cerească se mută.

După vrednicie, pe tine, ca pe un cer însufleţit, te-au primit cereştile şi dumnezeieştile locaşuri, Preacurată. Şi ai stat luminos înfrumuseţată, ca o mireasă cu totul fără prihană, înaintea Împăratului şi Dumnezeu.

Catavasie: Irmoasele de la amândouă Canoanele.

CÂNTAREA A 3-A:

Irmosul:

Cel ce eşti făcător şi cuprinzător a toate, Înţelepciunea şi Puterea lui Dumnezeu, Hristoase, neclintită şi nemişcată, întăreşte Biserica, Cel ce Însuţi eşti Sfânt şi întru Sfinţi Te odihneşti.

Pe tine, femeie moartă, însă mai presus de fire, şi Maică a lui Dumnezeu, văzându-te măriţii Apostoli, ceea ce eşti cu totul fără prihană, cu frică te-au atins cu mâinile pe tine, cea strălucită cu mărire, ca pe o sălăşluire în care Dumnezeu a locuit văzându-te.

Apucat-a înainte judecata lui Dumnezeu aducând tăierea mâinilor batjocoritoare ale celui îndrăzneţ, păzind în slava Dumnezeirii cinstea sicriului celui însufleţit, în care Cuvântul trup S-a făcut.

Alt Canon Irmosul:

Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască Adormirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Din coapse muritoare ieşind, curată, cu firea asemenea fiind, odihnă ai primit. Şi ca ceea ce ai născut Viaţa cea adevărată, te-ai mutat la Viaţa cea dumnezeiască şi ipostatnică.

Adunarea cuvântătorilor de Dumnezeu de la margini, şi mulţimea îngerilor de sus au mers la Sion cu voinţa cea atotputernică, după vrednică datorie slujind, stăpână, îngropării tale.

IPACOI, glasul al 5-lea:

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că întru tine, Cel neîncăput, Hristos Dumnezeul nostru, a binevoit a încăpea. Fericiţi suntem şi noi, folositoare pe tine avându-te. Că ziua şi noaptea te rogi pentru noi, iar tăria poporului tău cu rugăciunile tale se întăreşte. Pentru aceasta lăudându-te, grăim ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Domnul este cu tine.

CÂNTAREA A 4-A:

Irmosul:

Graiurile proorocilor şi preînchipuirile au proorocit întruparea Ta cea din Fecioară, Hristoase. Lumina strălucirii Tale întru lumina neamurilor va ieşi, şi va striga Ţie adâncul cu veselie: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Vedeţi popoare şi vă miraţi că, muntele cel sfânt şi prea vădit al lui Dumnezeu, la locaşurile cele cereşti de sus se ridică; cerul cel pământesc în locaşul cel ceresc şi nestricăcios se sălăşluieşte.

La viaţa cea pururea veşnică şi mai bună, moartea ta a fost trecere, curată, din cea vremelnică, la cea dumnezeiască cu adevărat şi netrecătoare mutându-te, Preacurată, vezi întru veselie pe Fiul şi Domnul tău.

Ridicatu-s-au porţile cereşti, îngerii au lăudat şi a primit Hristos vistieria fecioriei Maicii Sale. Heruvimii te-au ridicat cu veselie şi Serafimii te slăvesc, bucurându-se.

Alt Canon Irmosul:

Sfatul cel neurmat şi Dumnezeiesc, al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Proorocul Avacum având-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Minune era a vedea cerul cel însufleţit al Împăratului tuturor, trecând din deşertăciunile pământului. Cât sunt de minunate lucrurile Tale! Slavă puterii Tale, Doamne.

Întru mutarea ta, Maica lui Dumnezeu, trupul cel preadesfătat şi de Dumnezeu primitor, oştile îngereşti, cu preasfinţite aripi, cu frică şi cu bucurie l-au acoperit.

De vreme ce Rodul cel necuprins al acesteia, prin care cerul s-a făcut, a luat îngropare de bunăvoie ca un mort, cum să nu sufere îngropare ceea ce a născut neştiind de nuntă.

CÂNTAREA A 5-A:

Irmosul:

Dumnezeiasca şi nespusa frumuseţe a bunătăţilor Tale, Hristoase, voi spune: Că din veşnica slavă strălucire împreună-vecuitoare şi ipostatnică luând, din pântece fecioresc întrupându-Te, celor din întuneric şi din umbră leai răsărit ca un soare.

Ca pe nor adunarea Apostolilor, Fecioară, fiind purtată, s-a adunat în Sion de la margini, ca să slujească ţie, norului celui uşor, din care Dumnezeu cel Preaînalt, celor din întuneric şi din umbră, le-a răsărit Soare al dreptăţii.

Limbile cele de Dumnezeu primite, ale trâmbiţelor dumnezeieştilor bărbaţi, cu glas bine răsunător, Născătoarei de Dumnezeu au strigat cântare de petrecere, cu Duhul glăsuind: Bucură-te, izvorul cel nestricat al întrupării lui Dumnezeu celei de viaţă începătoare şi izbăvirea tuturor.

Alt Canon Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate întru cinstită Adormirea ta; că tu, Fecioară neispitită de nuntă, de pe pământ te-ai mutat la veşnicile locaşuri, şi la Viaţa cea fără de sfârşit. Iar acum tuturor celor ce te laudă pe tine, mântuire le dăruieşti prin mijlocirile tale.

Să glăsuiască trâmbiţele cuvântătorilor de Dumnezeu astăzi; limbile omeneşti cele mult-grăitoare acum să laude; şi să strige toată suflarea, cu lumină nemăsurată strălucind; îngerii să cânte Adormirea Fecioarei.

Se cuvenea, Fecioară, ca vasul alegerii, locaşul de petrecere cel minunat şi cu totul sfinţit lui Dumnezeu, să fie primit dumnezeieşte şi cu cântări să fie cu adevărat mărit, de Dumnezeu Născătoare, Prealăudată.

CÂNTAREA A 6-A:

Irmosul:

Focul cel dinăuntru al chitului născut în luciul mării a fost închipuire a îngropării Tale celei de trei zile, al căreia prooroc Iona s-a arătat. Că fiind izbăvit precum s-a şi spus mai înainte, nevătămat striga: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne.

Datu-ţi-a ţie cele mai presus de fire Împăratul, Dumnezeul tuturor; că precum în naştere fecioară te-a păzit, aşa şi în groapă trupul ţi-a ferit fără stricăciune; şi împreună te-a preamărit în dumnezeiasca mutare, cinste ţie, Maicii, ca un fiu dăruindu-ţi.

Cu adevărat pe tine ca pe o făclie luminoasă a Focului celui fără materie; ca pe o cădelniţă de aur a Cărbunelui celui dumnezeiesc; ca pe o năstrapă şi toiag şi tablă de piatră de Dumnezeu scrisă; ca pe un sicriu sfânt şi ca pe o masă a pâinii vieţii, în Sfânta Sfintelor te-a sălăşluit, Fecioară, Cel născut al tău.

Alt Canon Irmosul:

Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintru dânsa.

Din tine a răsărit Viaţa, cheile fecioriei nestricând; deci cum ar fi fost preacuratul şi de viaţă începătorul tău trup, împărtăşit cu ispita morţii?

Locaş fiind Vieţii, ai dobândit Viaţa cea pururea fiitoare; că prin moarte ai trecut la viaţă, ceea ce ai născut Viaţa cea într-un singur Ipostas.

CONDAC, glasul al 2-lea:

Pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce este în rugăciuni şi în folosinţe neadormită, nădejdea cea neschimbată, mormântul şi moartea nu au ţinut-o. Căci ca pe Maica Vieţii, la viaţă a mutat-o Cel ce S-a sălăşluit în pântecele ei cel pururea fecioresc.

ICOS

Îngrădeşte-mi gândurile mele, Mântuitorul meu; că îndrăznesc a lăuda pe Preacurata Maica Ta, zidul lumii; în turnul cuvintelor mă întăreşte şi în locaşurile gândurilor mă fă puternic. Că Tu strigările şi cererile celor ce cer cu credinţă le plineşti. Deci dăruieşte-mi mie limbă bine grăitoare şi cuget nerușinat. Că toată darea strălucirii de la Tine se trimite, Dătătorule de lumină, Cel ce Te-ai sălăşluit în pântecele ei cel pururea fecioresc.

SINAXAR

În această lună, în ziua a cincisprezecea, cinstita Adormire a Preamăritei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria.

Când a binevoit Hristos Dumnezeul nostru să ia pe Maica Sa la Sine, atunci cu trei zile înainte a făcut-o să cunoască, prin mijlocirea îngerului, mutarea sa cea de pe pământ. Căci Arhanghelul Gavriil, venind la dânsa, a zis: Acestea zice Fiul tău: Vremea este a muta pe Maica mea la Mine. Nu te teme de aceasta, ci primeşte cuvântul cu bucurie, de vreme ce vii la viaţa cea nemuritoare. Născătoarea de Dumnezeu s-a bucurat cu bucurie mare, şi cu dorul ce avea ca să se mute la Fiul său, s-a suit degrab în Muntele Măslinilor ca să se roage, căci avea obicei de se suia adesea acolo de se ruga. Şi s-a întâmplat atunci un lucru minunat. Când s-a suit acolo Născătoarea de Dumnezeu, atunci de la sine s-au plecat pomii ce erau pe munte, şi au dat cinstea şi închinăciunea ce se cădea către stăpâna, ca şi cum ar fi fost nişte slugi însufleţite.

După rugăciune s-a întors acasă, şi îndată s-a cutremurat casa cu totul, iar ea, aprinzând multe luminări şi mulţumind lui Dumnezeu şi chemând rudeniile şi vecinii, şi-a grijit toată casa, şi-a gătit patul şi toate cele ce se cădea de îngroparea ei. Şi a spus cele ce i-a zis îngerul, despre a sa mutare la cer. Iar spre încredinţarea celor zise, a arătat şi darul ce i se dăduse: o stâlpare de finic. Iar femeile chemate, dacă au auzit acestea, au plâns cu tânguire şi cu lacrimi şi au suspinat cu jale. Deci

potolindu-se ele din tânguire, s-au rugat să nu rămână sărace de dânsa. Iar Preacurata le-a adeverit, că mutându-se la ceruri, nu numai pe dânsele, ci şi pe toată lumea o va cerceta şi o va umbri. Şi aşa alina întristarea cea mare cu cuvinte mângâietoare. Apoi a arătat despre cele două veşminte ale sale ca să le ia două văduve sărace, fiecare din ele câte unul, care-i erau ei prietene şi cunoscute şi de la dânsa le era hrana.

Şi vorbind ea acestea şi învăţând, s-a făcut fără de veste sunet de grabnic tunet, şi arătare de mulţi nori, care aduceau de la marginile lumii, pe toţi ucenicii lui Hristos la casa Maicii lui Dumnezeu. Între care erau şi de Dumnezeu înţelepţii ierarhi: Dionisie Areopagitul, Ierotei şi Timotei. Aceştia, dacă au aflat pricina venirii lor, aşa adunaţi fiind, au zis aceste cuvinte către dânsa: "Noi, o, stăpână, ştiindu-te în lume, ca şi un singur Stăpânul nostru şi Dascălul ne mângâiam; dar acum cum vom putea să suferim greul acesta? Însă de vreme ce cu voia Fiului şi Dumnezeului tău te muţi spre cele ce sunt mai presus de lume, pentru aceasta plângem, precum vezi şi lăcrimăm, cu toate că într-alt chip ne bucurăm despre cele ce sunt asupra ta rânduite." Acestea au zis şi vărsau lacrimi, iar ea a zis către dânşii: "Prietenii mei şi ucenicii Fiului şi Dumnezeului meu, nu faceţi bucuria mea plângere, ci-mi îngrijiţi trupul, precum eu îl voi închipui pe pat."

Când s-au săvârşit cuvintele acestea, iată a sosit şi minunatul Pavel, vasul cel ales, care căzând la picioarele Maicii lui Dumnezeu, s-a închinat şi deschizându-şi gura a lăudat-o cu multe cuvinte, zicând: "Bucură-te Maica Vieţii, împlinirea şi încheierea propovăduirii mele; că măcar că pe Hristos Fiul tău trupeşte pe pământ nu L-am văzut, însă pe tine văzându-te, mi se părea că pe Dânsul Îl văd."

După aceasta, luând Fecioara iertăciune cu toţi, s-a culcat pe pat şi şi-a închipuit preacuratul său trup precum a vrut; şi a făcut rugăciune pentru întărirea lumii şi paşnica ei petrecere, şi i-a umplut şi pe dânşii de binecuvântarea ei. Şi aşa în mâinile Fiului şi Dumnezeului său şi-a dat sufletul.

Şi îndată ochii orbilor s-au luminat şi auzul surzilor s-a deschis, ologii s-au îndreptat şi tot felul de patimă şi de boală lesne se tămăduia. După aceea a început Petru cântarea cea de ieşire şi ceilalţi Apostoli; unii au ridicat patul, alţii mergeau înainte cu făclii şi cu cântări, petrecând spre mormânt trupul cel primitor de Dumnezeu. Atunci s-au auzit şi îngerii cântând şi văzduhul era plin de glasurile cetelor celor mai presus de firea omenească.

Pentru aceste lucruri, mai marii iudeilor, invitând pe unii din popor i-au plecat să se ispitească a surpa jos patul în care zăcea trupul cel de viaţă începător, şi a-l lepăda pe dânsul. Dar dreptatea lui Dumnezeu ajungând pe îndrăzneţii şi obraznicii aceia, le-a făcut pedeapsă tuturor prin orbirea ochilor. Iar pe unul dintr-înşii, care mai nebuneşte se pornise de apucase acel sfânt pat, l-a lipsit şi de amândouă mâinile, care au rămas spânzurate de pat, tăiate de dreapta judecată a lui Dumnezeu. Iar acela, crezând din tot sufletul, a aflat tămăduire, şi s-a făcut sănătos ca şi mai-nainte. În acelaşi chip şi cei ce orbiseră, crezând şi punând asupra lor o parte din poala patului, au dobândit vindecare.

Iar Apostolii, sosind la satul Ghetsimani, au aşezat acel de viaţă începător trup în mormânt, şi au stat trei zile lângă dânsul, auzind neîncetat glasuri îngereşti.

Şi de vreme ce, după dumnezeiasca rânduială, a lipsit unul din Apostoli, adică Toma, care nu s-a aflat la preamărita îngropare, ci sosind cu trei zile mai pe urmă, era mâhnit foarte şi întristat, că nu se învrednicise să vadă şi el ca şi ceilalţi Apostoli trupul; şi au deschis cu socoteală mormântul pentru dânsul ca să se închine şi el acelui preasfânt şi preacurat locaş, adică trupului Născătoarei de Dumnezeu. Şi dacă a văzut s-a minunat că a aflat mormântul fără de sfântul trup, şi era numai giulgiul, care rămăsese mângâiere Apostolilor şi tuturor credincioşilor, şi mărturie nemincinoasă a mutării Născătoarei de Dumnezeu. Că şi până astăzi mormântul cel cioplit în piatră, aşa se vede

deşert de trup şi este cinstit cu închinăciune, întru mărirea şi cinstea preabinecuvântatei măritei stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

CÂNTAREA A 7-A:

Irmosul:

Mâniei celei fără de ruşine şi focului, dumnezeiasca dragoste împotrivindu-se, focul adică l-a răcorit, iar de mânie şi-a râs; prin vioara cea cuvântătoare şi de Dumnezeu însufleţită, care cu cele trei cântări ale sfinţilor, împotriva organelor de cântare ale păgânilor în mijlocul văpăii, a răsunat: Preaslăvite Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Tablele cele de Dumnezeu lucrate şi scrise cu dumnezeiescul Duh, Moise cu mânie le-a sfărâmat; iar Stăpânul aceluia păzind nevătămată pe ceea ce La născut, în locaşurile cereşti acum a aşezat-o. Cu aceia săltând grăim lui Hristos: Preaslăvite Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

În bine slăvita şi aleasa zi a mutării Curatei Fecioare, cu mâini iscusite să cântăm în chimvale şi în lăuta inimii şi cu buze curate să dăm glas gândului înalt în trâmbiţă şi să grăim: Preaslăvite Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Poporule, cel de Dumnezeu înţelepţit, adună-te; că locaşul dumnezeieştii slave din Sion se mută la locaşul ceresc. Acolo este glasul cel curat al celor ce prăznuiesc, glasul bucuriei celei negrăite al celor ce cântă lui Hristos întru veselie: Preaslăvite Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Alt Canon Irmosul:

N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Doamne şi fecioare, cinstiţi pomenirea Fecioarei şi Maicii lui Dumnezeu; bătrâni şi domni, împăraţi şi judecători, cântaţi: Domnul părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Să trâmbiţeze cu trâmbiţă duhovnicească munţii cei cereşti; să se bucure acum dealurile şi să salte dumnezeieştii apostoli; că Împărăteasa se mută la Fiul său, să împărăţească cu Dânsul în veci.

Preasfinţită mutarea Maicii Tale celei dumnezeieşti şi nestricate, cetele cele mai presus de lume ale puterilor celor de sus le-a adunat, ca să se veselească împreună cu cei de pe pământ, care cântă Ţie: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

CÂNTAREA A 8-A:

Irmosul:

Îngerul lui Dumnezeu cel prea puternic a arătat tinerilor văpaia răcorind pe cuvioşi, iar pe cei necredincioşi arzând; şi pe Născătoarea de Dumnezeu a făcut-o izvor de viaţă începător, stricare a morţii şi viaţă izvorând celor ce cântă: Pe Făcătorul singur să-L lăudăm cei mântuiţi şi să-L preaînălţăm în toţi vecii.

Cu cuvinte au urmat dumnezeiescului sicriu celui de sfinţenie, toată mulţimea cuvântătorilor de Dumnezeu în Sion, strigând: Unde te duci acum cortul Dumnezeului celui viu? Nu înceta privind la cei ce cântă cu credinţă: Pe făcătorul singur să-L lăudăm cei mântuiţi şi să-L preaînălţăm în veci.

Înălţându-ţi mâinile cu care ai îmbrăţişat pe Dumnezeu trupeşte, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ai zis cu îndrăzneală ca o maică către Cel pe Care lai născut: Pe cei pe care mi i-ai dat mie în veci îi păzeşte, că strigă către Tine: Pe Făcătorul singur să-L lăudăm cei mântuiţi şi să-L preaînălţăm în veci.

Alt Canon Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică săŢi cânte Ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi în toţi vecii.

Pomenirea ta, Fecioară Preacurată, o măresc Căpeteniile şi Stăpâniile şi Puterile, Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Heruvimii şi Serafimii; iar neamul omenesc o lăudăm şi o preaînălţăm în toţi vecii.

Cel ce S-a sălăşluit în chip minunat în pântecele tău cel curat şi din el S-a întrupat, Acesta duhul tău cel prea sfinţit primindu-l, la Sine i-a făcut odihnă, ca un datornic Fiu. Pentru aceasta pe tine, Fecioară, te lăudăm, şi te preaînălţăm în toţi vecii.

O, minuni mai presus de minte, ale pururea Fecioarei şi Maicii lui Dumnezeu! Că în groapă sălăşluindu-se, a arătat groapa rai. Acesteia stând înainte astăzi, bucurându-ne, cântăm: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L preaînălţaţi în toţi vecii.

CÂNTAREA A 9-A:

Ceea ce eşti mai cinstită... nu se cântă, ci se cântă stihirile acestea:

Stih: Neamurile toate te fericesc pe tine, singura de Dumnezeu Născătoare.

Se biruiesc hotarele firii întru tine, Curată Fecioară, că naşterea fecioreşte, şi moartea arvuneşte viaţă. Ceea ce eşti după naştere fecioară şi după moarte vie, izbăveşti pururea Născătoare de Dumnezeu, moştenirea ta.

Spăimântatu-s-au puterile îngereşti, văzând în Sion pe Stăpânul lor, luând pe mâini suflet de femeie. Căci către ceea ce L-a născut întru curăţie, El ca un fiu a strigat: Vino, curată, şi cu Fiul şi Dumnezeul tău împreună te preaslăveşte.

Aşezat-a ceata Apostolilor trupul tău cel de Dumnezeu primitor, cu frică văzându-l, şi cu glas mare vestind. Şi în cereştile cămări, la Fiul tău, mergând, izbăveşti pururea, Fecioară, moştenirea ta.

Alt Canon

Stih: Îngerii văzând Adormirea Fecioarei s-au spăimântat: cum Fecioara de pe pământ se înalţă la cele de sus.

Tot neamul omenesc să salte cu duhul, fiind luminat; şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfinţita Adormire a Maicii lui Dumnezeu, şi să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea fecioară.

Veniţi în Sion, în muntele cel dumnezeiesc şi glasul lui Dumnezeu cel voi auzind, să ne bucurăm văzând că pe Născătoarea de Dumnezeu la cortul cel foarte bun şi dumnezeiesc, în sfintele sfintelor, ca pe Maica Sa, Hristos a mutat-o.

Veniţi credincioşii să ne apropiem la mormântul Maicii lui Dumnezeu; şi să-l cuprindem cu inima, cu buzele, cu ochii şi cu faţa, curat atingându-ne de el. Şi să luăm daruri prisositoare de tămăduiri, care izvorăsc din izvorul cel pururea curgător.

Primeşte de la noi cântare de petrecere, Maica Dumnezeului celui viu. Şi cu darul tău, cel dumnezeiesc şi de lumină purtător ne umbreşte şi iubitorului de Hristos popor pace, iertare şi sufletelor mântuire dăruieşte.

15 aug Catavasii la Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, glas 1 Πα

după Anton Pann, din Catavasierul lui I.P.Pasărea, p53

1.

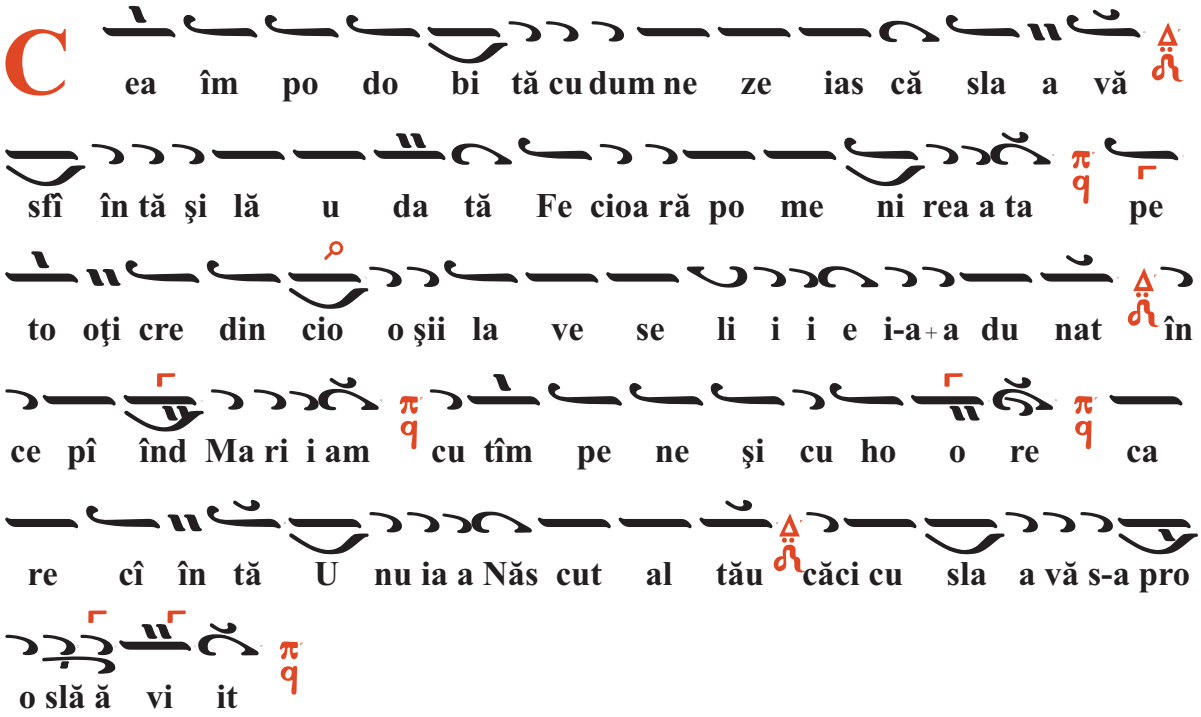

3.

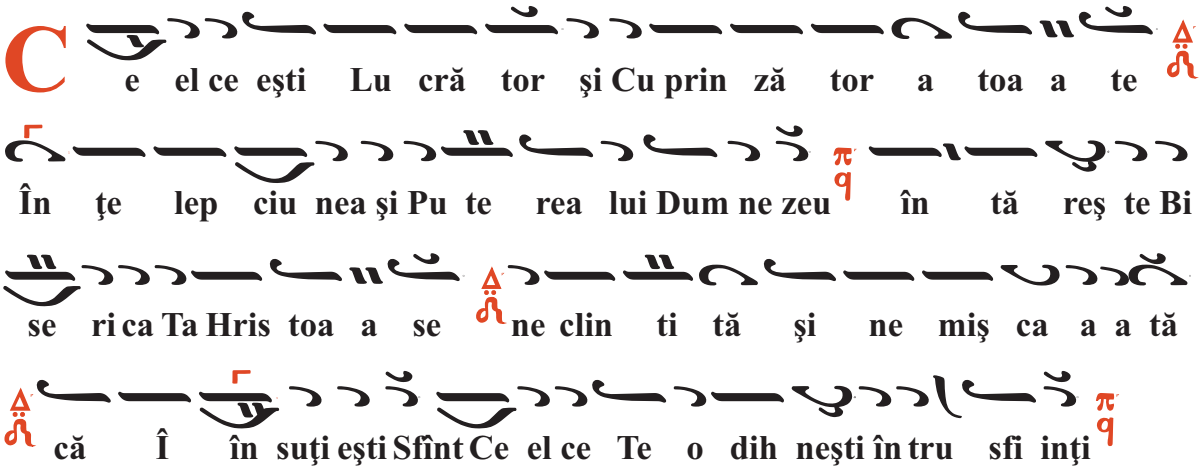

4.

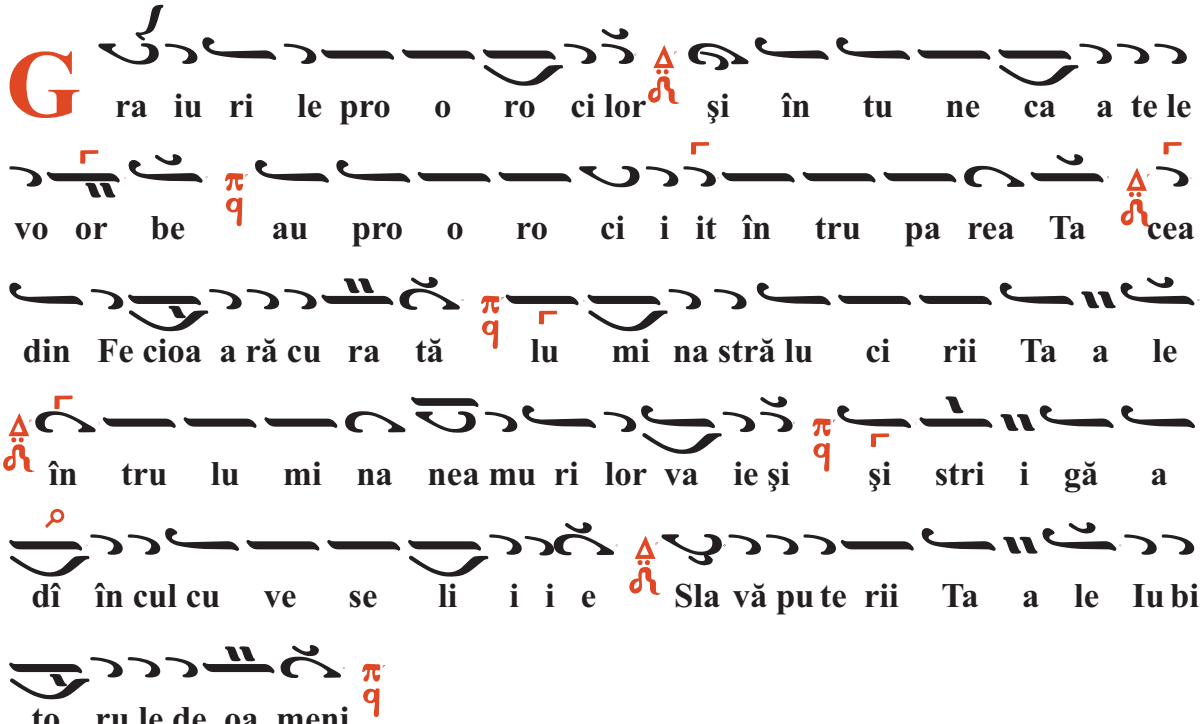

5. 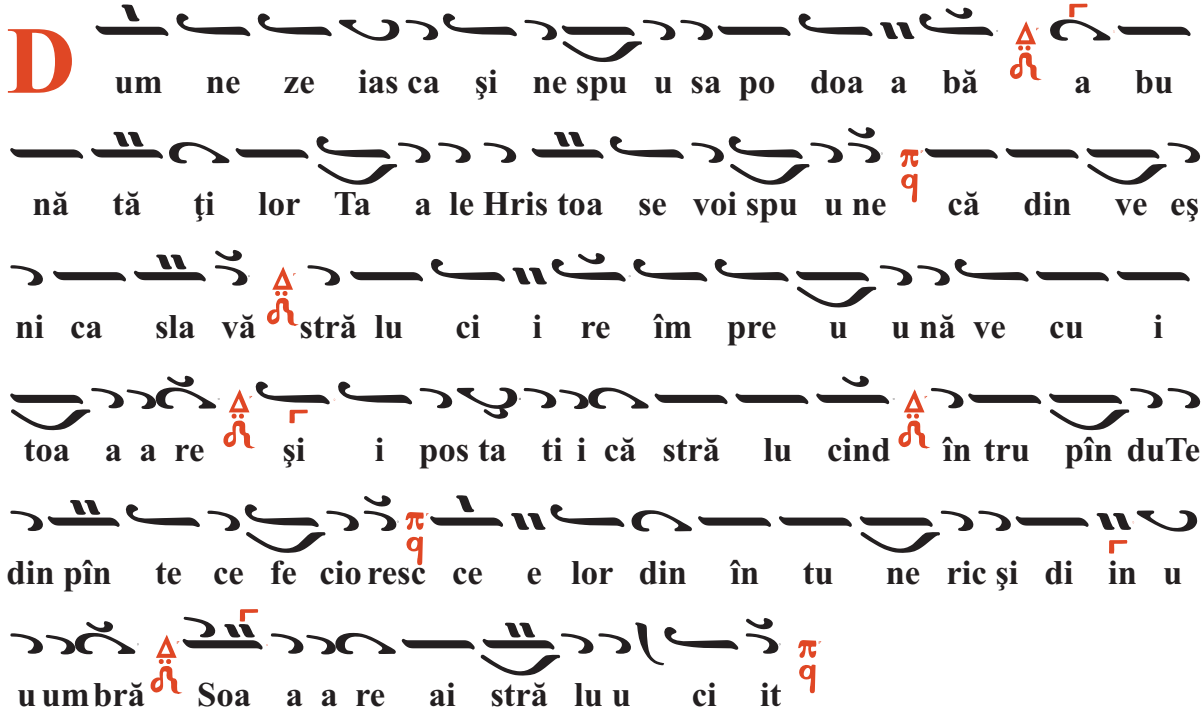
Dum ne ze ias ca şi ne spu u sa po doa a bă a bu
nă tă ţi lor Ta a le Hris toa se voi spu u ne că din ve eş
ni ca sla vă stră lu ci i re îm pre u u nă ve cu i
toa a a re şi i pos ta ti i că stră lu cind în tru pîn duTe
din pîn te ce fe cio resc ce e lor din în tu ne ric şi di in u
u um bră Soa a a re ai stră lu u ci it

6. 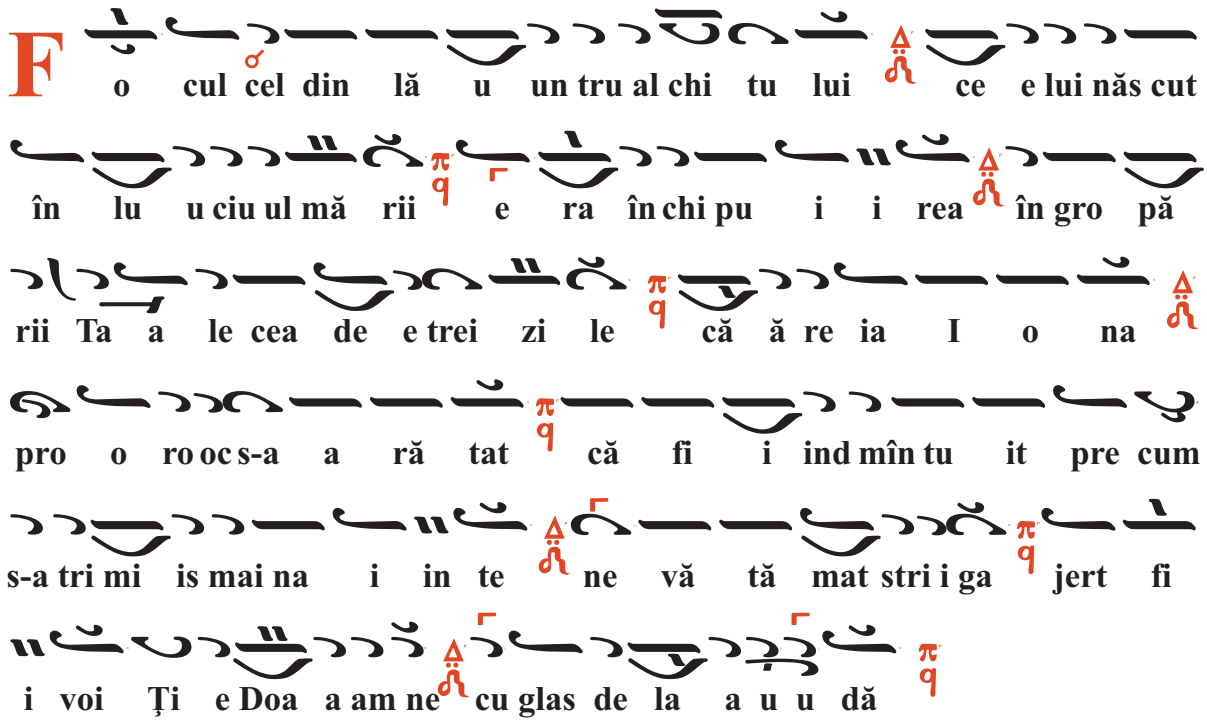
Fo cul cel din lă u un tru al chi tu lui ce e lui năs cut
în lu u ciu ul mă rii e ra în chi pu i i rea în gro pă
rii Ta a le cea de e trei zi le că ă re ia I o na
pro o ro oc s-a a ră tat că fi i ind mîn tu it pre cum
s-a tri mi is mai na i in te ne vă tă mat stri i ga jert fi
i voi Ţi e Doa a am ne cu glas de la a u u dă

7. 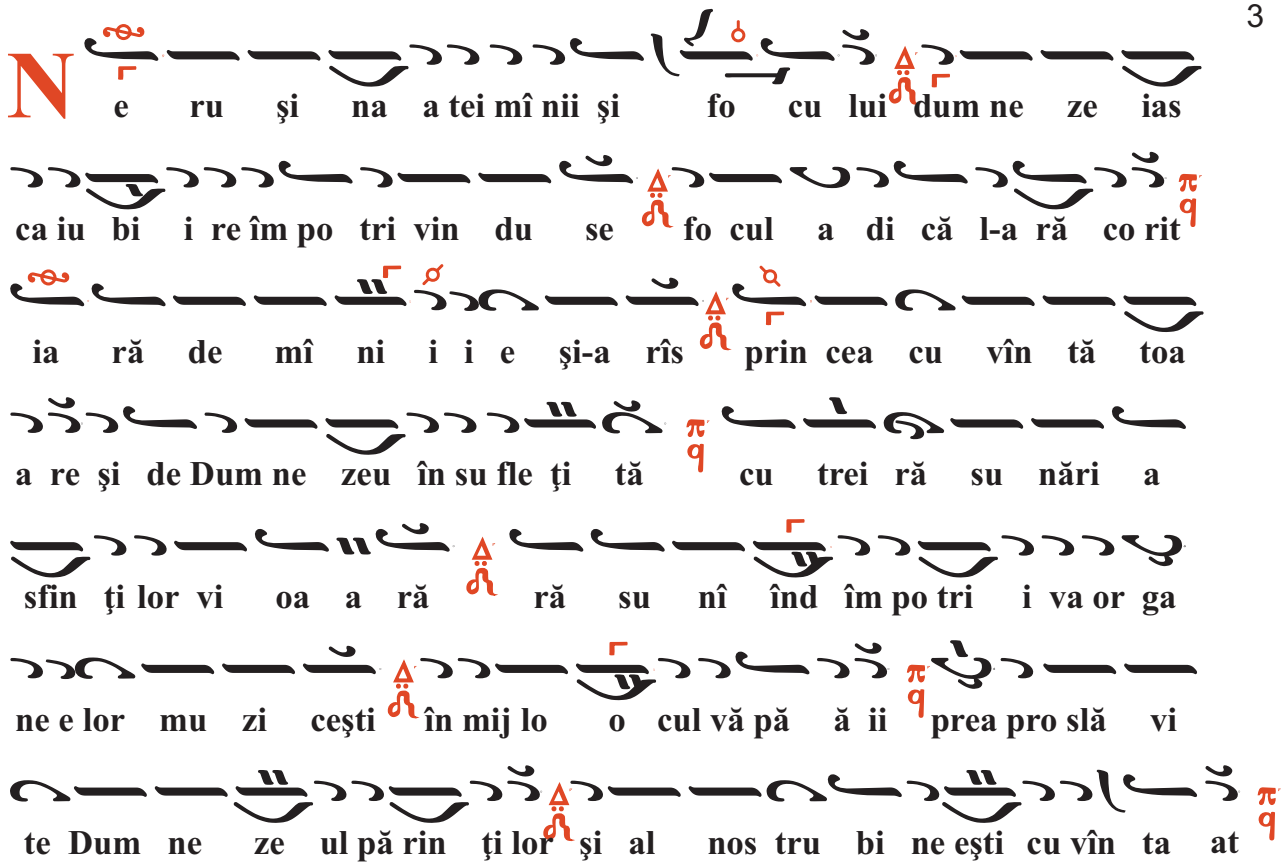
Ne ru şi na a tei mî nii şi fo cu lui dum ne ze ias
ca iu bi i re îm po tri vin du se fo cul a di că l-a ră co rit
ia ră de mî ni i i e şi-a rîs prin cea cu vîn tă toa
a re şi de Dum ne zeu în su fle ţi tă cu trei ră su nări a
sfin ţi lor vi oa a ră ră su nî înd îm po tri i va or ga
ne e lor mu zi ceşti în mij lo o cul vă pă ă ii prea pro slă vi
te Dum ne ze ul pă rin ţi lor şi al nos tru bi ne eşti cu vîn ta at

8. 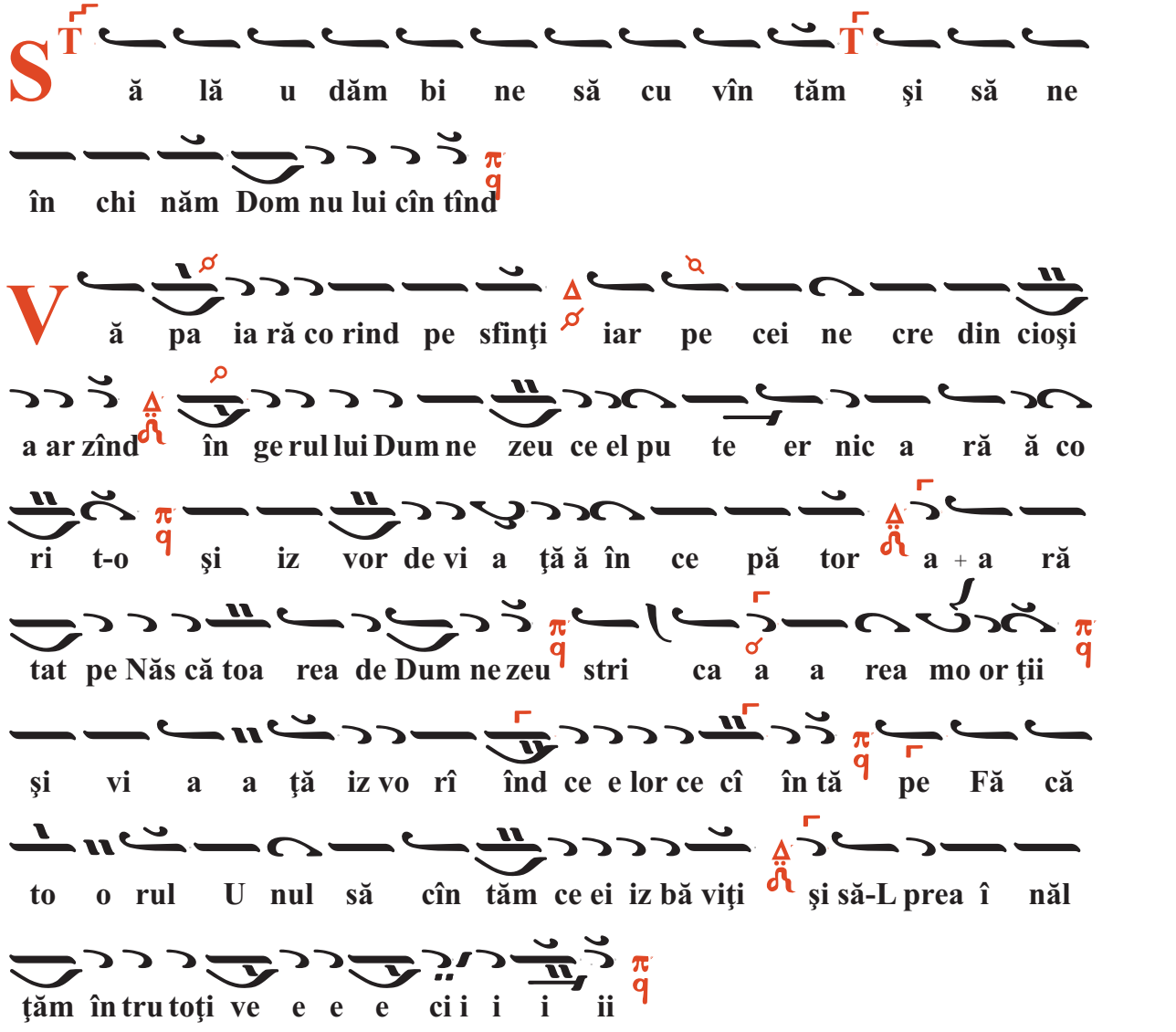
Să lă u dăm bi ne să cu vîn tăm şi să ne
în chi năm Dom nu lui cîn tînd
Vă pa ia ră co rind pe sfinţi iar pe cei ne cre din cioşi
a ar zînd în ge rul lui Dum ne zeu ce el pu te er nic a ră ă co
ri t-o şi iz vor de vi a ţă ă în ce pă tor a + a ră
tat pe Năs că toa rea de Dum ne zeu stri ca a a rea mo or ţii
şi vi a a ţă iz vo rî înd ce e lor ce cî în tă pe Fă că
to o rul U nul să cîn tăm ce ei iz bă viţi şi să-L prea î năl
ţăm în tru toţi ve e e e ci i i i ii

9.

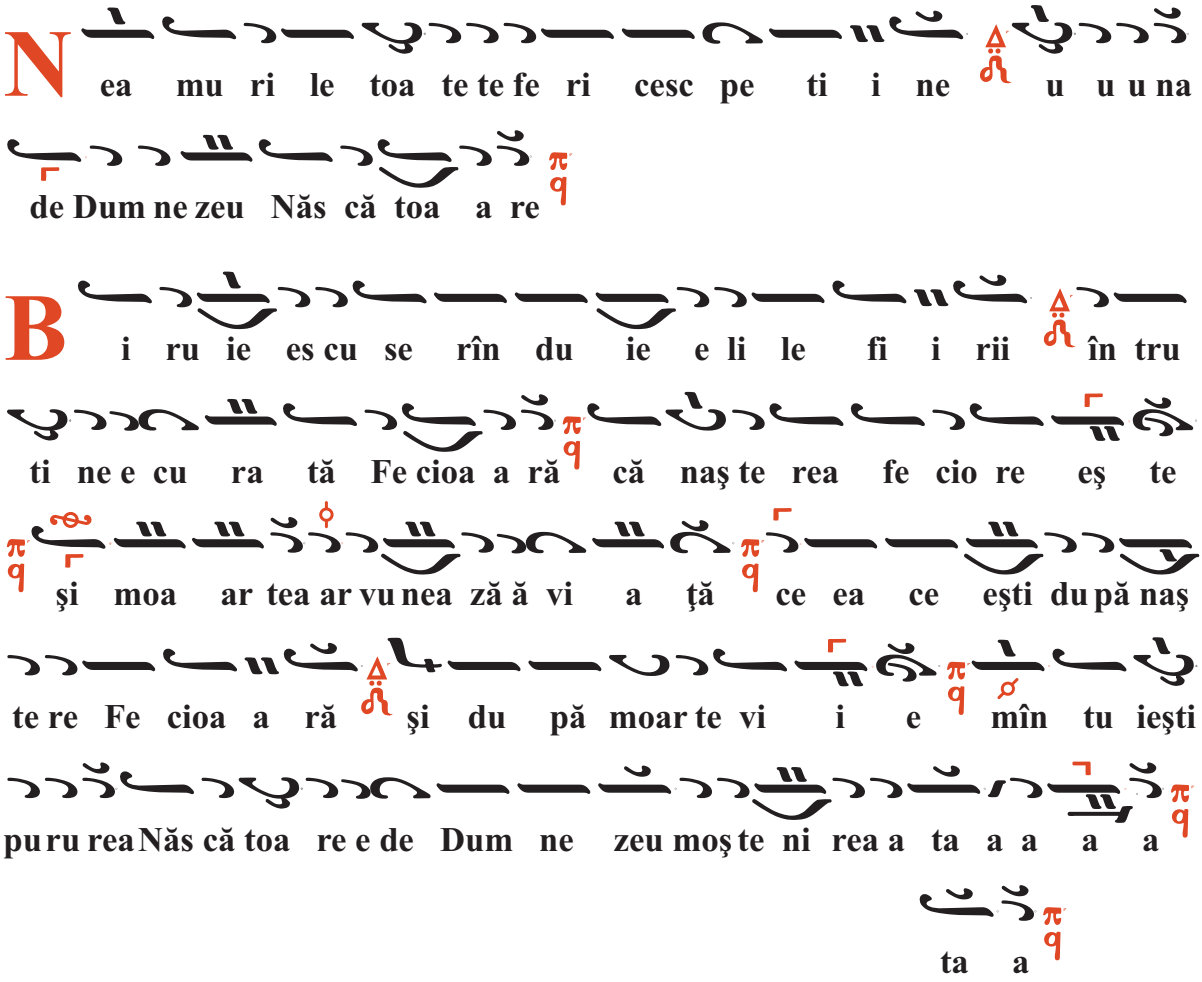
Nea mu ri le toa te te fe ri cesc pe ti i ne u u u na
de Dum ne zeu Năs că toa a re
Bi ru ie es cu se rîn du ie e li le fi i rii în tru
ti ne e cu ra tă Fe cioa a ră că naş te rea fe cio re eş te
şi moa ar tea ar vu nea ză ă vi a ţă ce ea ce eşti du pă naş
te re Fe cioa a ră şi du pă moar te vi i e mîn tu ieşti
pu ru rea Năs că toa re e de Dum ne zeu moş te ni rea a ta a a a a
ta a

LUMINÂNDA

Însăşi Podobia:

Apostoli de la margini adunându-vă aicea, în satul Ghetsimani, îngropaţi trupul meu; şi Tu, Fiule şi Dumnezeule meu, primeşte duhul meu. (de trei ori)

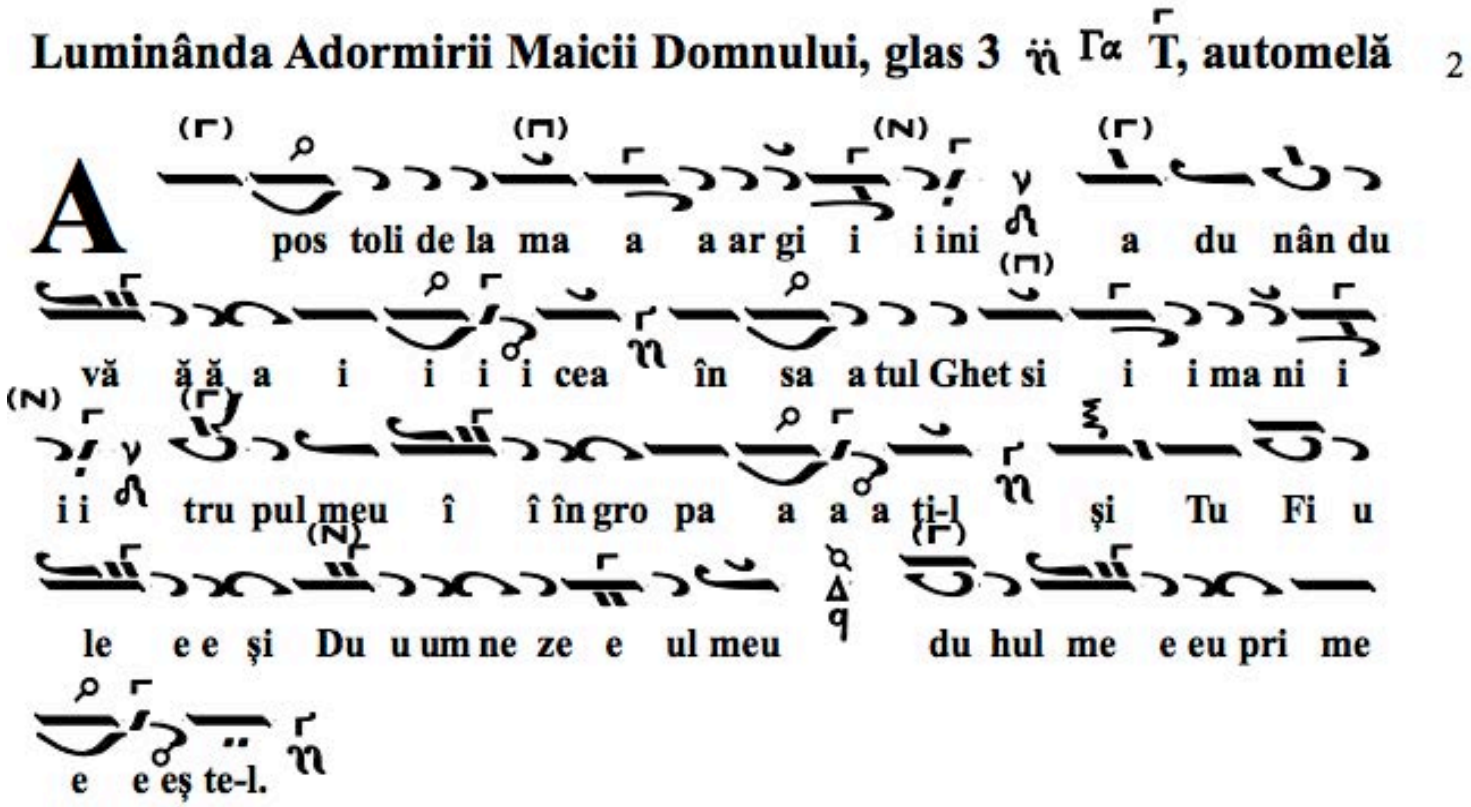

LA LAUDE

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi pe El întru cele înalte; Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudaţi pe El toţi îngerii Lui, lăudaţi pe El toate puterile Lui; Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule.

La Laude

Glas IV PA T

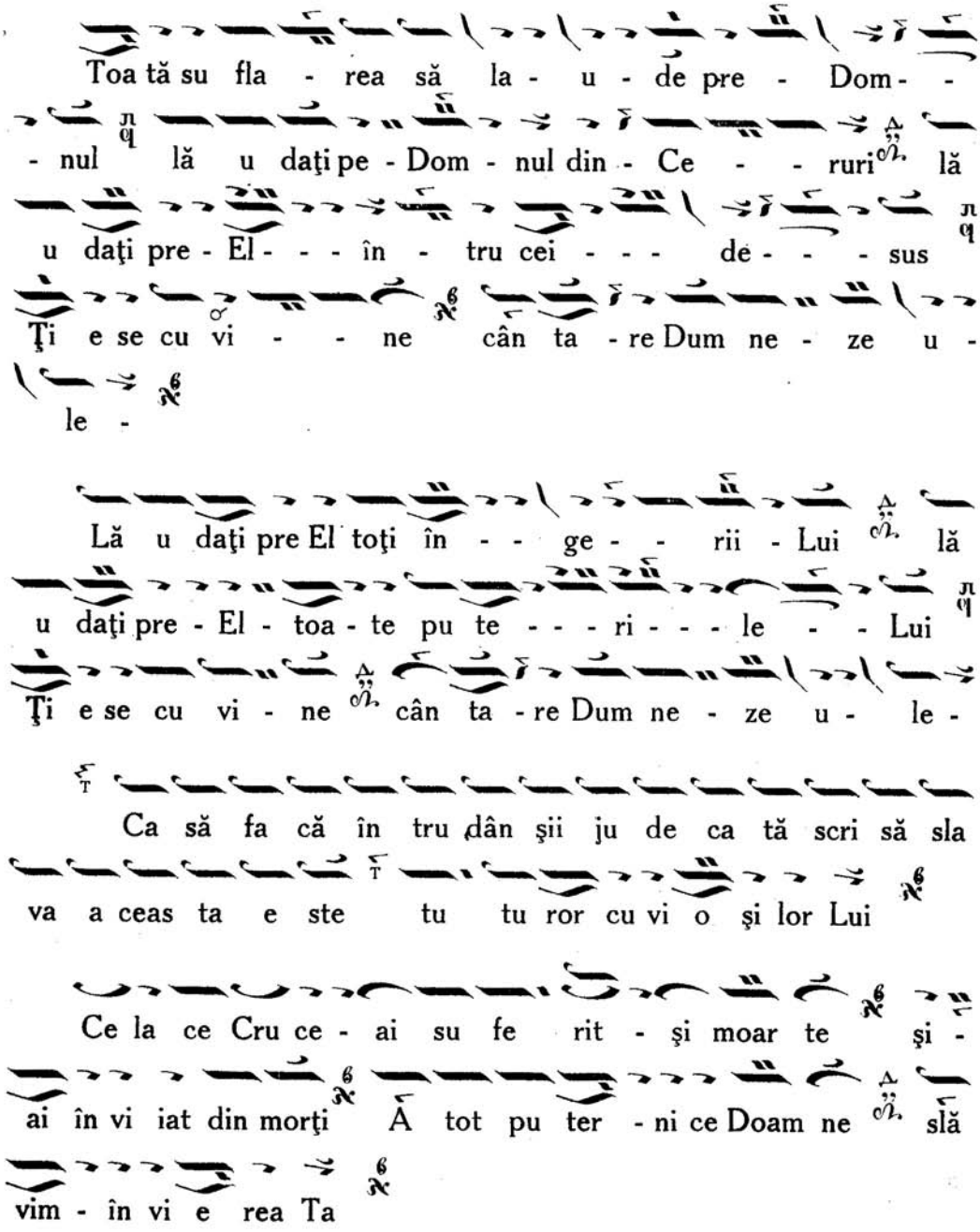

(Când avem doar 4 stihiri, începem a cânta/citi de aici)

1. **Lăudaţi pe El pentru puterile Lui; Lăudaţi pe El după mulţimea slavei Lui.**
2. **Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă; Lăudaţi pe El în psaltire şi în alăută.**
3. **Lăudaţi pe El în timpane şi în horă; Lăudaţi pe El în strune şi în organe.**
4. **Lăudaţi pe El în chimvale bine răsunătoare; Lăudaţi pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.**

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Întru mărită Adormirea ta, cerurile se bucură şi oştile îngereşti se veselesc; şi tot pământul se bucură, cântare de îngropare glăsuind ţie, Maicii Stăpânului tuturor, ceea ce nu ştii de nuntă, Preasfântă Fecioară, care ai izbăvit neamul omenesc de osândirea strămoşilor (de două ori).

De la margini s-au adunat cei mai aleşi dintre Apostoli, cu dumnezeiasca voie, să te îngroape. Şi de pe pământ la înălţime ridicată văzându-te, glasul lui Gavriil cu bucurie a strigat ţie: Bucură-te, vasul a toată Dumnezeirea; bucură-te singura care ai împreunat cu naşterea ta cele de pe pământ cu cele de sus.

Ceea ce ai născut Viaţa la viaţa cea fără de moarte ai trecut, prin cinstită Adormirea ta, înconjurându-te Îngerii, Domniile şi Puterile, Apostolii şi Proorocii şi toată făptura. Iar Fiul tău a primit cu preacurate mîinile Sale sufletul tău cel fără prihană, Fecioară Maică, Mireasă dumnezeiască.

Slavă... Şi acum..., glasul al 6-lea:

La Adormirea ta cea fără de moarte, Născătoare de Dumnezeu, Maica Vieţii, norii au purtat pe Apostoli prin văzduh, şi pe cei împrăştiaţi în lume, ia adunat la un loc, înaintea preacuratului tău trup. Aceştia îngropând cu cinste trupul tău, au auzit glasul lui Gavriil, cântând: Bucură-te, cea plină de dar, Fecioară-Maică, ceea ce nu ştii de mire, Domnul este cu tine. Cu aceia împreună, ca pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

La Laude, Slavă, glas 6 λ π ⸗ Πα

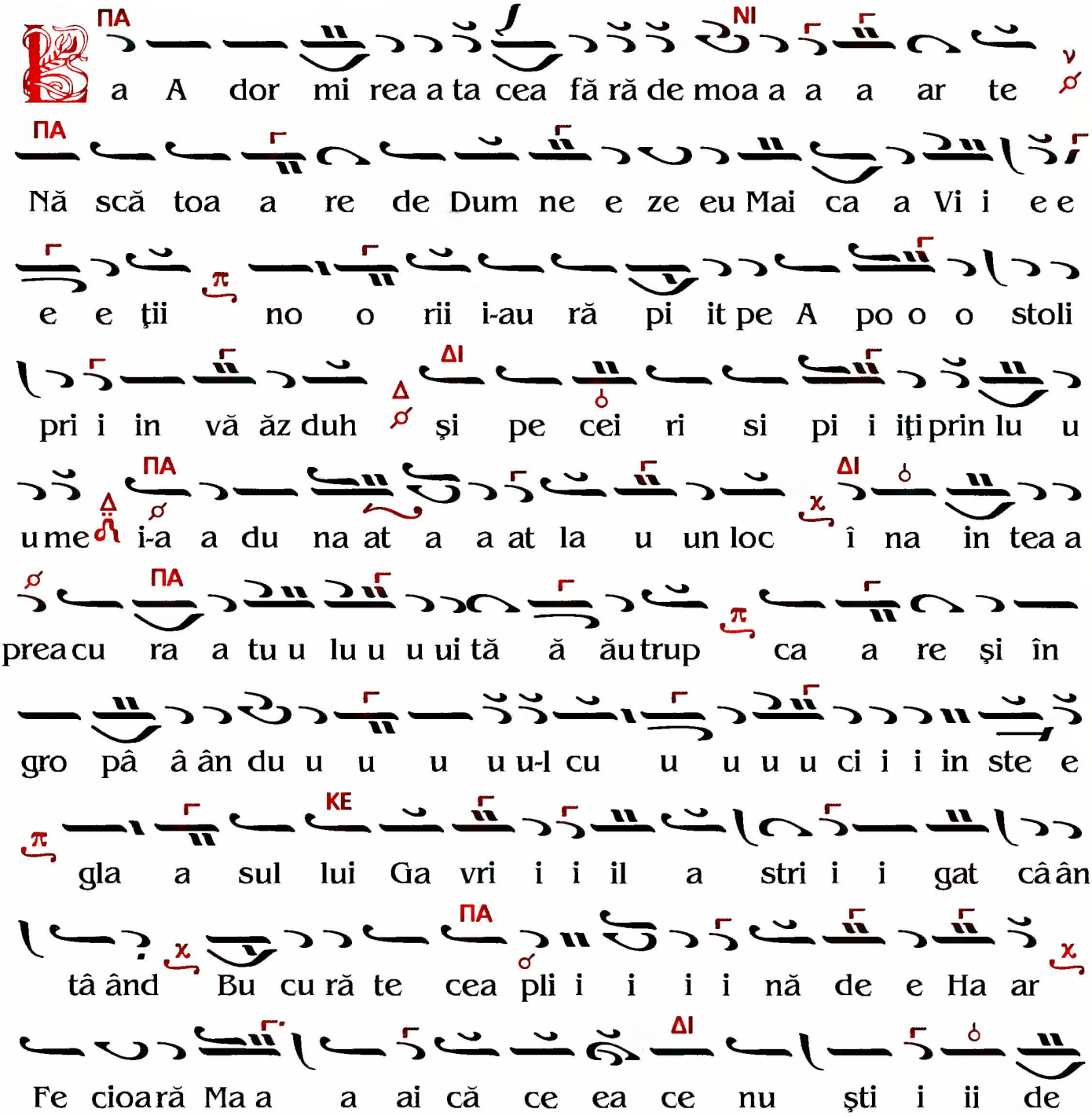

ΠΑ NI ν

Ba A dor mi rea a ta cea fă ră de moa a a a ar te

ΠΑ

Nă scă toa a re de Dum ne e ze eu Mai ca a Vi i e e

π

e e ţii no o rii i-au ră pi it pe A po o o stoli

ΔΙ Δ

pri i in vă ăz duh şi pe cei ri si pi i iţi prin lu u

ΠΑ ΔΙ χ

u me i-a a du na at a a at la u un loc î na in tea a

ΠΑ π

prea cu ra a tu u lu u u ui tă ă ău trup ca a re şi în

gro pâ â ân du u u u u u-l cu u u u u ci i i in ste e

KE π

gla a sul lui Ga vri i i il a stri i i gat câ ân

ΠΑ χ χ

tâ ând Bu cu ră te cea pli i i i i nă de e Ha ar

ΔΙ

Fe cioa ră Ma a a ai că ce ea ce nu şti i ii de

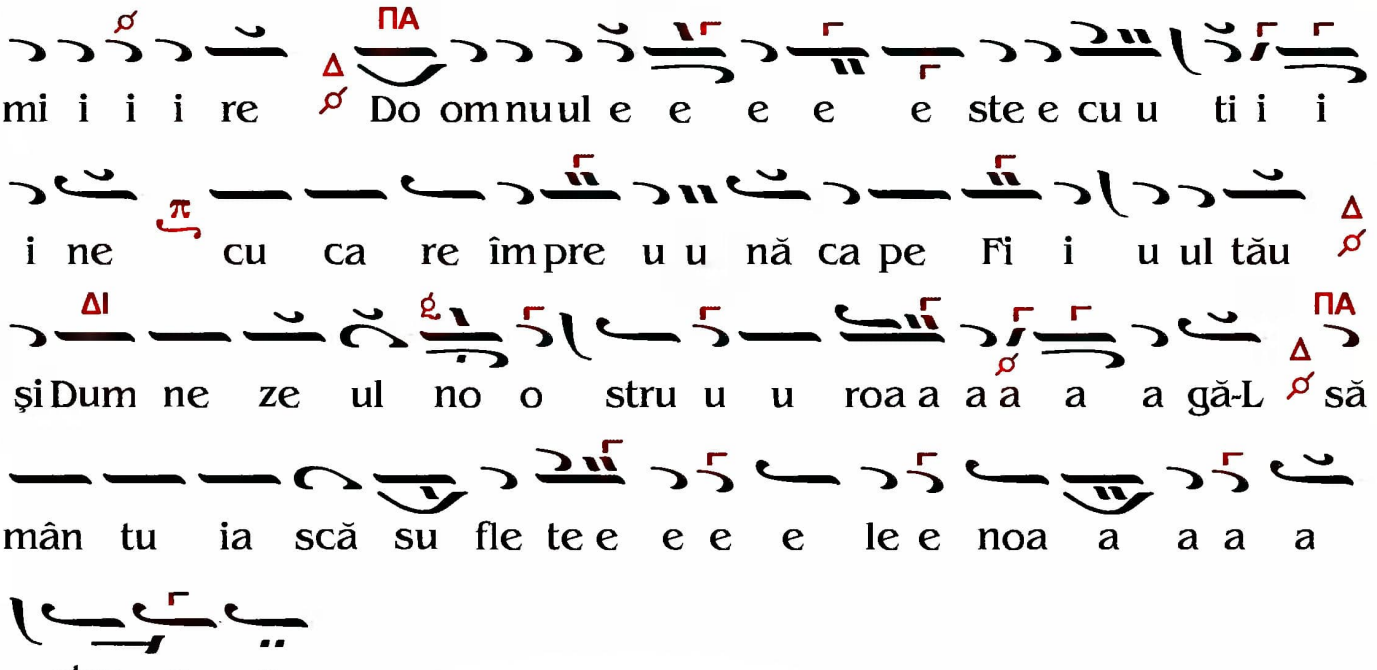
mi i i i re Do om nu ul e e e e ste e cu u ti i i
i ne cu ca re îm pre u u nă ca pe Fi i u ul tău
şi Dum ne ze ul no o stru u u roa a a a a a gă-L să
mân tu ia scă su fle te e e e e le e noa a a a a
stre e e

Doxologia mare

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotţiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatele lumii; miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi ne miluieşte pe noi.

Că Tu eşti Unul Sfânt, Tu eşti Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te vom binecuvânta şi vom lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-ne îndreptările Tale (de trei ori).

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă din neam în neam; eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie.

Doamne, către Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Slavă... Şi acum... Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Doxologie după cum se practică în Catedrala Patriarhală, ce se obisnuieste a se cânta la utrenia Sfântului Dimitrie Basarabov

Zω° ϊ Πα

După Anton Pann

Sla vă Ți e, Ce lui ce ne'ai a ră tat Lu mi na! Sla vă în tru cei de

sus lui Dum ne zeu şi pre pă mânt pa ce, în tru oa meni bu nă vo

i re!

Lă u dă mu'Te bi ne Te cu vân tăm ne în chi năm Ți e, îți mul

ţu mim Ți i i e, Te mă rim pre Ti i i ne pen tru Sla va Ta a cea ma

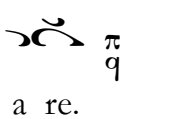

a re.

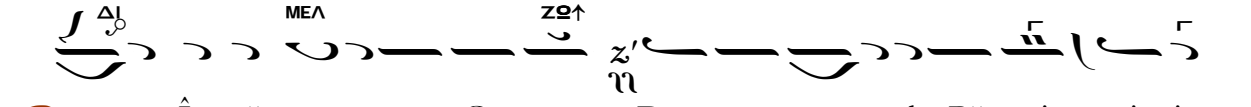

Doam ne, Îm pă ra a te Ce resc Dum ne ze u le, Pă ri i in

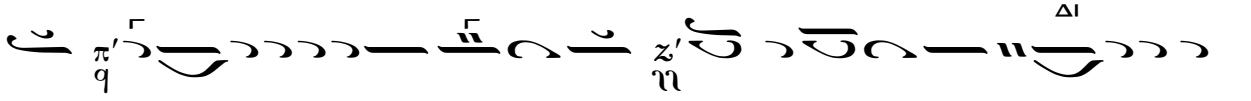

te A to o o ot Ți i to ru le, Doam ne, Fi u le e U nu le Năs

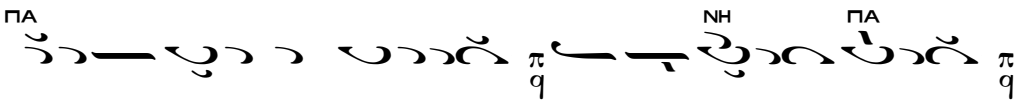
cut I i su se Hris toa a a se şi Du hu u le Sfi in te.

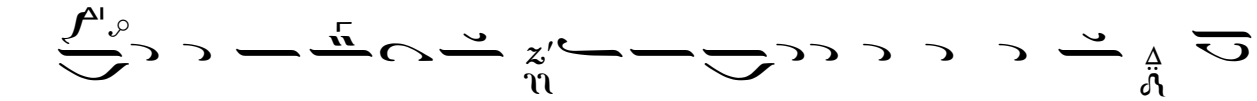
Doam ne Dum ne ze u le, Mie lu şe e lul lui Dum ne zeu Fi

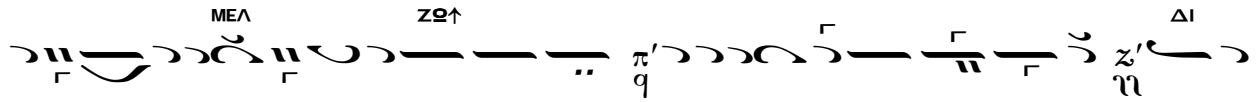
u ul Ta tă ă lu ui Ce la ce ri dici pă ca a tu ul lu u u mii mi lu

ieş te'ne pre noi Ce e la ce ri dici pă ca te e le lu u mii.

Pri i meş te ru gă ciu u ni i le noa a as tre Ce la ce şezi de'a

dreap ta Ta tă ă lui şi ne mi lu ie eş te e pre noi.

Că Tu e eşti U nu ul Sfâ â â ânt, Tu eşti U nul Domn I i sus Hris

tos în tru Sla a va lui Dum ne e ze eu Ta a tă ăl A a min.

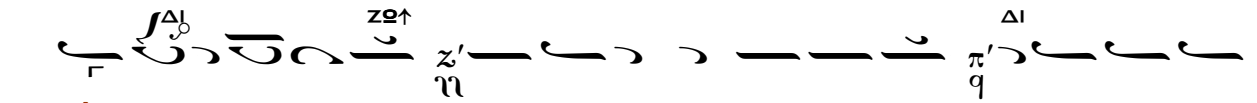
În toa te zi le le bi ne Te vom cu vân ta şi vom lă u

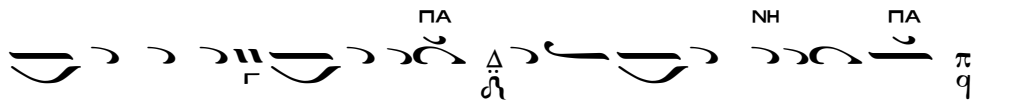
da Nu me le e Tău î în veac şi în vea cul vea a cu lui.

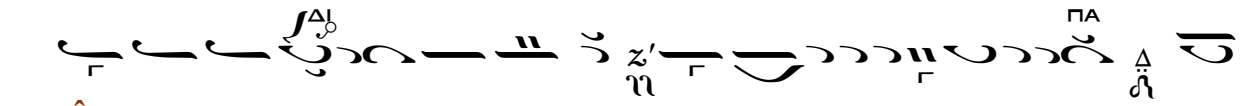
În vred ni ce eş te' ne, Doam ne în zi i ua a a cea a as ta fă

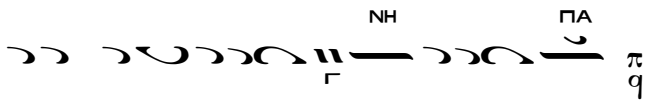

ră de pă ca a at să ă ne pă ă zim noi.

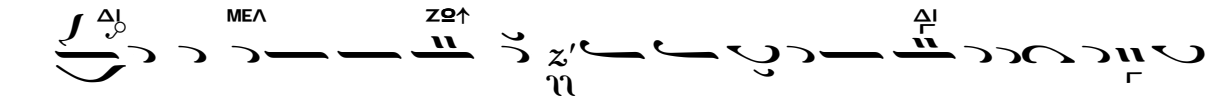

Bi ne eşti cu vân tat Doam ne Dum ne ze ul pă ri i in ţi lo or no

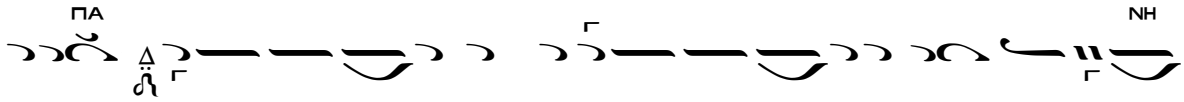

o oş tri şi lă u dat şi prea mă ă rit e Nu u me e le Tă ău în

ve eci, A min.

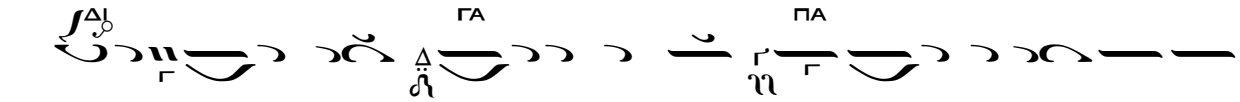

Fi e e Doa a am ne mi la Ta spre noi pre cu um a am nă dăj du

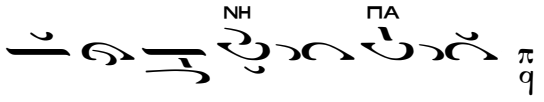

it şi noi î în tru Ti i ne.

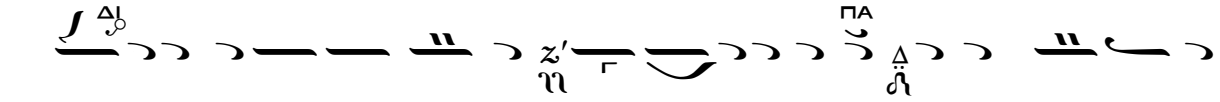

Bi ne eşti cu vân tat Doam ne, în va ţă'ne pe noi în drep tă ri le

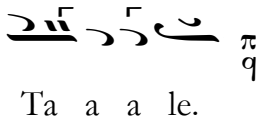

Ta a a le. (**de 2 ori**)

Bi ne eşti cu vân ta at Doa a am ne e e e e e e e, în va

ţă' ne pre noi în drep tă ri i le Ta a le.

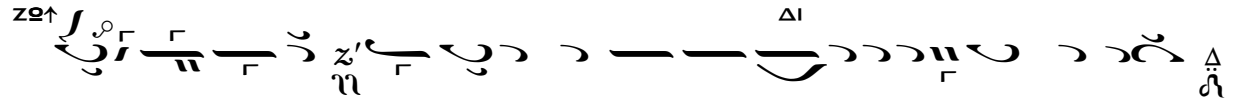

Doa a a am ne scă pa re Te'ai fă cut no o uă î în neam şi în neam,

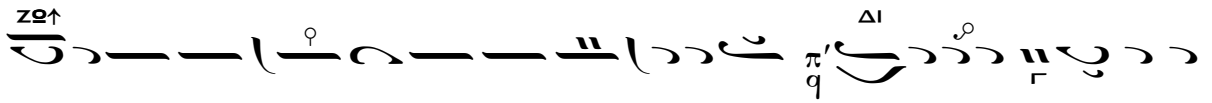

eu am zi is: Doam ne, mi lu ieş te e' mă, vi in de că ă su fle tul

meu că am gre şi it Ţi i i e.

Doa a a am ne la Ti ne am scă pat, în va ţă ă' mă să fa ac vo

o ia a Ta că Tu u e eşti Du um ne ze e ul meu.

Că la Ti ne es te iz vo rul vi e ţii, în tru Lu mi i na a Ta

vom ve dea a a Lu mi i nă.

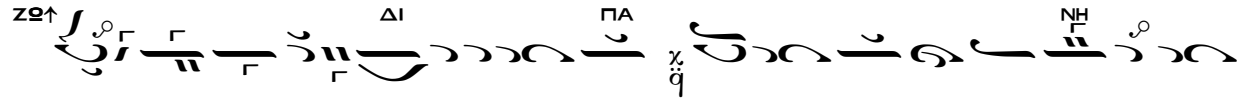

Ti i i in de e, tin de mi i la Ta ce e lor ce Te cu no o osc pre

Ti i ne.

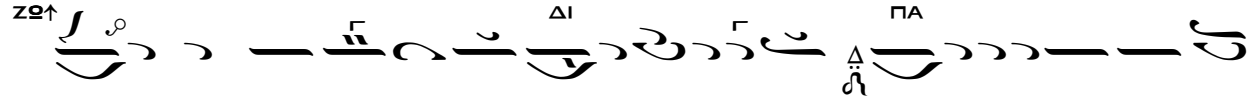

Sfin te Dum ne ze u le, Sfin te Ta a a re, Sfi in te fă ră de moa

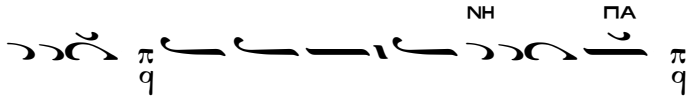

a ar te mi lu ieş te' ne e pre noi.

Sfin te Dum ne ze u le, Sfii in te Ta a a re, Sfi in te fă ră

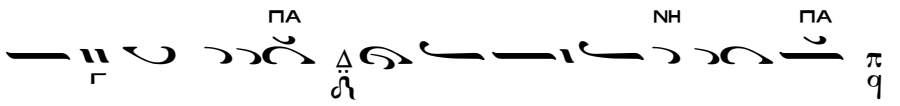

de e moa a ar te mi lu ieş te' ne e pre noi.

Sla vă Ta tă lui şi Fi u u lu u ui şi Sfân tu lu ui Duh.

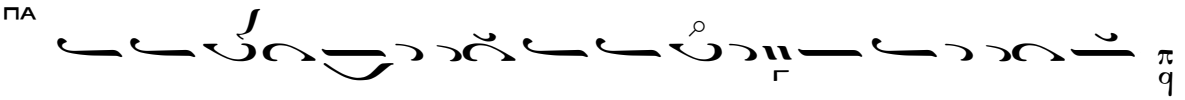

Şi a cum şi pu ru u rea şi în ve ci i ve ci lo or, A min.

Sfi in te fă ră de e moa a ar te mi lu ieş te' ne e pre noi.

ΑΣΜΑΤΙΚΟΝ

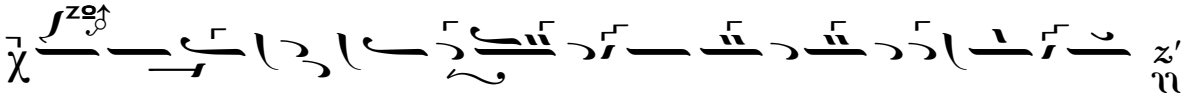

Sfi i in te Du u um ne e e ze e u u u le e e,

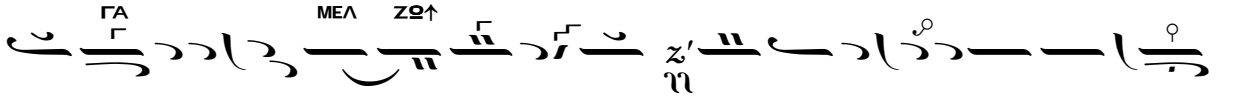

Sfi i i in te Ta a a re e e, Sfin te e fă ă ră de moa

a a ar te e mi lu ie e eş te e, mi lu ie eş te e e' ne pre

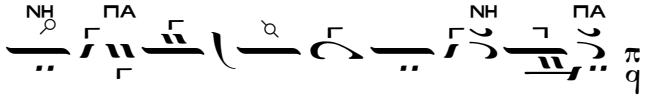

no o o o o o o o o o oi.

Transcris astăzi, 20 Octombrie 2007

A G

TROPARUL, glasul 1:

Întru naştere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la Viaţă, fiind Maica Vieţii; şi cu rugăciunile tale, izbăveşti din moarte sufletele noastre (de trei ori), (vezi la Litie).

Acatistul:

Condacul, glasul 8:

Celei alese dintre toate neamurile, Maicii lui Dumnezeu, Impărătesei, celei ce te sui de la pământ la cer, cântare cu cucernicie, pentru preacinstita ta Adormire, aducem ție Născătoare de Dumnezeu. Iar tu, ca ceea ce ai biruință peste moarte, de toate întâmplările aducătoare de moarte ne pazește pe noi, ca să-ți cântăm ție:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

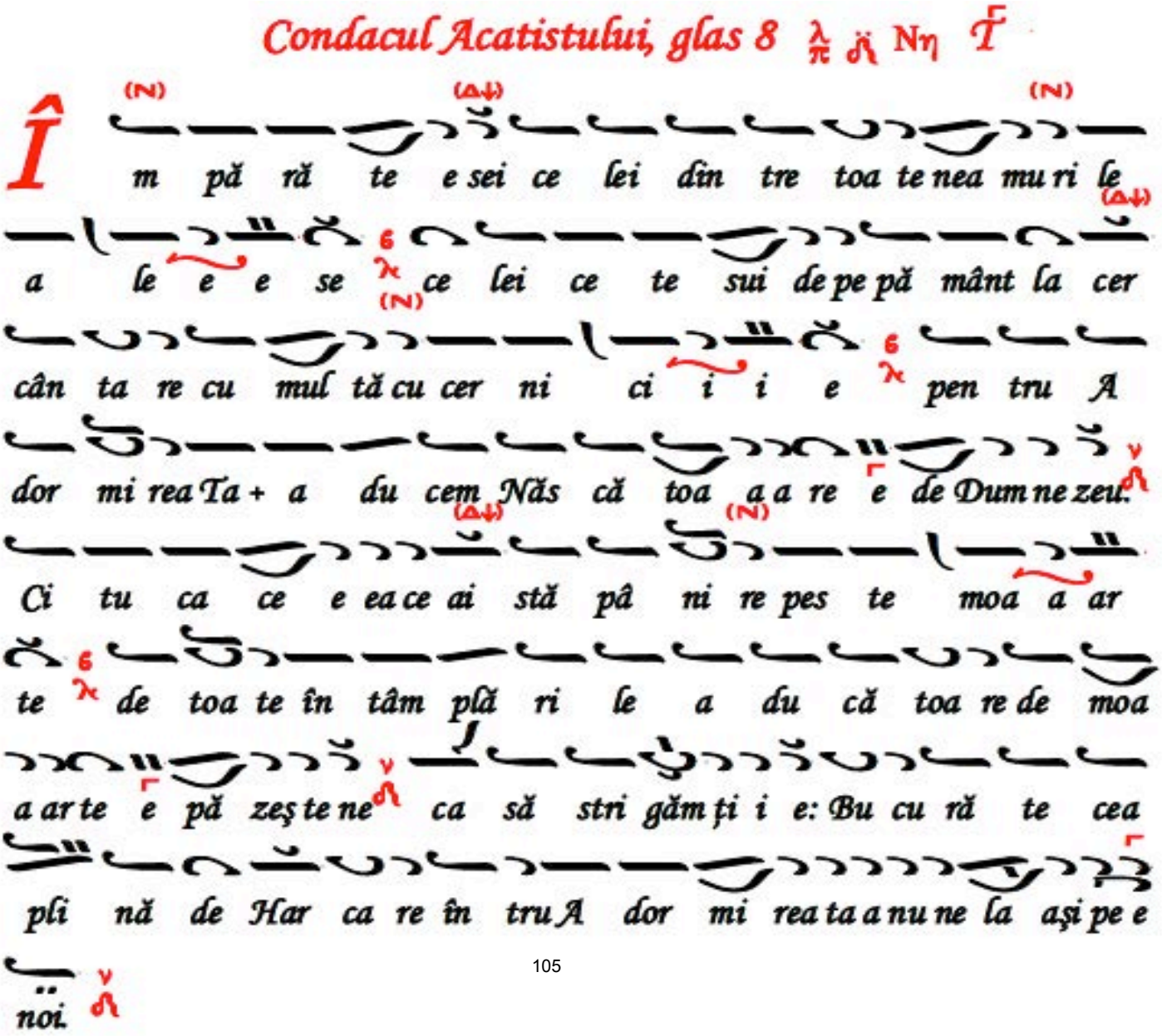

Apoi **preotul** zice Ectenia: *Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule...,* la care **Strana** răspunde cu: Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Apoi se face **Otpustul** astfel:
Preotul: Înţelepciune.
Strana: Binecuvintează.
Preotul: Cel ce este binecuvântat...
Strana: Amin. Întăreşte, Dumnezeule, sfânta şi dreapta credinţă a drepslăvitorilor creştini şi Sfântă Biserica Ta o păzeşte în veacul veacului.
Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu...
Strana: Ceea ce eşti mai cinstită...
Preotul: Slavă Ţie, Hristoase...
Strana: Slavă... Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează !
Preotul: formula de încheiere
Strana: Amin.

Şi se face ungere din untdelemnul sfinţit din candela Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Ceasul întâi şi otpustul deplin.

***

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului din Canonul cel dintâi, cântarea a 3-a, pe 4, şi din Canonul al 2lea, Cântarea a 6-a, pe 4. după Vohod, troparul Praznicului. Slavă..., Şi acum..., Condacul, Prochimenul, glasul al 3-lea: Măreşte, suflete al meu, pe Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale... Apostolul din Epistola către Filipeni (II, 5-11): Fraţilor, având în voi simţirea care era în Hristos Iisus... Aliluia, glasul al 2-lea: Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta... Stih: Juratu-S-a Domnul lui David, adevărul... Evanghelia de la Luca (X, 38-42; XI, 27-28): În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat... În loc de Cade-se să te fericim..., se cântă Irmosul cântării a 9-a: Se biruiesc hotarele firii..., până la sfârşitul Praznicului.

CHINONICUL

Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.

De se va întâmpla praznicul acesta Miercuri sau Vineri, se dă dezlegare numai la peşte şi la vin; iar de se va întâmpla Luni, la mireni se dă dezlegare la carne, la brânză şi la ouă; iar la monahi numai la peşte, untdelemn şi vin.

cea a a a a a as ta a a pe ti i i
ne e Nās că toa re e de e Dum ne e e
ze e eu to o o oți te e e e mă ă
ă ri i i i i im

LA ADORMIREA MAICII DOMNULUI

IRMOS, DE MACARIE IEROMONAHUL

GLAS 1

ea a mu ri le toa a te e e e e
te e fe e ri ce e e esc pe e e e ti
i i i ne e U u u u na a de Du
u um ne e e ze e eu Nă ă ăs că ă
ă toa a a a a re

i ruuie e es cu u u u se
ho ta a a re le e e fi i i ri ii
întru ti i i ne Cu ra a a a a a a a
tă Fe e e e cioa a a a a a a a ră ă că

PA Ni PA

na a a a ștere a fe e e cio o re e

π q

eș te și moa a ar tea a ar vu ne e e

π q

eș te vi a a a a a a ță ă ce

Ni PA

π q

ea ce e e e e e e ești du pă na

a a aș te e e re e Fe e cioa a a a

ZO PA

ră și du u u u pă ă moa a ar te

Di

π q

e vi e e mân tu ie e e ești pu u u ru

PA

u u rea Năs că toa a a a a re e e

e de Du u um ne e e ze eu mo o oș

Ni

te e ni i i i i i rea a a ta a a

PA

a

ALTUL, DE ANTON PANN

GLAS 1 πa

PA

ea a mu ri i le e toa te e e

te e e e fe e ri i ce esc pe e

Di

e e ti i i i i ne e e u u u u

15 august

Binecuvântările Maicii Domnului, glas 5 λ π ϙ Πα Κε Τ

(Κ)
B i i ne+eşti cu vân tat co ort prea sfin ţit pa za ce lor ce-ţi
(Δ) (Κ)
cân tă Prea cu ra tă. χ ϙ

(Κ)
S o bo rul în ge resc s-a spăi mân tat vă zân du te în tre
(Δ) (Κ)
cei mo orţi so co ti tă fi ind χ ϙ şi lui Dum ne zeu su fle tul tău
(Δ)
dâ ân du-l Cu ra tă γ ϩ şi a tre ia zi la ce ruri ri di cân
(Κ)
du te cu tru pul χ ϙ tu Stă pâ â nă Mi rea să a lui Dum ne
ze eu. χ ϙ

(Κ)
B i i ne+eşti cu vân tat chi i vot prea sfânt fa la ce lor ce-ţi
(Δ) (Κ)
cân tă Prea cu ra tă. χ ϙ

(Κ)
P en tru ce la groa pa fii cei lui Dum ne zeu sta aţi tai nic lă
cri mând χ ϙ ful ge rând din tru î năl ţi me min ţi le ce le ne
(M)
tru peşti că tre A pos toli zi ceau: χ ϙ Ia tă ve de eţi sem ne le e mor
(Κ)
mân tu lui χ ϙ căci Cu ra a ta din mor mâ ânt s-a mu tat a
cu um. χ ϙ

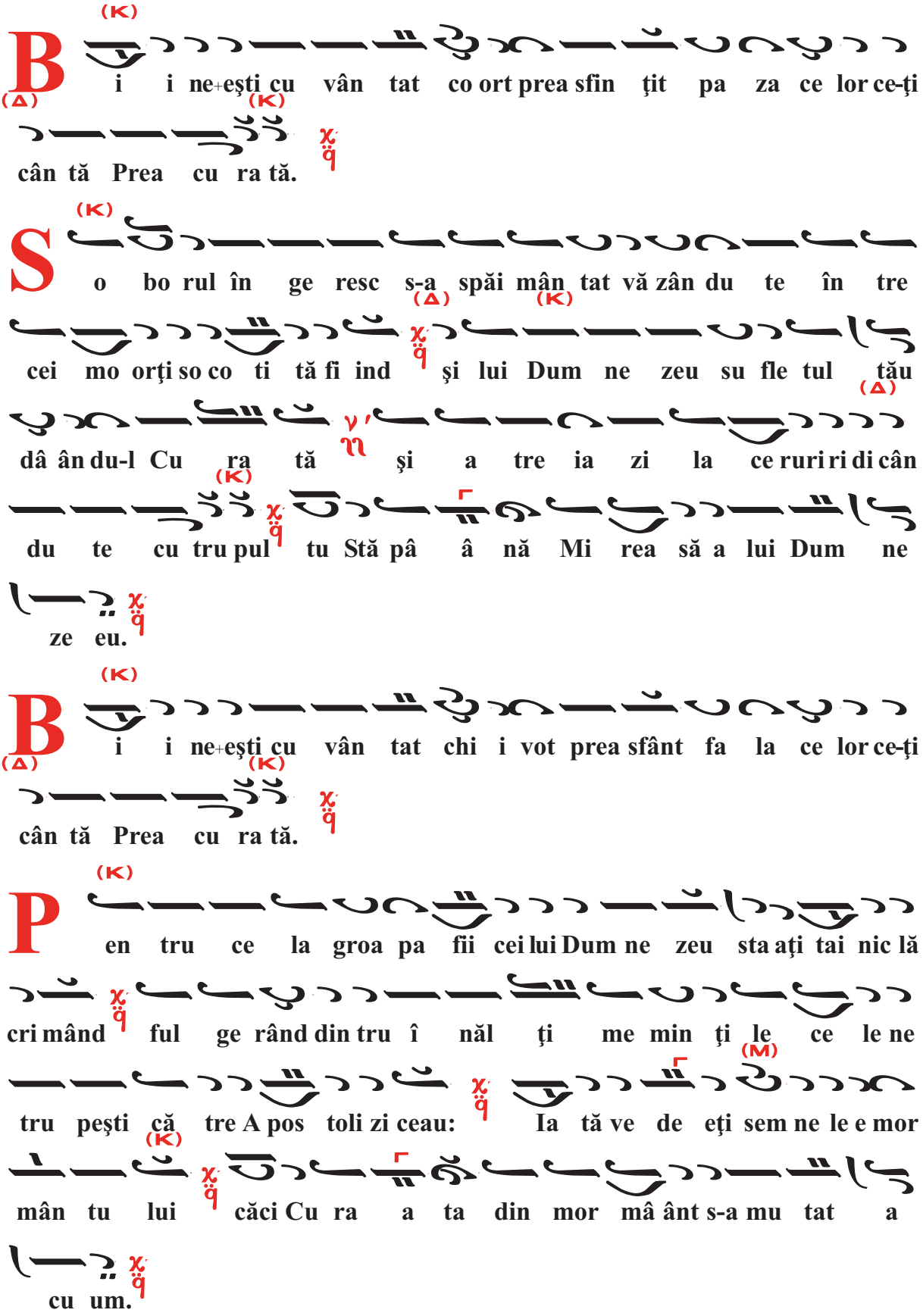

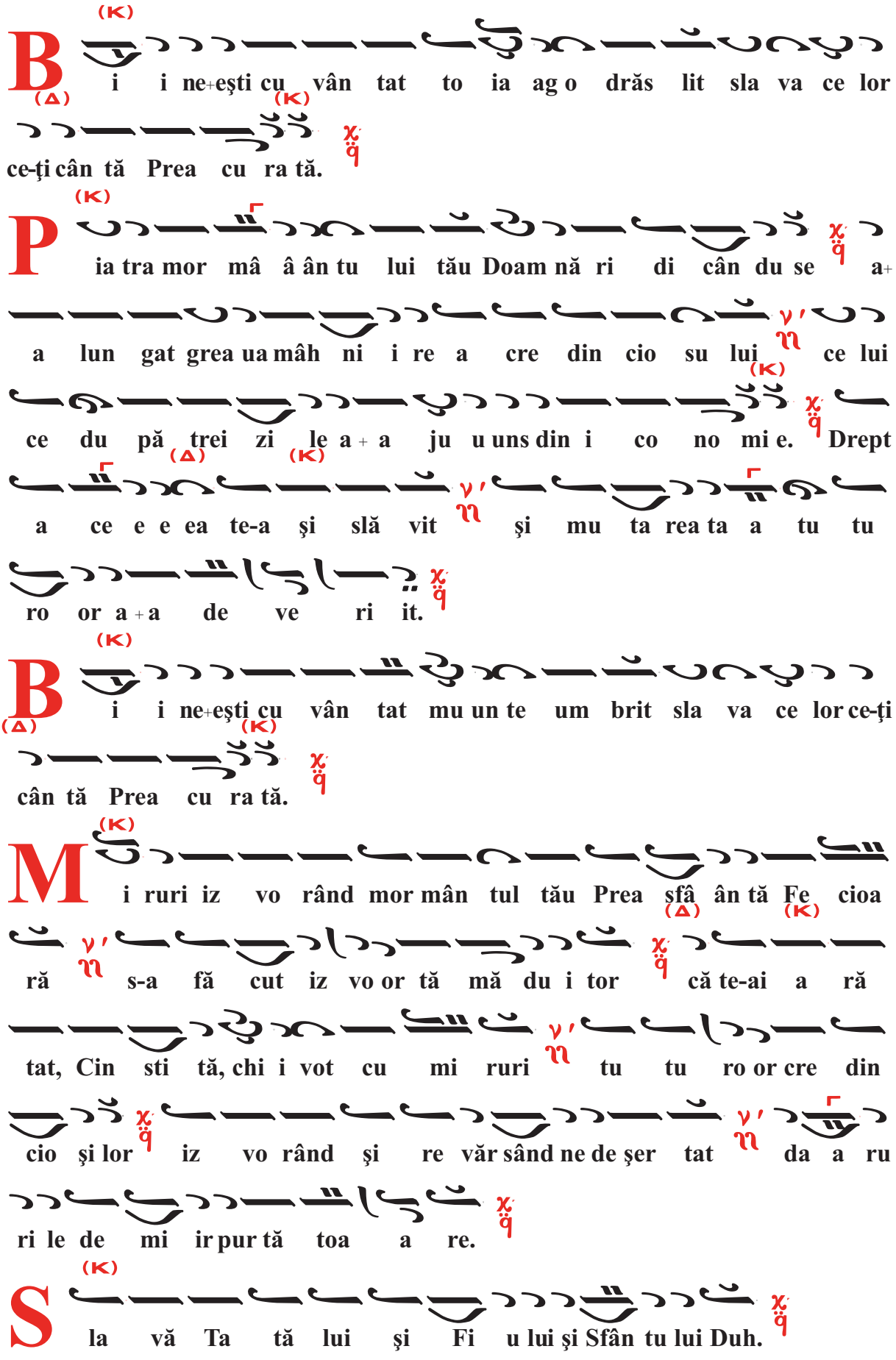
B i i ne+eşti cu vân tat to ia ag o drăs lit sla va ce lor ce-ţi cân tă Prea cu ra tă.
P ia tra mor mâ â ân tu lui tău Doam nă ri di cân du se a+ a lun gat grea ua mâh ni i re a cre din cio su lui ce lui ce du pă trei zi le a+ a ju u uns din i co no mi e. Drept a ce e e ea te-a şi slă vit şi mu ta rea ta a tu tu ro or a+a de ve ri it.
B i i ne+eşti cu vân tat mu un te um brit sla va ce lor ce-ţi cân tă Prea cu ra tă.
M i ruri iz vo rând mor mân tul tău Prea sfâ ân tă Fe cioa ră s-a fă cut iz vo or tă mă du i tor că te-ai a ră tat, Cin sti tă, chi i vot cu mi ruri tu tu ro or cre din cio şi lor iz vo rând şi re văr sând ne de şer tat da a ru ri le de mi ir pur tă toa a re.
S la vă Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfân tu lui Duh.

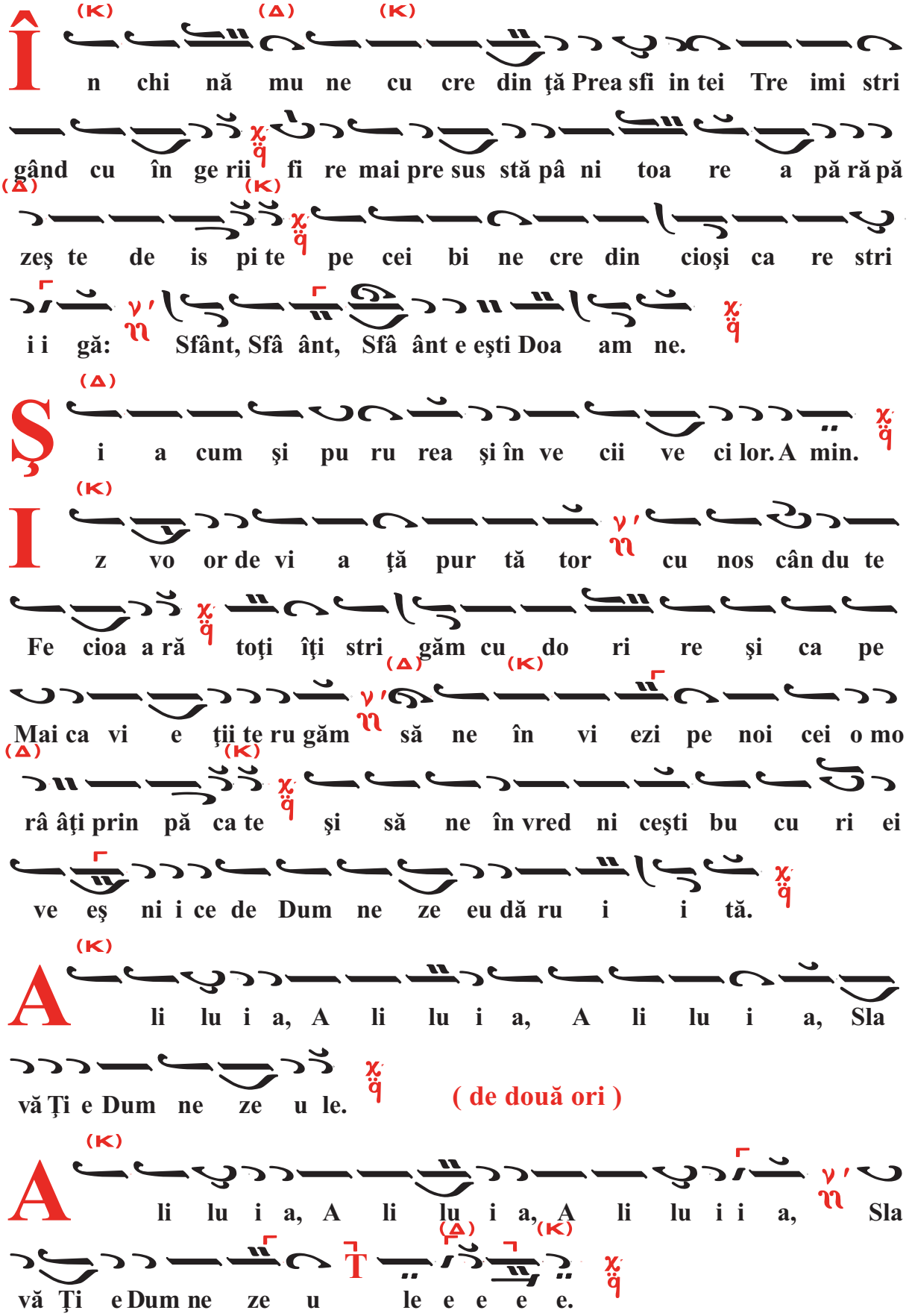
Î n chi nă mu ne cu cre din ţă Prea sfi in tei Tre imi stri
gând cu în ge rii fi re mai pre sus stă pâ ni toa re a pă ră pă
zeş te de is pi te pe cei bi ne cre din cioşi ca re stri
i i gă: Sfânt, Sfâ ânt, Sfâ ânt e eşti Doa am ne.
Şi a cum şi pu ru rea şi în ve cii ve ci lor. A min.
Iz vo or de vi a ţă pur tă tor cu nos cân du te
Fe cioa a ră toţi îţi stri găm cu do ri re şi ca pe
Mai ca vi e ţii te ru găm să ne în vi ezi pe noi cei o mo
râ âţi prin pă ca te şi să ne în vred ni ceşti bu cu ri ei
ve eş ni i ce de Dum ne ze eu dă ru i i tă.
Ali lu i a, A li lu i a, A li lu i a, Sla
vă Ţi e Dum ne ze u le.
(de două ori)
Ali lu i a, A li lu i a, A li lu i i a, Sla
vă Ţi e Dum ne ze u le e e e e.

Lucrare editată cu sprijinul Preacucernicului Părinte Petru Pruteanu.

Editarea partiturilor, aspectul paginilor, diortosirea și corectarea cuvintelor: Cornițescu Maria-Teofana

Lucrare realizată în cinstea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu de Psaltul Cornițescu Ioan

Sfârșit, și lui Dumnezeu slavă!